
LYSSNA TILL GUDS RÖST SKÅDA GUDS FRAMTRÄDANDE

Allsmäktige Guds Kyrka

Innehåll

A. Den yttersta tidens inkarnerade Gud framträder och verkar som Människosonen

1. Herren Jesus själv profeterade att Gud skulle bli kött i den yttersta tiden och framträda som Människosonen för att verka
2. Vad är inkarnation? Vad är inkarnationens kärna?
3. Vad är skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verk och Andens verk?
4. Varför använder inte Gud människan till att utföra hans domsverk i den yttersta tiden; varför måste han inkarneras och göra det själv?
5. Varför sägs det att den fördärvade mänskligheten har större behov av frälsningen från Gud som blivit kött?
6. Varför sägs det att Guds två inkarnationer fullbordar inkarnationens mening?
7. Hur ska man förstå att Kristus är sanningen, vägen och livet?
8. Hur kan Gud, genom att inkarneras för att utföra domens verk, göra slut på den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden och den mörka tidsålder då Satan härskade?

B. Guds förvaltningsplan för att frälsa mänskligheten – verkets tre stadier

1. Varför utför Gud verket med att rädda mänskligheten?
2. Lär känna målsättningen med de tre stadierna i Guds verk med att förvalta mänskligheten
3. Syftet med, och betydelsen av, Guds verk i lagens tidsålder
4. Syftet med och betydelsen av Guds verk i nådens tidsålder
5. Guds dom och tuktan i den yttersta tiden är hans enda kritiska, avgörande verk för att rädda mänskligheten
6. Förhållandet mellan de tre stadierna i Guds verk
7. Hur fördjupas de tre stadierna av Guds verk successivt så att människor kan bli räddade och fullkomnade?
8. Man måste veta att endast Guds verks tre stadier utgör hans kompletta verk för att rädda mänskligheten

A. Den yttersta tidens inkarnerade Gud framträder och verkar som Människosonen

1. Herren Jesus själv profeterade att Gud skulle bli kött i den yttersta tiden och framträda som Människosonen för att verka

Bibelsverser som referens:

”Var redo ni också, för Människosonen kommer i en stund när ni minst väntar det” (Luk 12:40).

”För så som på Noas tid, så ska det vara vid Människosonens ankomst” (Matt 24:37).

”Ty liksom blixten kommer från öster och skiner ända till väster, så skall också Människosonens ankomst vara” (Matt 24:27).

”Ty liksom blixten, som flammar till från en del under himlen och lyser till den andra, så ska också Människosonen vara på sin dag. Men först måste han lida mycket och bli förkastad av detta släkte” (Luk 17:24–25).

”Och vid midnatt utstöttes ett rop: Se, brudgummen kommer, gå ut för att möta honom” (Matt 25:6).

”Se, jag står vid dörren och knackar på; om någon man hör min röst och öppnar dörren, ska jag gå in till honom och äta med honom och han med mig” (Upp 3:20).

”Jag vände mig om för att se den röst som talade med mig och när jag vände mig såg jag sju gyllene lamphållare, och mitt bland de sju lamphållarna en som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft” (Upp 1:12–16).

Relevanta ord från Gud:

Jesus sade att han skulle komma tillbaka på samma sätt som han farit, men vet du vad hans ords egentligen betyder? Har han verkligen berättat detta för er? Allt du vet är att han ska komma tillbaka på samma sätt som han for, på ett moln, men vet du exakt hur Gud själv utför sitt verk? Om du verkligen kunde se det, hur ska man då förklara Jesu ord? Han sade: När Människosonen kommer i de sista dagarna ska han inte själv veta, änglarna ska inte veta det, budbärarna i himlen ska inte veta det och ingen

människa ska veta det. Bara Fadern ska veta — det vill säga, bara Anden kommer att veta det. Inte ens Människosonen själv vet det, och ändå kan alltså du se och veta? Om du kunde veta och se med egna ögon, då hade väl de här orden varit helt bortkastade? Och vad sade Jesus den där gången? ”Men om den dagen och den timmen vet ingen något, varken himlens änglar eller Sonen, ingen utom Fadern själv. För så som på Noas tid, så ska det vara vid Människosonens ankomst. ... Därför ska också ni vara redo, för Människosonen kommer vid en tid ni inte väntar er.” När den dagen kommer vet inte Människosonen själv. Människosonen är Guds inkarnation i köttet, en normal och vanlig människa. Inte ens Människosonen själv vet det, så hur skulle du kunna veta det?

Utdrag ur ”Visionen av Guds verk (3)” i ”Ordet framträder i köttet”

”Den som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna.” Har ni nu hört den Helige Andes ord? Guds ord har kommit över er. Lyssnar ni på dem? Gud utför ordets verk i de sista dagarna, och sådana ord tillhör den Helige Ande, ty Gud är den Helige Ande och kan också bli kött; därför är den Helige Andes ord, som tidigare omtalades, den inkarnerade Gudens ord av idag. Det finns många absurda människor som tror att den Helige Andes ord borde komma ned från himlen till människans öron. En person som tänker på det sättet känner inte till Guds verk. Den Helige Andes yttranden är sannerligen de som uttalas av Gud som blivit kött. Den Helige Ande kan inte tala direkt till människan, och Jehova talade inte direkt till folket, inte ens under Lagens Tidsålder. Vore det inte mycket mindre sannolikt att han skulle göra det under dagens tidsålder? För att Gud skall framföra sina yttranden för att utföra verk, måste han bli kött, annars kan inte hans verk åstadkomma hans mål. De som förnekar Gud som blivit kött är de som inte känner Anden eller de principer utifrån vilka Gud verkar.

Utdrag ur ”Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?” i ”Ordet framträder i köttet”

I flera millennier har människan längtat efter att få bevittna Frälsarens ankomst. Hon har längtat efter att få skåda Frälsaren Jesus komma på ett vitt moln när han personligen stiger ner bland dem som har längtat och väntat på honom i tusentals år. Människan har också längtat efter att Frälsaren ska återvända och återförenas med dem; det vill säga, längtat efter att Frälsaren Jesus, som varit skild från människorna i tusentals år, ska komma tillbaka och än en gång utföra det återlösningsverk som han gjorde bland judarna, vara medkännande och kärleksfull mot människan, förlåta

människans synder, bära hennes synder och även bära alla hennes överträdelser och befria henne från synd. Vad människan längtar efter är att Frälsaren Jesus ska vara den samme som förr – en Frälsare som är älskvärd, god och vörnadsfull, som aldrig är vred på människan och aldrig klandrar henne utan förlåter och tar på sig alla människans synder och till och med, liksom tidigare, kommer att dö på korset för människans skull. Sedan Jesus gav sig av har de lärjungar som följde honom, liksom alla de heliga som blev frälsta i hans namn, längtat förtvivlat efter honom och väntat på honom. Alla de som blev frälsta av Jesus Kristi nåd under nådens tidsålder har längtat efter den triumfens dag i ändens tid då Frälsaren Jesus stiger ner på ett vitt moln för att framträda inför alla människor. Det är naturligtvis också den gemensamma önskan hos alla dem som accepterar Frälsaren Jesu namn idag. Alla i universum som känner till Frälsaren Jesu frälsning har längtat förtvivlat efter att Jesus Kristus plötsligt ska komma för att fullborda vad Jesus sa när han var på jorden: ”Jag ska komma på samma sätt som jag gav mig av”. Människan tror att Jesus, efter korsfästelsen och uppståndelsen, återvände till himlen på ett vitt moln för att inta sin plats på den Högstes högra sida. På samma sätt ska Jesus stiga ner, återigen på ett vitt moln (det molnet syftar på det moln som Jesus färdades på när han återvände till himlen), bland dem som i tusentals år har längtat förtvivlat efter honom, och han ska se ut och vara klädd som en jude. Efter att ha framträtt för människorna ska han skänka dem mat, göra så att levande vatten strömmar fram åt dem och leva bland människorna, full av nåd och full av kärlek, livfull och verklig. Alla det här är vad folk tror. Men Frälsaren Jesus gjorde inte det. Han gjorde motsatsen till det som människan föreställde sig. Han kom inte till dem som hade längtat efter hans återkomst och han framträdde inte för alla människor när han färdades på det vita molnet. Han har redan kommit, men människan känner honom inte och är fortfarande ovetande om honom. Människan väntar bara planlöst på honom, omedveten om att han redan har nedstigit på ett ”vitt moln” (det moln som är hans ande, hans ord, hela hans sinnelag och allt han är) och nu finns hos en skara övervinnare som han kommer att skapa i de sista dagarna.

Utdrag ur ”Frälsaren har redan återvänt på ett vitt moln” i ”Ordet framträder i köttet”

De som är i stånd att lyda sanningen och underkasta sig Guds verk kommer att infordras i Guds andra inkarnations namn — den Allsmäktige. De kommer att kunna ta emot Guds personliga vägledning, vinna fler och högre sanningar såväl som verkligt liv.

De kommer att skåda den vision som gångna tiders människor aldrig sett: ”Jag vände mig om för att se den röst som talade med mig och när jag vände mig såg jag sju gyllene lamphållare, och mitt bland de sju lamphållarna en som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft” (Upp 1:12–16). Denna vision är uttrycket för Guds hela sinnelag, och uttrycket för hela hans sinnelag är också uttrycket för Guds verk i hans nuvarande inkarnation. I strömmarna av tuktan och domar ger Människosonen uttryck för sitt inneboende sinnelag med hjälp av yttranden, och han låter alla dessa som accepterar hans tuktan och domar se Människosonens sanna ansikte som är en trogen framställning av det Människosonens ansikte som Johannes såg. (Allt detta kommer naturligtvis att vara osynligt för dem som inte accepterar Guds verk i rikets tidsålder.)

Utdrag ur förordet till ”Ordet framträder i köttet”

Jag säger er att de som tror på Gud på grund av tecknen säkert är den kategori som ska drabbas av förstörelse. De som är oförmögna att acceptera orden från Jesus som har återvänt till köttet är säkert helvetets avkommor, ärkeängelns ättlingar, den kategori som ska bli föremål för evig förstörelse. Många kanske inte bryr sig om vad jag säger, men jag vill ändå säga till alla så kallade helgon som följer Jesus att när ni med egna ögon ser Jesus stiga ner från himlen på ett vitt moln kommer det att vara det offentliga framträdandet av rättfärdighetens sol. Det kanske ska komma en tid av stark upprymdhet för dig, men då ska du veta att den tid då du bevittnar hur Jesus stiger ner från himlen också är den tid när du går ner till helvetet för att bli straffad. Det kommer att vara slutet på Guds förvaltningsplan och det är då Gud kommer att belöna de goda och straffa de onda. För Guds dom kommer att ha upphört innan människan ser tecken, då sanningens uttryck är allt som finns. De som accepterar sanningen och inte söker tecken och följaktligen har blivit renade ska ha kommit tillbaka inför Guds tron och låtit sig omfamnas av Skaparen. Endast de som framhärdar i tron att ”den Jesus som inte rider på ett vitt moln är en falsk Kristus” ska bli föremål för evig bestraffning, för de tror bara på den Jesus som visar tecken men erkänner inte den Jesus som förkunnar

allvarlig dom och kungör livets sanna väg. Och därmed kan det bara vara så att Jesus tar itu med dem när han öppet återvänder på ett vitt moln. De är för envisa, för självsäkra, för arroganta. Hur kan sådana vanartade personer belönas av Jesus? Jesu återkomst är en stor frälsning för dem som har förmåga att acceptera sanningen, men för dem som är oförmögna att acceptera sanningen är den ett tecken på fördömelse. Ni ska söka er egen väg och inte häda den Helige Ande och förkasta sanningen. Ni ska inte vara okunniga och arroganta utan sådana som följer den Helige Andes ledning och längtar efter och söker sanningen; endast på det sättet kommer ni att dra nytta.

Utdrag ur "När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord" i "Ordet framträder i köttet"

2. Vad är inkarnation? Vad är inkarnationens kärna?

Bibelsverser som referens:

”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud, och Ordet blev kött” (Joh 1:1).

”Och ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, Faderns Enföddes härlighet, och han var full av nåd och sanning” (Joh 1:14).

”Jag är vägen, sanningen, och livet” (Joh 14:6).

”Jesus svarade honom: 'Så lång tid har jag varit hos eder, och du har icke lärt känna mig, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern. Huru kan du då säga: "Låt oss se Fadern"? Tror du icke att jag är i Fadern, och att Fadern är i mig? De ord jag talar till eder talar jag icke av mig själv. Och gärningarna, dem gör Fadern, som bor i mig; de äro hans verk. Tron mig; jag är i Fadern, och Fadern i mig. Varom icke, så tron för själva gärningarnas skull” (Joh 14:9-11).

”Jag och Fadern är ett” (Joh 10:30).

Relevanta ord från Gud:

Inkarnationens innebörd är att Gud framträder i köttet och han kommer för att i ett kött avbild verka bland människor som han skapat. För att Gud ska inkarneras måste han därför först bli kött, kött med en normal mänsklig natur; detta är den mest grundläggande förutsättningen. Konsekvensen av Guds inkarnation är faktiskt att Gud lever och verkar i köttet; Gud blir till sitt väsen kött, han blir en människa.

Utdrag ur ”Köttets inre väsen bebos av Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

Kristus med normal mänsklighet är ett kött i vilket Anden är förverkligad och äger normal mänsklighet, normalt sinne och mänskligt tänkande. ”Att förverkligas” innebär att Gud blir människa, Anden blir kött; för att uttrycka det klart, det är när Gud själv bebor ett kött med normal mänsklighet och genom det uttrycker sitt gudomliga verk – det är vad det innebär att vara förverkligad eller inkarnerad.

Utdrag ur ”Köttets inre väsen bebos av Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

Innebörden av inkarnation är att en vanlig, normal människa utför Guds eget verk, alltså att Gud utför sitt gudomliga verk i mänsklighet och därmed besegrar Satan. Inkarnation innebär att Guds Ande blir ett kött, det vill säga att Gud blir kött; det verk han utför i köttet är Andens verk som förverkligas i köttet, uttrycks av köttet. Ingen utom Guds kött kan utföra den inkarnerade Gudens verksamhet, det vill säga, endast

Guds inkarnerade kött, denna normala mänsklighet – och ingen annan – kan uttrycka det gudomliga verket. Om Gud under sin första ankomst inte hade haft den normala mänskligheten före tjugonio års ålder – om han kunnat göra under så snart han var född, om han kunnat tala himlens språk så snart han lärde sig att tala, om han kunnat begripa alla världsliga ämnen och urskilja varje individs tankar och avsikter i samma ögonblick som han först satte sin fot på jorden – skulle en sådan person inte ha kallats för en normal människa och sådant kött kunde inte ha kallats för mänskligt kött. Om detta vore fallet med Kristus, då skulle betydelsen med och kärnan i Guds inkarnation vara förlorad. Att han äger normal mänsklighet bevisar att han är Gud inkarnerad i köttet; det faktum att han genomgår en normal mänsklig tillväxtprocess visar ännu tydligare att han är normalt kött; dessutom är hans verk tillräckligt bevis för att han är Guds ord, Guds Ande, som blivit kött. Gud blir kött på grund av verkets behov; detta stadium av verket måste med andra ord utföras i köttet, utföras i normal mänsklighet. Detta är bakgrunden till att ”Ordet blir kött” och att ”Ordet framträder i köttet”, och detta är den sanna historien bakom Guds två inkarnationer.

Utdrag ur ”Köttets inre väsen bebos av Gud” i ”Ordet framträder i köttet”

Konsekvensen av Guds inkarnation är faktiskt att Gud lever och verkar i köttet; Gud blir till sitt väsen kött, han blir en människa. Hans inkarnerade liv och verk kan delas in i två stadier. Först kommer det liv han lever innan han börjar bedriva sin verksamhet. Han lever i en vanlig mänsklig familj, i en ytterst normal mänsklighet och följer gängse moral och lagar för mänskligt liv, med normala mänskliga behov (mat, kläder, husrum och sömn), normala mänskliga svagheter och normala mänskliga känslor. Under det första stadiet lever han med andra ord i en icke-gudomlig, helt normal mänsklighet och engagerar sig i alla normala mänskliga aktiviteter. Det andra stadiet är det liv han lever efter att han börjat bedriva sin verksamhet. Han bor fortfarande i den vanliga mänskligheten med ett normal mänskligt skal och utåt sett visar han inga tecken på något övernaturligt. Men han lever enbart för sin verksamhet och under denna tid existerar hans normala mänsklighet helt för att tjäna hans gudomlighets normala verk, för vid det laget har hans normala mänsklighet mognat så mycket att han kan bedriva sin verksamhet. Det andra stadiet av hans liv består alltså av att bedriva sin verksamhet i sin normala mänsklighet, ett liv av både normal mänsklighet och fullständig gudomlighet. Anledningen till att han lever i en fullständigt normal mänsklighet under

det första stadiet av sitt liv är att hans mänsklighet ännu inte motsvarar hela det gudomliga verket; den är fortfarande inte mogen. Först när hans mänsklighet mognar och blir kapabel att axla hans verksamhet kan han börja utöva sin verksamhet. Eftersom han, som kött, behöver växa och mogna, utgörs det första stadiet av hans liv av normal mänsklighet, medan det liv den inkarnerade Guden lever under sin verksamhet i det andra stadiet karaktäriseras av både mänsklighet och fullständig gudomlighet, eftersom hans mänsklighet då är kapabel att företa sig hans verk och utöva hans ämbete. Om den inkarnerade Guden på allvar påbörjade sitt ämbete i den stund då han föddes och gjort övernaturliga tecken och under, då skulle han inte ha haft något fysiskt väsen. Därför existerar hans mänsklighet för hans fysiska väsens skull; det kan inte finnas något kött utan mänsklighet och en person utan mänsklighet är inte en människa. På detta sätt är mänskligheten hos Guds kött en inneboende egenskap hos Guds inkarnerade kött. Att säga "när Gud blir kött är han helt gudomlig och inte mänsklig över huvud taget" är hädelse, för detta påstående existerar helt enkelt inte och det strider mot inkarnationens princip. Även efter det att han börjar utöva sitt verksamhet, lever han i sin gudomlighet med ett mänskligt yttre skal när han utför sitt verk; det är bara det att just då tjänar hans mänsklighet enbart syftet att låta hans gudomlighet utföra verket i det normala köttet. Den som ligger bakom verket är alltså den gudomlighet som bebor hans mänsklighet. Det är hans gudomlighet, inte hans mänsklighet, som är verksam, men det är en gudomlighet som är dold i hans mänsklighet; hans verk utförs i huvudsak av hans fullständiga gudomlighet, inte av hans mänsklighet. Men det som utåt sett utför verket är hans kött. Man skulle kunna säga att han är en människa och också Gud, för Gud blir en Gud som lever i köttet, med ett mänskligt skal och ett mänskligt väsen men också med Guds väsen. Eftersom han är en människa med Guds väsen, står han över alla skapade människor, över varje människa som kan utföra Guds verk. Bland alla dem som har ett mänskligt skal som hans, bland alla dem som besitter mänsklighet, är det därför bara han som är den inkarnerade Guden själv – alla andra är skapade människor. Trots att de alla har mänsklighet, har skapade människor ingenting mer än mänsklighet, medan den inkarnerade Guden är annorlunda: i hans kött har han inte bara mänsklighet utan, än viktigare, gudomlighet. Hans mänsklighet kan ses i hans kötts yttre utseende och i hans vardagsliv, men hans gudomlighet är svår att uppfatta. Eftersom hans gudomlighet endast uttrycks när han har mänsklighet och inte är så

övernaturlig som folk föreställer sig, är det oerhört svårt för människor att se den. Till och med idag har människor ytterst svårt att begripa den inkarnerade Gudens sanna väsen. Jag väntar mig att det fortfarande, även efter att jag talat om det så länge, är ett mysterium för de flesta av er. Faktum är att den här frågan är väldigt enkel: Eftersom Gud blir kött är hans väsen en förening av mänsklighet och gudomlighet. Denna förening kallas för Gud själv, Gud själv på jorden.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Under den tidsperiod då Herren Jesus var verksam kunde folk se att Gud hade många mänskliga uttryck. Han kunde till exempel dansa, han kunde bevista bröllop, han kunde umgås med människor, prata med dem och diskutera saker med dem. Dessutom genomförde Herren Jesus en massa verk som representerade hans gudomlighet, och naturligtvis var alla dessa verk ett uttryck för och en uppenbarelse av Guds sinnelag. Under denna tid, när Guds gudomlighet manifesterades i vanligt kött på ett sätt som folk kunde se och röra vid, kände de inte längre att han fladdrade in och ut ur deras varseblivning eller att de inte kunde komma nära honom. Tvärtom kunde de försöka greppa Guds vilja eller förstå hans gudomlighet genom alla Människosonens rörelser, ord och verk. Den inkarnerade Människosonen uttryckte Guds gudomlighet genom sin mänsklighet och förmedlade Guds vilja till mänskligheten. Och genom att uttrycka Guds vilja och sinnelag uppenbarade han också den Gud, som inte kan ses eller beröras och som lever i den andliga världen, för människorna. Vad folk såg var Gud själv i påtaglig form, gjord av kött och blod. Den inkarnerade Människosonen gjorde alltså sådant som Guds egen identitet, Guds status, avbild, sinnelag och vad han har och är, konkret och förmänskligat. Även om Människosonens yttre utseende hade en del begränsningar vad avser Guds avbild, var hans väsen och vad han har och är fullkomligt i stånd att representera Guds egen identitet och status – det var bara några skillnader i uttrycksformen. Vi kan inte förneka att Människosonen representerade Guds identitet och status både i form av sin mänsklighet och i sin gudomlighet. Men under denna tid verkade Gud genom köttet, talade ur köttets perspektiv och stod inför mänskligheten med Människosonens identitet och status, och det här gav folk tillfälle att möta och uppleva Guds sanna ord och verk bland människorna. Det lät också människor få insikt i hans gudomlighet och storhet mitt i ödmjukheten, och även få en preliminär förståelse och definition av Guds äkthet och verklighet. Även om det verk som Herren Jesus

genomförde, hans sätt att arbeta och det perspektiv som han talade ur skilde sig från Guds verkliga person i den andliga världen, representerade allt hos honom verkligen Gud själv, som människan aldrig tidigare sett – detta kan inte förnekas! Oavsett i vilken form Gud framträder, oavsett ur vilken perspektiv han talar eller i vilken skepnad han möter människan, representerar Gud alltså aldrig något annat än sig själv. Han kan varken representera någon enskild människa eller någon av den fördärvade mänskligheten. Gud är Gud själv och detta kan inte förnekas.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinne och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Även om den inkarnerade Guden till det yttre är precis som en människa, och även om han skaffar sig mänskliga kunskaper och talar mänskliga språk och ibland till och med uttrycker sina tankar med mänsklighetens egna metoder eller sätt att tala, så är hans sätt att se på människor och se tingens innersta väsen absolut inte detsamma som fördärvade människors sätt att se mänskligheten och tingens innersta väsen. Hans perspektiv och upphöjda ställning är något som är ouppnåeligt för en fördärvad individ. Det beror på att Gud är sanningen, det beror på att köttet han bär också besitter Guds väsen, och hans tankar och det som hans mänsklighet uttrycker är också sanningen. För fördärvade människor är det som han uttrycker i köttet tillskott av sanningen och av liv. Dessa tillskott är inte avsedda enbart för en person utan för hela mänskligheten. I en fördärvad människas hjärta finns bara ett fåtal människor som har nära anknytning till henne. Denna handfull människor är de enda hon bryr sig om och bekymrar sig för. När katastrofen syns vid horisonten tänker hon först på sina egna barn, sin make eller maka eller sina föräldrar. En mer medkännande person ägnar som mest en liten tanke åt någon släkting eller god vän, men sträcker sig ens en sådan medkännande persons tankar längre än så? Nej, aldrig! Människor är nämligen trots allt människor och de kan bara betrakta allting från en människas nivå och ur en människas perspektiv. Men den inkarnerade Guden skiljer sig helt från en fördärvad människa. Oavsett hur vanligt, normalt och oansenligt Guds inkarnerade kött är, och oavsett med vilket förakt folk ser ner på honom, är hans tankar och hans inställning till mänskligheten av ett slag som ingen människa kan besitta eller efterlikna. Han kommer alltid att betrakta mänskligheten ur gudomlighetens perspektiv, från sin upphöjda position som Skaparen. Han kommer alltid att se mänskligheten genom Guds väsen och sätt att tänka. Han kan absolut inte se mänskligheten från en vanlig persons låga nivå eller ur en fördärvad

persons perspektiv. När människor betraktar mänskligheten gör de det med mänskliga ögon och de använder sådant som mänsklig kunskap och mänskliga regler och teorier som måttstock. Det här är inom ramen för vad människor kan se med sina ögon och vad som är uppnåeligt för fördärvade människor. När Gud ser på mänskligheten ser han med gudomliga ögon och han använder sitt innersta väsen och vad han har och är som måttstock. Hans synfält inbegriper sådant som människan inte kan se och det är här den inkarnerade Guden och de fördärvade människorna är helt olika. Denna skillnad beror på människors och Guds olika väsen – det är dessa olika väsen som bestämmer deras identiteter och positioner såväl som det perspektiv och den nivå varifrån de ser saker.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Den inkarnerade Guden kallas Kristus, och Kristus är det kött som Guds Ande iklätt sig. Detta kött liknar inte någon annan människa som är av köttet. Skillnaden beror på att Kristus inte är av kött och blod utan är en inkarnation av Anden. Han har både en normal mänsklighet och en fullständig gudomlighet. Ingen människa äger hans gudomlighet. Med sin normala mänsklighet fullföljer han alla sina normala aktiviteter i köttet, medan han med sin gudomlighet utför Guds eget verk. Både hans mänsklighet och gudomlighet är underordnade den himmelske Faderns vilja. Kristi substans utgörs av Anden, det vill säga gudomligheten. Av den anledningen är hans substans Guds egen substans. Denna substans kommer inte att avbryta hans eget verk och han skulle aldrig kunna göra något som förstör hans eget verk. Inte heller skulle han någonsin yttra några ord som går emot hans egen vilja. Därför skulle den inkarnerade Guden aldrig någonsin göra något som avbryter hans egen förvaltning. Det här är något som alla människor bör förstå. Syftet med den Helige Andes verk är att rädda människan och detta sker med hänsyn till Guds egen förvaltning. På samma sätt består Kristi verk av att rädda människan för att det är Guds vilja. Eftersom Gud blir kött förverkligar han sin substans i sitt kött så att hans kött är tillräckligt för att utföra hans verk. Därför ersätts hela Guds Andes verk av Kristi verk under inkarnationens tid och i centrum för allt verk under inkarnationens tid står Kristi verk. Det kan inte blandas ihop med verk från någon annan tid. Och eftersom Gud blir kött verkar han i sitt köts identitet. Eftersom han kommer i köttet avslutar han sedan i köttet det arbete som han ska göra. Både Guds Ande och Kristus är Gud själv och han utför det verk som han bör utföra och fullgör det ämbete som han bör fullgöra.

Själva Guds substans utövar auktoritet, men han kan helt och hållet underkasta sig den auktoritet som kommer från honom. Det spelar ingen roll om det är Andens verk eller köttets verk, ingen av dem är i konflikt med den andra. Guds Ande är hela skapelsens auktoritet. Köttet med Guds substans besitter också auktoritet, men Gud i köttet kan göra allt det verk som är i enlighet med den himmelske Faderns vilja. Det här kan inte uppnås eller begripas av någon människa. Gud själv är en auktoritet, men hans kött kan underkasta sig hans auktoritet. Det här är den inre betydelsen av orden: "Kristus lyder Gud Faderns vilja." Gud är en Ande och kan utföra frälsningens verk, så som Gud som har blivit människa kan. Hur som helst, Gud utför sitt eget verk. Han varken avbryter eller stör och han utför absolut inte arbeten som står i konflikt med varandra. Substansen i det arbete som utförs av Anden och köttet är nämligen densamma. Både Anden och köttet verkar för att uppfylla samma vilja och förvalta samma verk. Även om Anden och köttet har två olika kvaliteter, är deras substanser desamma. Båda besitter Guds egen substans och identitet. I Gud själv finns inga inslag av olydnad, hans substans utgörs av godhet. Han är all skönhets och godhets, samt kärlekens, uttryck. Inte ens i köttet gör Gud något som inte lyder Fadern. Till och med när han var tvungen att offra sitt liv gjorde han det helhjärtat och fattade inget annat beslut. Gud har inga självrättfärdiga eller självtillräckliga drag och inte heller drag av högmod eller arrogans. Han är inte på något sätt ohederlig. Allt som inte lyder Gud kommer från Satan. Satan är källan till allt som är fult och ondskefullt. Anledningen till att människan har egenskaper som liknar Satans är att människan har fördärvats och bearbetats av Satan. Kristus har inte fördärvats av Satan och följaktligen besitter han enbart Guds egenskaper och inga av Satans. Det spelar ingen roll hur ansträngande hans verk är eller hur svagt köttet är, medan Gud lever i köttet kommer han aldrig att göra något som avbryter Guds eget verk, och aldrig någonsin vara olydig mot Gud Fadern och överge hans vilja. Han skulle hellre utstå köttets smärtor än svika Gud Faders vilja. Det är precis som Jesus sa i bönen: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill." Människan väljer, men det gjorde inte Kristus. Trots att han har Guds egen identitet söker han fortfarande Gud Faders vilja och fullföljer det som Gud Fadern har anförtrott honom, ur köttets perspektiv. Det här något som är ouppnåeligt för människan. Det som kommer från Satan kan inte ha Guds substans, bara en olydig substans som kämpar emot Gud. Den kan inte lyda Gud

fullständigt, än mindre frivilligt lyda Guds vilja. Alla människor förutom Kristus kan göra motstånd mot Gud, och inte en enda kan direkt ta sig an arbetet som Gud anförtrott honom. Ingen kan se Guds förvaltning som sin egen plikt som de måste utföra. Att underkasta sig Gud Faders vilja är Kristi substans och olydnad mot Gud är Satans kännetecken. Dessa två egenskaper är oförenliga och den som innehar Satans egenskaper kan inte kallas Kristus. Anledningen till att människan inte kan utföra Guds verk i hans ställe är att människan inte har någonting av Guds substans. Människan arbetar för Gud av eget intresse och för sina egna framtidsplaners skull, men Kristus verkar för att göra Gud Faders vilja.

Utdrag ur "Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja" i "Ordet framträder i köttet"

Köttet som Guds ande ikläder sig är Guds eget kött. Guds ande står över allt; han är allsmäktig, helig och rättfärdig. Likaså är även hans kropp suverän, allsmäktig, helig och rättfärdig. Detta kött kan bara göra det som är rättfärdigt och gynnsamt för mänskligheten, det som är heligt, härligt och mäktigt, och är oförmöget att göra något som strider mot sanningen eller moral och rättvisa, för att inte tala om något som sviker Guds ande. Guds ande är helig och därmed är det omöjligt för Satan att fördärva hans kropp; hans kött är av annat väsen än människans kött. Det är nämligen människan, inte Gud, som är fördärvad av Satan; Satan kan omöjligen fördärva Guds kött. Trots att människan och Kristus vistas i samma sfär är det följaktligen bara människan som domineras, utnyttjas och snärjs av Satan. Kristus är däremot evigt oemottaglig för Satans fördärv, eftersom Satan aldrig kommer att kunna stiga upp till den högstes plats och aldrig kommer att kunna nalkas Gud.

Utdrag ur "Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)" i "Ordet framträder i köttet"

Gud kan rädda den fördärvade människan från Satans inflytande, men det verket kan inte åstadkommas direkt av Guds Ande, utan bara av det kött som Guds Ande bär, av Guds inkarnerade kött. Detta kött är både människa och Gud; en människa som äger normal mänsklighet och samtidigt Gud som äger full gudomlighet. Så fastän detta kött inte är Guds Ande och skiljer sig mycket från Anden, är det ändå den inkarnerade Guden själv — som är Anden och även köttet — som räddar människan. Oavsett vad han kallas är det i slutänden ändå Gud själv som frälser mänskligheten. För Guds Ande är oskiljaktig från köttet och köttets verk är också Guds Andes verk; det är bara det att detta verk inte utförs med hjälp av Andens identitet, utan görs i köttets identitet.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder
i köttet"

3. Vad är skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verk och Andens verk?

Bibelverser som referens:

”Då sade han: ’Låt mig alltså se din härlighet.’ Han svarade: ’Jag skall låta all min skönhet gå förbi dig där du står, och jag skall utropa namnet ”Jehova” inför dig; jag skall vara nådig mot den jag vill vara nådig emot, och skall förbarma mig över den jag vill förbarma mig över.’ Ytterligare sade han: ’Mitt ansikte kan du dock icke få se, ty ingen människa kan se mig och leva” (2 Mos 33:18-20).

”Och Jehova steg ned på Sinai berg, på toppen av berget, och Jehova kallade Mose upp till bergets topp; då steg Mose ditupp. Och Jehova sade till Mose: ’Stig ned och varna folket, så att de icke tränga sig fram för att se Jehova, ty då skola många av dem falla. Jämväl prästerna, som få nalkas Jehova, skola helga sig, för att Jehova icke må låta dem drabbas av fördärv” (2 Mos 19:20-22).

”Och allt folket förnam mullret och eldslågorna och basunljudet och röken från berget; och när folket förnam detta, bävade de och höll sig på avstånd. Och de sade till Mose: ’Tala du till oss, så skall vi höra, men låt inte Gud tala till oss, på det att vi inte må dö” (2 Mos 20:18-19).

”Då kom en röst från himmelen: ’Jag har redan förhärligat det, och jag skall ytterligare förhärliga det.’ Folket, som stod där och hörde detta, sade då: ’Det var ett tordön.’ Andra sade: ’Det var en ängel som talade med honom” (Joh 12:28-29).

Relevanta ord från Gud:

Guds frälsning av människan genomförs inte direkt med Andens metod och Andens identitet, för människan kan varken röra eller se Guds ande och inte heller kan hon komma nära den. Om Gud försökte frälsa människan direkt på Andens vis skulle hon inte kunna ta emot hans frälsning. Om inte Gud antog en skapad människas yttre gestalt skulle människan inte ha någon möjlighet att ta emot denna frälsning. Människan har nämligen ingen möjlighet att nalkas honom, ungefär som ingen kunde gå nära Jehovas moln. Endast genom att bli en skapad varelse, alltså endast genom att lägga sitt ord i den köttsliga kropp som han ska bli, kan Gud personligen arbeta in ordet i alla som följer honom. Endast då kan människan personligen se och höra hans ord och dessutom komma i besittning av hans ord och på så sätt bli fullständigt frälst. Om inte Gud blev kött skulle ingen människa av kött och blod kunna ta emot denna stora frälsning och då

skulle inte heller en enda människa bli räddad. Om Guds ande verkade direkt i mänsklighetens mitt skulle alla människor slås till marken, eller också skulle de alla — utan någon möjlighet att komma i kontakt med Gud — föras bort helt och hållet fjättrade av Satan.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Guds verk i köttet innefattar många ofattbara svårigheter, men de effekter som verket i slutändan åstadkommer överstiger vida effekterna av det verk som utförs direkt av Anden. Köttets verk medför mycket umbäranden och köttet kan inte besitta samma väldiga identitet som Anden och utföra samma övernaturliga gärningar som Anden; än mindre kan Gud i köttet ha samma myndighet som Anden. Men innehållet i det verk som utförs av detta oansenliga kött är vida överlägset innehållet i det verk som utförs direkt av Anden och själva detta kött är svaret på alla människans behov. För dem som ska bli frälsta, är värdet av att använda Anden långt sämre än av att använda köttet. Andens verk kan täcka hela universum, alla berg, floder, sjöar och hav, men köttets verk knyter an mer effektivt till varje person som han har kontakt med. Dessutom kan människan bättre förstå och lita på Guds kött som har påtaglig form och det kan fördjupa människans kunskap om Gud och göra att hans faktiska gärningar gör ett djupare intryck på människan. Andens verk är höljt i dunkel, det är svårt för dödliga varelser att begripa och ännu svårare för dem att se, så därför kan de bara förlita sig på ihåliga föreställningar. Köttets verk är däremot normalt och baserat på verkligheten, äger en rik visdom och är ett faktum som kan beskådas av människans fysiska öga; människan kan personligen uppleva visdomen i Guds verk och har inget behov av att använda sin rikliga fantasi. Detta är riktigheten hos och det verkliga värdet av det verk som Gud i köttet utför. Anden kan bara göra sådant som är osynligt för människan och svårt för henne att föreställa sig, exempelvis Andens upplysning, Andens beröring och Andens vägledning, och för människan som har ett intellekt har inte dessa någon tydlig innebörd. De ger bara en flyktig eller övergripande mening och kan inte instruera med ord. Det verk som utförs av Gud i köttet är däremot helt annorlunda: det har ord som ger noggrann vägledning, en tydlig vilja och tydliga krävda mål. Därför behöver människan inte famla runt eller använda sin fantasi, än mindre gissa sig fram. Detta är tydligheten hos köttets verk och vad som skiljer det så mycket från Andens verk. Andens verk lämpar sig bara för en begränsad omfattning och kan inte ersätta köttets verk.

Köttets verk ger människan mycket mer exakta och nödvändiga mål och långt mer verklig, värdefull kunskap än Andens verk. Det verk som är av störst värde för den fördärvade människan är det som förser henne med precisa ord, tydliga mål att eftersträva och som kan ses och röras. Realistiskt verk och läglig vägledning är det enda som är anpassat till människans smaker, och endast riktigt verk kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Detta kan endast den inkarnerade Guden åstadkomma; den inkarnerade Guden är den ende som kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Även om Anden är Guds naturliga väsen kan den här sortens verk bara utföras av hans kött. Om Anden verkade på egen hand skulle inte hans verk kunna få någon effekt – det är den enkla sanningen.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

För alla som söker sanningen och längtar efter Guds framträdande kan Andens verk endast skänka påverkan eller inspiration, en känsla av förundran som är oförklarlig och ofattbar, och en känsla av att det är storartat, transcendent och beundransvärt men samtidigt ouppnåeligt och oåtkomligt för alla. Människan och Guds Ande kan bara betrakta varandra på avstånd, som om det är långt mellan dem, och de kan aldrig vara likadana, som om människan och Gud skiljs åt av ett osynligt gap. Detta är i själva verket en illusion som Anden gett människan och därför att Anden och människan inte är av samma slag, därför att Anden och människan aldrig ska existera i samma värld och därför att Anden inte besitter något av människan. Människan har alltså inget behov av Anden, för Anden kan inte direkt utföra det verk som människan är i störst behov av. Köttets verk erbjuder människan konkreta mål att sträva efter, tydliga ord och en känsla av att Gud är verklig och normal, att han är ödmjuk och vanlig. Även om människan må frukta honom har de flesta lätt att relatera till honom. Människan kan skåda hans ansikte och höra hans röst, och behöver inte se på honom på avstånd. Detta kött känns åtkomligt för människan, inte avlägset eller ofattbart utan synligt och påtagligt, för detta kött finns i samma värld som människan.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Innan Gud blev kött förstod folk inte mycket av vad han sa, eftersom hans ord kom ur fullständig gudomlighet. Perspektivet och kontexten av vad han sa var osynlig och

ouppnåelig för mänskligheten; den uttryckes från en andlig värld som folk inte kunde se. Människor som levde i köttet kunde nämligen inte passera genom den andliga sfären. Men när Gud hade blivit kött talade han till mänskligheten ur ett mänskligt perspektiv, och han kom ut ur och överskred den andliga världens ramar. Han kunde uttrycka sitt gudomliga sinnelag, sin vilja och inställning med hjälp av sådant som människorna kunde föreställa sig, sådant de såg och mötte i livet, och använda metoder som människorna kunde acceptera, på ett språk de kunde förstå och med kunskap de kunde fatta, för att låta mänskligheten förstå och lära känna Gud, för att begripa hans avsikt och de normer han krävde inom ramen för deras kapacitet och till den grad som de var kapabla. Det här var den metod och den princip Gud använde i sitt verk i mänsklighet. Även om Guds sätt och principerna för hans arbete i köttet främst uppnåddes med mänskliga medel eller genom mänskligheten, åstadkom det verkligen resultat som inte kunde uppnås genom att verka direkt i gudomlighet.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Nu inser människan att den inkarnerade Gudens verk verkligen är enastående och att det är mycket i det som hon inte kan uppnå och som är hemligheter och under. Därför har många fogat sig. En del har aldrig underordnat sig någon människa sedan den dag de föddes, men när de i dag ser Guds ord fogar de sig fullständigt utan att ens märka att de har gjort det, och de dristar sig inte att undersöka eller säga något annat. Mänskligheten har fallit under ordet och ligger slagen till marken under ordets dom. Om Guds ande talade direkt till människan skulle hela mänskligheten underordna sig rösten och falla ner utan uppenbarande ord, ungefär på samma sätt som Paulus föll till marken i ljusskenet på vägen till Damaskus. Men om Gud fortsatte att arbeta på det här sättet skulle människan aldrig kunna komma till insikt om sitt eget fördärv genom ordets dom och därigenom vinna frälsning. Endast genom att bli kött kan Gud personligen tala sina ord i öronen på varenda människa så att alla som har öron kan höra hans ord och ta emot hans domsverk genom ordet. Det är bara det att det här resultatet uppnås av hans ord, hellre än att Anden ska manifestera sig för att skrämman människan till underkastelse. Det är enbart genom detta praktiska och ändå enastående verk som människans gamla sinnelag — som legat dolt djupt inom henne i många år — kan avslöjas till fullo så att människan kan se det och förändra det. Allt detta är den inkarnerade Gudens praktiska verk i vilket han genom att tala och verkställa dom på ett

praktiskt sätt uppnår resultaten av dom över människan med hjälp av ordet. Detta är den inkarnerade Gudens makt och betydelsen av Guds inkarnation.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Eftersom den som döms är människan, som är kött och har fördärvats och det inte är Satans ande som döms direkt, utförs inte domens verk i den andliga världen utan bland människorna. Ingen är mer lämpad och kvalificerad för verket att döma fördärvet av människans kött än den inkarnerade Guden. Om domen verkställdes direkt av Guds Ande skulle den inte vara allomfattande. Dessutom skulle ett sådant verk vara svårt för människor att acceptera eftersom Anden inte kan komma ansikte mot ansikte med människan och på grund av det skulle inte effekterna vara omedelbara, än mindre skulle människan kunna skåda Guds oantastliga sinnelag mer klart. Satan kan bara besegras helt om Gud i köttet dömer mänsklighetens fördärv. Eftersom Gud i köttet är likadan som människan som äger en normal mänsklighet, kan han direkt döma människans orättfärdighet; detta är tecknet på hans inneboende helighet och hans utomordentlighet. Gud är den ende som är kvalificerad och i stånd att döma människan, för han besitter sanningen och rättfärdigheten och därmed kan han döma henne. De som saknar sanningen och rättfärdigheten är inte lämpade att döma andra. Om det här verket utfördes av Guds Ande skulle det inte vara en seger över Satan. Anden är till sin natur mer upphöjd än dödliga varelser och Guds Ande är av naturen helig och segrar över köttet. Om Anden utförde detta verk direkt, skulle han inte kunna döma all människans olydnad och avslöja all människans orättfärdighet. Domens verk utförs nämligen också genom människans föreställningar om Gud och människan har aldrig haft några föreställningar om Anden, så därför kan inte Anden uppenbara människans orättfärdighet bättre, än mindre avslöja denna orättfärdighet fullständigt. Den inkarnerade Guden är fienden för alla dem som inte känner honom. Genom att döma människans föreställningar och motstånd mot honom blottar han all mänsklighetens olydnad. Effekterna av hans verk i köttet är mer uppenbara än effekterna av Andens verk. Därför verkställs inte domen över hela mänskligheten direkt av Anden utan är den inkarnerade Gudens verk. Gud i köttet kan ses och beröras av människan och Gud i köttet kan erövra henne helt och hållet. I sitt förhållande till den inkarnerade Guden går människan från motstånd till lydnad, från förföljelse till acceptans, från uppfattning till kunskap och från avvisande till kärlek. Det här är effekterna av den inkarnerade Gudens

verk. Människan kan bara bli frälst genom att acceptera hans dom, lär bara gradvis känna honom genom orden från hans mun, erövrar av honom medan hon motsätter sig honom och tar emot livsförsörjningen från honom under det att hon accepterar hans tuktan. Allt detta är den inkarnerade Gudens verk och inte verk av Gud under hans identitet som Anden.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggtavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket – och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att

vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på — människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

4. Varför använder inte Gud människan till att utföra hans domsverk i den yttersta tiden; varför måste han inkarneras och göra det själv?

Bibelsverser som referens:

”Fadern dömer inte någon utan han har överlåtit all dom åt Sonen ... Han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människoson” (Joh 5:22-27).

Relevanta ord från Gud:

Domens verk är Guds eget verk, så det bör naturligtvis utföras av Gud själv; det kan inte utföras av människan i hans ställe. Eftersom domen är erövrandet av människosläktet med hjälp av sanningen, är det utan tvekan så att Gud fortfarande framträder som den inkarnerade avbilden för att utföra sitt verk bland människor. Det innebär att Kristus i de sista dagarna ska använda sanningen till att undervisa människor runt om på jorden och göra alla sanningar kända för dem. Det är domens verk av Gud.

Utdrag ur ”Kristus utför domens verk med sanningen” i ”Ordet framträder i köttet”

Under de sista dagarna använder Kristus många olika sanningar för att undervisa människan, blotta människans väsen och dissekera hennes ord och gärningar. De orden inkluderar olika sanningar såsom människans plikt, hur människan ska lyda Gud, hur människan ska vara lojal mot Gud, hur människan bör leva ut den vanliga mänskligheten, liksom Guds visdom och sinnelag och så vidare. Alla de orden är riktade mot människans väsen och hennes fördärvade sinnelag. I synnerhet talas de ord som blottar hur människan avvisar Gud om hur människan är ett förkroppsligande av Satan och en fientlig kraft mot Gud. När Gud tar sig an domens verk klarlägger han inte bara människans natur med ett fåtal ord, utan han blottar, åtgärdar och beskär den under en längre tid. Sådana metoder för blottläggande, åtgärd och beskärning kan inte ersättas med vanliga ord, utan med den sanning som människan inte alls besitter. Endast den sortens metoder kan kallas dom, endast genom dom av det slaget kan människan kuvas och grundligt övertygas att underkasta sig under Gud och dessutom vinna sann kunskap om Gud. Vad domens verk ger upphov till är människans förståelse av Guds sanna ansikte och sanningen om sin egen upproriskhet. Domens verk låter människan vinna stor förståelse av Guds vilja, syftet med Guds verk och de hemligheter som är obegripliga för henne. Det låter också människan känna igen och bli medveten om sitt

eget fördärvade inre väsen och rötterna till detta fördärv och även upptäcka människans uselhet. Domens verk ger upphov till alla dessa effekter, för substansen i detta verk är i själva verket arbetet med att öppna upp Guds sanning, väg och liv för alla dem som tror på honom. Detta arbete är domens verk som utförs av Gud.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

I dag är det på grund av din smuts som jag dömer dig och på grund av ditt fördärv och din upproriskhet som jag tuktar dig. Jag visar inte upp min makt för er eller förtrycker er avsiktligt; jag gör de här sakerna därför att ni, som har blivit födda i detta smutsens land, har blivit så kraftigt förorenade av smuts. Ni har helt enkelt förlorat er integritet och mänsklighet och har blivit som grisar, födda i världens smutsigaste avkrok, och det är därför som ni blir dömda och som jag släpper lös min vrede över er. Det är just på grund av den här domen som ni har kunnat se att Gud är den rättfärdige Guden, och att Gud är den helige Guden; det är just på grund av sin helighet och rättfärdighet som han dömer er och släpper lös sin vrede över er. Eftersom han kan uppenbara sitt rättfärdiga sinnelag när han ser människans upproriskhet och eftersom han kan uppenbara sin helighet när han ser människans smuts, är detta tillräckligt för att visa att han är Gud själv som är helig och ofördärvad fastän han bor i smutsens land. Om en person vältrar sig i gytjan tillsammans med andra och det inte finns något heligt över honom och han inte har något rättfärdigt sinnelag, då är han inte kvalificerad att döma människans orättfärdighet och kan inte heller utföra domen över människan. Om en person skulle döma en annan, vore inte det som att ge sig själv en örfil? Hur skulle människor som är lika smutsiga kunna vara kvalificerade att döma dem som är dem själva lika? Endast den helige Gud själv kan döma hela den smutsiga mänskligheten. Hur skulle människan kunna döma människans synder? Hur skulle människan kunna se människans synder och hur skulle hon kunna vara kvalificerad nog att fördöma dessa synder? Om inte Gud var kvalificerad att döma människans synder, hur skulle han då kunna vara den rättfärdige Guden själv? När folks fördärvade sinnelag avslöjas talar Gud i syfte att döma dem, och först då inser de att han är helig.

Utdrag ur "Hur effekterna av det andra steget i erövringsverket uppnås" i "Ordet framträder i köttet"

Alla de som lever i köttet måste ha mål att sträva mot för att förändra sitt sinnelag, och för att kunna lära känna Gud måste de bevittna Guds verkliga gärningar och verkliga ansikte. Båda kan bara uppnås genom Guds inkarnerade kött och båda kan bara

åstadkommas av det normala och verkliga köttet. Det är därför inkarnationen är nödvändig och det är därför hela den fördärvade mänskligheten behöver den. Eftersom människor är skyldiga att känna Gud, måste bilderna av de vaga och övernaturliga gudarna förjagas från deras hjärtan, och eftersom de är skyldiga att göra sig av med sitt fördärvade sinne måste de först bli medvetna om sitt fördärvade sinne. Om människan enbart arbetar med att få bort bilderna av de vaga gudarna ur folks hjärtan, kommer hon inte att uppnå rätt effekt. Bilderna av de vaga gudarna i människors hjärtan kan inte blottas, kastas bort eller fördrivas helt och hållet enbart med hjälp av ord. Om man gör så, skulle det i slutändan ändå inte vara möjligt att röja bort dessa djupt rotade företeelser ur människorna. Endast genom att ersätta dessa vaga och övernaturliga företeelser med den praktiske Guden och den sanna bilden av Gud och få människor att gradvis lära känna dem kan den avsedda effekten uppnås. Människan inser att den Gud hon sökte i gångna tider är vag och övernaturlig. Det som kan åstadkomma denna effekt är inte Andens direkta ledarskap, än mindre en viss individs undervisning, utan den inkarnerade Guden. Människans föreställningar blottläggs när den inkarnerade Guden officiellt utför sitt verk, eftersom den inkarnerade Gudens normalitet och verklighet är motsatsen till den vaga och övernaturliga Guden i människans fantasi. Människans ursprungliga uppfattningar kan bara avslöjas genom att kontrasteras mot den inkarnerade Guden. Utan jämförelsen med den inkarnerade Guden skulle inte människans uppfattningar kunna avslöjas; utan verkligheten som kontrast skulle med andra ord inte de vaga företeelserna kunna avslöjas. Ingen är kapabel att utföra detta verk med hjälp av ord, och ingen är kapabel att uttrycka detta verk med hjälp av ord. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och ingen annan kan utföra detta verk å hans vägnar. Oavsett hur rikt människan språk än må vara, är hon oförmögen att uttrycka Guds normalitet och verklighet i ord. Endast om Gud personligen verkar bland människor och visar fram sin gestalt och sitt väsen helt och hållet kan människan lära känna honom mer praktiskt och se honom tydligare. Denna effekt kan ingen köttslig människa åstadkomma.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Verket med Guds hela förvaltningsplan utförs personligen av Gud själv. Det första skedet – världens skapelse – utfördes personligen av Gud själv, och om detta inte hade

skett, då skulle ingen ha kunnat skapa mänskligheten; det andra skedet var försoningen av hela mänskligheten, och det utfördes också personligen av Gud själv; det tredje skedet säger sig självt: Det finns ett ännu större behov av att slutet på allt Guds verk utförs av Gud själv. Verket att försona, erövra, vinna och göra hela mänskligheten fullkomlig utförs allt igenom personligen av Gud själv. Om han inte personligen utförde detta verk, då skulle hans identitet inte kunna företrädas av människan, eller hans verk utföras av människan. För att besegra Satan, för att vinna mänskligheten, och för att ge människan ett normalt liv på jorden, leder han personligen människan och verkar personligen bland människorna; för hela sin förvaltningsplans skull, och för hela sitt verk, måste han personligen utföra detta verk. Om människan bara tror på att Gud kom för att ses av henne och göra henne lycklig, då har sådana övertygelser inget värde, de har ingen betydelse. Människans kunskap är för ytlig! Endast genom att utföra det själv kan Gud utföra sitt verk grundligt och fullständigt. Människan är oförmögen att göra det på Guds vägnar. Eftersom hon inte har Guds identitet eller hans substans, är hon oförmögen att utföra hans verk, och även om människan utförde det, skulle det inte ha någon effekt. Första gången Gud blev kött var det för försoningens skull, för att försona hela mänskligheten från synd, för att göra människan kapabel att bli renad och bli förlåten för sina synder. Erövrands verk utförs också av Gud personligen bland människorna. Om Gud under detta skede bara skulle tala profetior, då skulle en profet eller någon begåvad kunna hittas för att ta hans plats; om bara profetior talades, skulle människan kunna ersätta Gud. Men om människan personligen skulle utföra Guds eget verk och skulle arbeta människans liv, skulle det vara omöjligt för henne att utföra detta verk. Det måste utföras personligen av Gud själv: Gud måste personligen bli kött för att utföra detta verk. Om bara profetior talades under ordets tidsålder, då skulle Jesaja eller profeten Elia kunna hittas för att utföra detta verk, och det skulle inte finnas något behov av att Gud själv utförde det personligen. Eftersom det verk som utförs i detta skede inte bara är att tala profetiska ord, och eftersom det är av större vikt att ordens verk används för att erövra människan och besegra Satan, kan inte detta verk utföras av människan, och måste utföras personligen av Gud själv. Under lagens tidsålder utförde Jehova en del av Guds verk, och efter det talade han vissa ord och utförde en del verk genom profeterna. Det är för att människan kunde ersätta Jehovas verk, och siarna kunde förutse saker och ting och tolka vissa drömmar på hans vägnar. Det verk som

utfördes i begynnelsen var inte verket att direkt förändra människans sinnelag, och hade inget att göra med människans synd, och människan behövde bara följa lagen. Så Jehova blev inte kött och uppenbarade sig inte för människan; istället talade han direkt till Mose och andra, fick dem att tala och verka på hans vägnar, och fick dem att verka direkt bland mänskligheten. Det första skedet av Guds verk var att leda människan. Det var inledningen till striden med Satan, men den striden hade ännu inte officiellt börjat. Det officiella kriget med Satan började i och med Guds första inkarnation, och det har fortsatt ända tills idag. Den första fasen i detta krig var när Gud inkarnerad spikades fast på korset. Korsfästelsen av Gud inkarnerad besegrade Satan, och det var det första framgångsrika skedet i kriget. När den inkarnerade Guden började arbeta direkt med människans liv var det den officiella inledningen på verket att vinna tillbaka människan, och eftersom detta var verket att förändra människans gamla sinnelag, var det verket att strida med Satan. Det skede i verket som utfördes av Jehova i begynnelsen var enbart ledarskapet för människans liv på jorden. Det var början på Guds verk, och även om det ännu inte hade inbegripit någon strid, eller något stort verk, lade det grunden för det stridsverk som skulle komma. Senare innebar det andra skedet av verket under nådens tidsålder en förändring av människans gamla sinnelag, vilket betyder att Gud själv formade människans liv. Detta måste göras personligen av Gud: Det krävde att Gud personligen blev kött, och om han inte hade blivit kött, skulle inte någon annan ha kunnat ersätta honom i detta skede av verket, för det representerade verket att kämpa direkt mot Satan. Om människan hade utfört detta verk på Guds vägnar, då människan stod inför Satan, skulle Satan inte ha underkastat sig och det skulle ha blivit omöjligt att besegra honom. Det var tvunget att Gud inkarnerad kom för att besegra honom, för den inkarnerade Gudens substans är fortfarande Gud, han är fortfarande människans liv, och han är fortfarande Skaparen; vad som än händer kommer hans identitet och substans inte att förändras. Och därför tog han på sig köttet och utförde verket att orsaka Satans fullständiga underkastelse. Om människan skulle utföra detta verk under de sista dagarnas skede av verket, och skulle fås att yttra orden direkt, skulle hon inte kunna yttra dem, och om profetiska ord talades, skulle det inte kunna erövra människan. Genom att ta på sig köttet kommer Gud för att besegra Satan och få honom att helt underkasta sig. Han besegrar Satan i grund, erövrar människan helt, och vinner fullständigt människan, varefter detta skede av verket är slutfört och framgång uppnådd.

I Guds förvaltning kan inte människan ersätta Gud. I synnerhet verket med att leda tidsåldern och inleda nytt verk behöver i ännu högre grad göras personligen av Gud själv. Människan kan ge människan uppenbarelse och förse henne med profetior, men om det är verk som måste göras personligen av Gud, stridens verk mellan Gud själv och Satan, då kan inte detta verk göras av människan. Under det första skedet av verket, när det inte var någon strid med Satan, ledde Jehova personligen Israels folk med hjälp av den profetia som profeterna uttalade. Efteråt bestod verkets andra skede av striden med Satan, och Gud själv blev personligen kött, och kom in i köttet för att göra detta verk. Allting som inbegriper striden med Satan inbegriper också Guds inkarnation, vilket innebär att denna strid inte kan utkämpas av människan. Om människan skulle strida, skulle hon inte kunna besegra Satan. Hur skulle hon kunna ha styrkan att kämpa mot honom samtidigt som hon är under hans domän? Människan är mittemellan: Om du lutar dig mot Satan tillhör du Satan, men om du tillfredsställer Gud tillhör du Gud. Om människan skulle ersätta Gud i detta stridsverk, skulle hon kunna det? Om hon gjorde det, skulle hon inte ha förgåtts för länge sedan? Skulle hon inte för länge sedan ha trätt in i den undre världen? Alltså kan människan inte ersätta Gud i hans verk, det vill säga människan har inte Guds substans, och om du stred med Satan skulle du vara oförmögen att besegra honom. Människan kan bara göra en del verk; hon kan vinna över en del människor, men hon kan inte ersätta Gud i Guds eget verk. Hur skulle människan kunna strida med Satan? Satan skulle ta dig till fånga innan du ens hade börjat. Endast Gud själv kan strida med Satan, och på denna grund kan människan följa Gud och lyda honom. Bara på det sättet kan människan vinnas av Gud och fly från Satans band. Vad människan kan uppnå med sin egen visdom, auktoritet och förmågor är alltför begränsat; hon är oförmögen att fullända människan, att leda henne, och dessutom att besegra Satan. Människans intelligens och visdom kan inte gäcka Satans planer, så hur skulle människan kunna strida med honom?

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

5. Varför sägs det att den fördärvade mänskligheten har större behov av frälsningen från Gud som blivit kött?

Relevanta ord från Gud:

Guds frälsning av människan genomförs inte direkt med Andens metod och Andens identitet, för människan kan varken röra eller se Guds ande och inte heller kan hon komma nära den. Om Gud försökte frälsa människan direkt på Andens vis skulle hon inte kunna ta emot hans frälsning. Om inte Gud antog en skapad människas yttre gestalt skulle människan inte ha någon möjlighet att ta emot denna frälsning. Människan har nämligen ingen möjlighet att nalkas honom, ungefär som ingen kunde gå nära Jehovas moln. Endast genom att bli en skapad varelse, alltså endast genom att lägga sitt ord i den köttsliga kropp som han ska bli, kan Gud personligen arbeta in ordet i alla som följer honom. Endast då kan människan personligen se och höra hans ord och dessutom komma i besittning av hans ord och på så sätt bli fullständigt frälst. Om inte Gud blev kött skulle ingen människa av kött och blod kunna ta emot denna stora frälsning och då skulle inte heller en enda människa bli räddad. Om Guds ande verkade direkt i mänsklighetens mitt skulle alla människor slås till marken, eller också skulle de alla — utan någon möjlighet att komma i kontakt med Gud — föras bort helt och hållet fjättrade av Satan. Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Gud blev kött för att föremålet för hans verk inte är Satans ande eller någonting okroppsligt utan människan, som är av köttet och har fördärvats av Satan. Det är just på

grund av att människans kött har fördärvats som Gud har gjort den köttsliga människan till föremålet för sitt verk; eftersom människan är föremålet för fördärv, har han dessutom gjort människan till det enda föremålet för sitt verk genom alla stadierna av sitt frälsningsverk. Människan är en dödlig varelse av kött och blod, och Gud är den ende som kan frälsa henne. Därför måste Gud bli kött med samma egenskaper som människan för att utföra sitt verk, så att hans verk kan uppnå bättre effekter. Gud måste bli kött för att utföra sitt verk, just på grund av att människan är köttslig och oförmögen att övervinna synden eller frigöra sig från köttet. Trots att den inkarnerade Gudens väsen och identitet skiljer sig mycket från människans väsen och identitet, är hans utseende ändå identiskt med människans. Han ser ut som en normal person och lever som en normal person, och de som ser honom kan inte se någon skillnad mot en normal person. Detta normala utseende och denna normala mänsklighet är tillräckligt för att han ska kunna utföra sitt gudomliga verk i normal mänsklighet. Hans kött låter honom utföra sitt verk i normal mänsklighet och hjälper honom att utföra sitt verk bland människor; hans normala mänsklighet hjälper honom dessutom att utföra frälsningens verk bland människor. Trots att hans normala mänsklighet har orsakat mycket tumult bland människor, har inte detta tumult påverkat de normala effekterna av hans verk. Kort sagt är det verk hans normala kött utför av största nytta för människan. Trots att de flesta människor inte accepterar hans normala mänsklighet, kan hans verk ändå vara effektivt och de här effekterna uppnås tack vare hans normala mänsklighet. Den saken råder det inget tvivel om. Hans verk i köttet ger människan tio eller tolv gånger mer än de uppfattningar som människor har om hans normala mänsklighet, och alla sådana uppfattningar kommer till sist att uppslukas av hans verk. Och den effekt som hans verk har uppnått, alltså den kunskap som människan har om honom, övergår vida människans uppfattningar om honom. Det finns ingen möjlighet att föreställa sig eller mäta det verk han utför i köttet, för hans kött är olikt varje köttslig människas; även om det yttre skalet är identiskt är inte innehållet detsamma. Hans kött ger upphov till många uppfattningar om Gud bland människor, men hans kött kan också låta människan erhålla mycket kunskap och kan även erövra varje människa som har ett liknande yttre skal. För han är inte bara en människa, utan Gud med en människas yttre skal och ingen kan helt utgrunda eller förstå honom. En osynlig och ogripbar Gud älskas och välkomnas av alla. Om Gud bara är en ande som är osynlig för människan är det så

lätt för människan att tro på honom. Människan kan ge fantasin fria tyglar och välja vilken bild hon vill som Guds bild för att behaga och glädja sig själv. På så sätt kan människan utan några skrupler göra vadhelst hennes egen Gud tycker mest om och vill att hon ska göra. Dessutom anser människan att ingen är mer lojal och hängiven gentemot Gud än hon och att alla andra är hedniska hundar och illojala mot Gud. Man kan säga att detta är vad som eftersträvas av dem vars tro på Gud är vag och grundad på lärosatser; allesamman söker i stort sett samma sak, utan större variation. Det är bara bilderna av Gud i deras fantasier som skiljer sig åt, men innehållet är faktiskt detsamma.

Människan är obesvärad av sin bekymmerslösa tro på Gud och tror på Gud så som hon behagar. Detta är en av de "mänskliga rättigheter och friheter" som ingen kan lägga sig i, för människan tror på sin egen Gud och inte på någon annans Gud; denna tro är hennes privata egendom och nästan alla har denna typ av privategendom. Människan betraktar denna egendom som en dyrbar skatt, men för Gud finns det inget mer futtigt eller värdelöst, för det finns inget tydligare tecken på motstånd mot Gud än denna människans privata egendom. Det är på grund av den inkarnerade Gudens verk som Gud blir ett kött som har en påtaglig form och människan kan se och röra vid. Han är inte någon formlös ande, utan kött som människan kan se och kontakta. De flesta gudar som människor tror på är emellertid okroppsliga gudomar som är formlösa och även har en fri form. Därför har den inkarnerade Guden blivit en fiende till de flesta av dem som tror på Gud och likaså har de som inte kan acceptera det faktum att Gud har inkarnerats blivit Guds motståndare. Människan besitter inte uppfattningar på grund av sitt sätt att tänka eller på grund av sin upproriskhet, utan på grund av denna hennes privata egendom. Det är på grund av denna egendom som de flesta människor dör och det är denna vaga Gud som inte kan röras, inte ses och som i själva verket inte existerar, som ödelägger människans liv. Människans liv förverkas inte av den inkarnerade Guden, än mindre av himlens Gud, utan av Guden som människans egen fantasi har skapat. Den enda anledningen till att den inkarnerade Guden har kommit i köttet är på grund av den fördärvade människans behov. Det är på grund av människans behov, inte Guds, och alla hans uppoffringar och lidanden sker för mänsklighetens skull, inte till förmån för Gud själv. Det finns inga fördelar och nackdelar eller belöningar för Gud; han ska inte bärga någon framtida skörd, förutom den han ursprungligen hade att fordra. Inget han gör och uppoffrar för mänskligheten är till för att han ska få stora belöningar, utan det

är enbart till för mänsklighetens skull. Guds verk i köttet innefattar många ofattbara svårigheter, men de effekter som verket i slutändan åstadkommer överstiger vida effekterna av det verk som utförs direkt av Anden. Köttets verk medför mycket umbäranden och köttet kan inte besitta samma väldiga identitet som Anden och utföra samma övernaturliga gärningar som Anden; än mindre kan Gud i köttet ha samma myndighet som Anden. Men innehållet i det verk som utförs av detta oansenliga kött är vida överlägset innehållet i det verk som utförs direkt av Anden och själva detta kött är svaret på alla människans behov. För dem som ska bli frälsta, är värdet av att använda Anden långt sämre än av att använda köttet. Andens verk kan täcka hela universum, alla berg, floder, sjöar och hav, men köttets verk knyter an mer effektivt till varje person som han har kontakt med. Dessutom kan människan bättre förstå och lita på Guds kött som har påtaglig form och det kan fördjupa människans kunskap om Gud och göra att hans faktiska gärningar gör ett djupare intryck på människan. Andens verk är höljt i dunkel, det är svårt för dödliga varelser att begripa och ännu svårare för dem att se, så därför kan de bara förlita sig på ihåliga föreställningar. Köttets verk är däremot normalt och baserat på verkligheten, äger en rik visdom och är ett faktum som kan beskådas av människans fysiska öga; människan kan personligen uppleva visdomen i Guds verk och har inget behov av att använda sin rikliga fantasi. Detta är riktigheten hos och det verkliga värdet av det verk som Gud i köttet utför. Anden kan bara göra sådant som är osynligt för människan och svårt för henne att föreställa sig, exempelvis Andens upplysning, Andens beröring och Andens vägledning, och för människan som har ett intellekt har inte dessa någon tydlig innebörd. De ger bara en flyktig eller övergripande mening och kan inte instruera med ord. Det verk som utförs av Gud i köttet är däremot helt annorlunda: det har ord som ger noggrann vägledning, en tydlig vilja och tydliga krävda mål. Därför behöver människan inte famla runt eller använda sin fantasi, än mindre gissa sig fram. Detta är tydligheten hos köttets verk och vad som skiljer det så mycket från Andens verk. Andens verk lämpar sig bara för en begränsad omfattning och kan inte ersätta köttets verk. Köttets verk ger människan mycket mer exakta och nödvändiga mål och långt mer verklig, värdefull kunskap än Andens verk. Det verk som är av störst värde för den fördärvade människan är det som förser henne med precisa ord, tydliga mål att eftersträva och som kan ses och röras. Realistiskt verk och läglig vägledning är det enda som är anpassat till människans smaker, och endast riktigt verk

kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Detta kan endast den inkarnerade Guden åstadkomma; den inkarnerade Guden är den ende som kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Även om Anden är Guds naturliga väsen kan den här sortens verk bara utföras av hans kött. Om Anden verkade på egen hand skulle inte hans verk kunna få någon effekt – det är den enkla sanningen. Fastän de flesta människor har blivit Guds fiender på grund av detta kött, kommer de som är emot honom inte bara att sluta vara hans fiender när han avslutar sitt verk, utan de kommer till och med att bli hans vittnen. De kommer att bli de vittnen som har erövrats av honom, vittnen som är förenliga med honom och oskiljbara från honom. Han ska låta människan inse hur mycket hans verk i köttet betyder för henne och människan ska inse hur mycket detta kött betyder för syftet med hennes existens. Hon ska inse Guds verkliga värde för hennes tillväxt i livet och dessutom inse att detta kött kommer att bli en levande källa till liv som människan inte kan stå ut med att skiljas från. Fastän Guds inkarnerade kött inte på långt när går upp mot Guds identitet och position, och i människans ögon är oförenligt med hans verkliga status, kan det här köttet som varken äger Guds sanna avbild eller hans verkliga identitet utföra det verk som Guds Ande inte kan utföra direkt. Sådan är den verkliga betydelsen och det verkliga värdet av Guds inkarnation, och det är denna betydelse och detta värde som människan är oförmögen att förstå och erkänna. Alla människor ser upp till Guds Ande och ser ned på Guds kött, men oavsett hur de ser eller tänker överstiger köttets verkliga betydelse och värde vida Andens. Detta gäller naturligtvis bara den fördärvade mänskligheten. För alla som söker sanningen och längtar efter Guds framträdande kan Andens verk endast skänka påverkan eller inspiration, en känsla av förundran som är oförklarlig och ofattbar, och en känsla av att det är storartat, transcendent och beundransvärt men samtidigt ouppnåeligt och oåtkomligt för alla. Människan och Guds Ande kan bara betrakta varandra på avstånd, som om det är långt mellan dem, och de kan aldrig vara likadana, som om människan och Gud skiljs åt av ett osynligt gap. Detta är i själva verket en illusion som Anden gett människan och därför att Anden och människan inte är av samma slag, därför att Anden och människan aldrig ska existera i samma värld och därför att Anden inte besitter något av människan. Människan har alltså inget behov av Anden, för Anden kan inte direkt utföra det verk som människan är i störst behov av. Köttets verk erbjuder människan konkreta mål att sträva efter, tydliga

ord och en känsla av att Gud är verklig och normal, att han är ödmjuk och vanlig. Även om människan må frukta honom har de flesta lätt att relatera till honom. Människan kan skåda hans ansikte och höra hans röst, och behöver inte se på honom på avstånd. Detta kött känns åtkomligt för människan, inte avlägset eller ofattbart utan synligt och påtagligt, för detta kött finns i samma värld som människan.

Alla de som lever i köttet måste ha mål att sträva mot för att förändra sitt sinne, och för att kunna lära känna Gud måste de bevittna Guds verkliga gärningar och verkliga ansikte. Båda kan bara uppnås genom Guds inkarnerade kött och båda kan bara åstadkommas av det normala och verkliga köttet. Det är därför inkarnationen är nödvändig och det är därför hela den fördärvade mänskligheten behöver den. Eftersom människor är skyldiga att känna Gud, måste bilderna av de vaga och övernaturliga gudarna förjagas från deras hjärtan, och eftersom de är skyldiga att göra sig av med sitt fördärvade sinne måste de först bli medvetna om sitt fördärvade sinne. Om människan enbart arbetar med att få bort bilderna av de vaga gudarna ur folks hjärtan, kommer hon inte att uppnå rätt effekt. Bilderna av de vaga gudarna i människors hjärtan kan inte blottas, kastas bort eller fördrivas helt och hållet enbart med hjälp av ord. Om man gör så, skulle det i slutändan ändå inte vara möjligt att röja bort dessa djupt rotade företeelser ur människorna. Endast genom att ersätta dessa vaga och övernaturliga företeelser med den praktiske Guden och den sanna bilden av Gud och få människor att gradvis lära känna dem kan den avsedda effekten uppnås. Människan inser att den Gud hon sökte i gångna tider är vag och övernaturlig. Det som kan åstadkomma denna effekt är inte Andens direkta ledarskap, än mindre en viss individs undervisning, utan den inkarnerade Guden. Människans föreställningar blottläggs när den inkarnerade Guden officiellt utför sitt verk, eftersom den inkarnerade Gudens normalitet och verklighet är motsatsen till den vaga och övernaturliga Guden i människans fantasi. Människans ursprungliga uppfattningar kan bara avslöjas genom att kontrasteras mot den inkarnerade Guden. Utan jämförelsen med den inkarnerade Guden skulle inte människans uppfattningar kunna avslöjas; utan verkligheten som kontrast skulle med andra ord inte de vaga företeelserna kunna avslöjas. Ingen är kapabel att utföra detta verk med hjälp av ord, och ingen är kapabel att uttrycka detta verk med hjälp av ord. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och ingen annan kan utföra detta verk å hans vägnar. Oavsett hur rikt människan språk än må vara, är hon

oförmögen att uttrycka Guds normalitet och verklighet i ord. Endast om Gud personligen verkar bland människor och visar fram sin gestalt och sitt väsen helt och hållet kan människan lära känna honom mer praktiskt och se honom tydligare. Denna effekt kan ingen köttslig människa åstadkomma. Guds Ande kan naturligtvis inte heller åstadkomma denna effekt. Gud kan rädda den fördärvade människan från Satans inflytande, men det verket kan inte åstadkommas direkt av Guds Ande, utan bara av det kött som Guds Ande bär, av Guds inkarnerade kött. Detta kött är både människa och Gud; en människa som äger normal mänsklighet och samtidigt Gud som äger full gudomlighet. Så fastän detta kött inte är Guds Ande och skiljer sig mycket från Anden, är det ändå den inkarnerade Guden själv — som är Anden och även köttet — som räddar människan. Oavsett vad han kallas är det i slutänden ändå Gud själv som frälser mänskligheten. För Guds Ande är oskiljaktig från köttet och köttets verk är också Guds Andes verk; det är bara det att detta verk inte utförs med hjälp av Andens identitet, utan görs i köttets identitet. Verk som måste utföras direkt av Anden kräver ingen inkarnation och verk som måste utföras av köttet kan inte utföras direkt av Anden, utan kan endast göras av den inkarnerade Guden. Detta är vad som krävs för detta verk och det är vad den fördärvade mänskligheten kräver. I de tre stadierna av Guds verk utfördes bara ett stadium direkt av Anden och de två återstående stadierna utförs av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det verk som utfördes av Anden under lagens tidsålder inbegrep inte att förändra människans fördärvade sinnelag och det hade inte heller något med människans kunskap om Gud att göra. Guds köttets verk under nådens tidsålder och rikets tidsålder innefattar däremot människans fördärvade sinnelag och hennes kunskap om Gud och är en viktig och avgörande del i frälsningsverket. Därför är den fördärvade mänskligheten i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning och i större behov av den inkarnerade Gudens direkta verk. Mänskligheten behöver den inkarnerade Guden till att vara en herde för henne, stötta henne, ge henne vatten och föda, döma och tukta henne, och hon behöver mer nåd och större försoning från den inkarnerade Guden. Endast Gud i köttet kan vara människans förtrogne, människans herde, människans ständigt närvarande hjälp — och därför är inkarnationen en nödvändighet idag liksom i gångna tider.

Människan har fördärvats av Satan och hon är den högste av alla Guds skapade varelser, så människan behöver Guds frälsning. Det är människan, inte Satan, som är

föremålet för Guds frälsning, och det som skall frälsas är människans kött och människans själ, inte djävulen. Satan är föremålet för Guds förintelse, människan är föremålet för Guds frälsning och människans kött har fördärvats av Satan, så det första som ska frälsas måste vara människans kött. Människans kött har blivit grundligt fördärvat och det har blivit något som sätter sig upp mot Gud och till och med öppet motsätter sig och förnekar Guds existens. Detta fördärvade kött är helt enkelt alltför hårdnackat och det finns inget som är svårare att åtgärda eller förändra än köttets fördärvade sinnelag. Satan kommer in i människans kött för att ställa till oreda och han använder människans kött för att störa Guds verk och skada Guds plan, och på så sätt har människan blivit Satan och fiende till Gud. För att människan ska bli frälst måste hon först erövras. Det är därför Gud antar utmaningen och kommer i köttet för att utföra det verk han har för avsikt att göra och för att strida mot Satan. Hans mål är att rädda den fördärvade mänskligheten och att besegra och förintä Satan, som gör uppror mot honom. Han besegrar Satan genom sitt verk med att erövra människan medan han samtidigt räddar den fördärvade mänskligheten. På så sätt är det ett verk som löser två problem på en gång. Han verkar i köttet, talar i köttet och företar sig allt verk i köttet för att få bättre kontakt med människan och bättre kunna erövra henne. Den sista gången Gud blir kött kommer hans verk under de sista dagarna att avslutas i köttet. Han kommer att dela in alla människor efter deras slag, avsluta hela sin förvaltning och även avsluta hela sitt verk i köttet. När hela hans verk på jorden når sitt slut, kommer han att ha vunnit en total seger. Genom att verka i köttet kommer Gud att ha erövrat och vunnit mänskligheten helt och hållet. Innebär inte det att hela hans förvaltning kommer att ha nått sitt slut? När Gud avslutar sitt verk i köttet efter att fullständigt ha övervunnit Satan och segrat, kommer Satan inte längre att ha någon ytterligare möjlighet att fördärva människan. Det verk som Gud utförde i sin första inkarnation var att återlösa och förlåta människans synder. I dag utgörs verket av att erövra och vinna mänskligheten helt och hållet så att Satan inte längre kommer att ha någon möjlighet att utföra sitt värv utan har förlorat fullständigt och Gud kommer att vara fullkomligt segerrik. Detta är köttets verk och det verk som Gud själv utför. Den inledande delen av Guds verks tre stadier utfördes direkt av Anden och inte av köttet. Den avslutande delen av Guds verks tre stadier utförs emellertid av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det mellanliggande stadiets återlösungsverk utfördes även det av Gud i köttet. Det

viktigaste i hela det förvaltande verket är att rädda människan undan Satans inflytande. Det viktigaste verket är att erövra den fördärvade människan helt och hållet och därmed återställa den ursprungliga vördnaden för Gud i den erövrade människans hjärta och låta henne uppnå ett normalt liv, alltså det normala livet för en av Guds skapade varelser. Detta verk är helt avgörande och utgör kärnan i det förvaltande verket. Av frälsningsverkets tre stadier var det första stadiet under lagens tidsålder långt från det förvaltande verkets kärna. Det påminde bara lite svagt om frälsningsverket och utgjorde inte början på Guds verk med att rädda människor undan Satans herravälde. Verkets första stadium utfördes direkt av Anden, dels därför att när människan stod under lagen visste hon bara att följa lagen och hade inte mer sanning, och dels därför att verket under lagens tidsålder knappast inbegrep några förändringar av människans sinnelag och än mindre rörde verket att rädda människor från Satans styre. På så sätt avslutade Guds Ande detta ytterst enkla stadium av verket som inte berörde människans fördärvade sinnelag. Detta stadium av verket hade inte mycket med förvaltningens kärna att göra och hade ingen större samband med det officiella verket med människans frälsning, så Gud behövde inte bli kött för att utföra sitt verk personligen. Det verk som utförs av Anden är underförstått och outgrundligt, och det är oerhört skrämmande och oåtkomligt för människan; Anden är inte lämpad för att direkt utföra frälsningsverket och inte lämpad för att direkt förse människan med liv. Det mest lämpliga för människan är att förvandla Andens verk till ett förhållningssätt som ligger nära människan. Vad som är mest lämpligt för människan är alltså att Gud blir en vanlig, normal person för att utföra sitt verk. Detta kräver att Gud blir inkarnerad för att ersätta Andens verk, och för människan finns det inget mer lämpligt sätt för Gud att verka på. Av dessa verkets tre stadier utförs två av köttet och dessa två stadier är de viktigaste faserna i det förvaltande verket. De två inkarnationerna kompletterar och fullkomnar varandra. Det första stadiet av Guds inkarnation lade grunden för det andra stadiet och man kan säga att Guds två inkarnationer inte är oförenliga med varandra utan utgör en helhet. Dessa två stadier av Guds verk utförs av Gud i hans inkarnerade identitet därför att de är så viktiga för hela det förvaltande verket. Man skulle nästan kunna säga att utan det verk som Guds två inkarnationer utförde skulle hela det förvaltande verket ha stannat upp och verket med att frälsa mänskligheten skulle inte vara annat än tomt prat. Huruvida detta verk är viktigt eller inte beror på mänsklighetens behov, realiteten i

mänsklighetens förfall och allvaret i Satans olydnad och störande av verket. Vem som är den rätte för uppgiften beror på vilken karaktär verket arbetaren utför har och hur viktigt det är. När det gäller vikten av detta verk och frågan om vilken arbetsmetod som ska användas — verk som utförs direkt av Guds Ande, verk som utförs av den inkarnerade Guden eller verk som utförs genom människan — är verk som utförs genom människan det första som ska elimineras. Med utgångspunkt från verkets natur och naturen hos Andens verk kontra köttets verk beslutas det slutligen att verk som utförs av köttet är bättre för människan och erbjuder fler fördelar än verk som utförs direkt av Anden. Detta är Guds tanke då det är dags att avgöra om verket ska utföras av Anden eller av köttet. Vart och ett av verkets stadier har en betydelse och en grund. De är inte grundlösa idéer och de utförs inte heller godtyckligt; det finns en klar visdom i dem. Sådan är sanningen bakom hela Guds verk. Det finns framför allt ännu mer av Guds plan i ett så stort verk som då den inkarnerade Guden är personligen verksam bland människor. Guds visdom och hela hans vara återspeglas således i alla hans handlingar, tankar och idéer när han verkar; detta är Guds vara som är mer konkret och systematiskt. Det är svårt för människan att få en uppfattning om dessa subtila tankar och idéer, det är svårt för henne att tro på dem och dessutom svårt för henne att känna till dem. Verk som utförs av människan följer generella principer, vilket är mycket tillfredsställande för människan. Men jämfört med Guds verk är skillnaden helt enkelt alltför stor; även om Guds gärningar är stora och Guds verk är av storartade mått, finns det bakom dem många små och exakta planer och arrangemang som människan inte kan föreställa sig. Vartenda stadium av hans verk följer inte bara bestämda principer utan innehåller också mycket som inte kan uttryckas med människors språk och det är sådant som är osynligt för människan. Oavsett om det är Andens eller den inkarnerade Gudens verk, innefattar vart och ett planerna för hans verk. Han verkar inte ogrundat och utför inte något oviktigt verk. När Anden verkar direkt är det utifrån hans målsättningar och när han blir människa (det vill säga när han förvandlar sitt yttre skal) för att verka är det ännu mer utifrån hans syfte. Varför skulle han annars gärna byta identitet? Varför skulle han annars gärna bli en person som betraktas som ringa och är förföljd?

Hans verk i köttet är av den största betydelse, vilket sägs med syfte på verket, och den som slutligen avslutar verket är den inkarnerade Guden och inte Anden. Vissa tror

att Gud en dag kanske ska komma till jorden och visa sig för människan för att sedan personligen döma hela mänskligheten och pröva människorna en efter en utan att utelämna någon. De som tänker på det viset känner inte till det här stadiet av inkarnationens verk. Gud dömer inte människorna en och en, och prövar inte människorna en och en; det vore inte domens verk att göra så. Är inte hela mänsklighetens fördärv av samma slag? Är inte alla människors väsen likadana? Vad som döms är mänsklighetens fördärvade väsen – människans väsen som fördärvats av Satan – och alla människans synder. Gud dömer inte människans futtiga och obetydliga fel. Domens verk är representativt och utförs inte särskilt för en viss person. Snarare är det ett verk som innebär att en grupp människor döms i syfte att representera domen över hela mänskligheten. Genom att personligen utföra sitt verk på en grupp människor använder den inkarnerade Guden sitt verk för att representera verket med hela mänskligheten, varefter det gradvis sprider sig. Det är likadant med domens verk. Gud dömer inte en viss sorts individ eller en viss grupp människor, utan han dömer hela mänsklighetens orättfärdighet, exempelvis människans motstånd mot Gud, hennes vanvördnad mot honom eller störande av hans verk och så vidare. Vad som döms är mänsklighetens väsen av motstånd mot Gud och det här verket är de sista dagarnas erövrande verk. Det verk och det ord av den inkarnerade Guden som människan bevittnar är domens verk inför den stora vita tronen under de sista dagarna, något som människan förr i tiden begrep. Det verk som i dag utförs av den inkarnerade Guden är just domen inför den stora vita tronen. Den inkarnerade Guden av idag är den Gud som dömer hela mänskligheten under de sista dagarna. Detta kött och hans verk, ord och hela sinnelag utgör Gud i hans helhet. Trots att hans verks har begränsad omfattning och inte direkt berör hela universum, är kärnan i domsverket den direkta domen av hela mänskligheten – inte bara för Kinas utvalda folks skull eller för ett litet antal människors skull. Fastän det verk som Gud i köttet utför inte omfattar och berör hela universum, representerar det verket med hela universum. Och när han avslutat det verk som hans köts verk omfattar kommer han genast att utvidga detta verk till hela universum, på samma sätt som Jesu evangelium spreds genom hela universum efter hans uppståndelse och himmelfärd. Oavsett om det är Andens verk eller köttets verk har det begränsad omfattning men representerar verket med hela universum. I de sista dagarna framträder Gud för att utföra sitt verk under sin inkarnerade identitet, och den

inkarnerade Guden är den Gud som dömer människan inför den stora vita tronen. Oavsett om han är Anden eller köttet, är den Gud som utför domens verk samme Gud som dömer mänskligheten i de sista dagarna. Den definitionen baseras på hans verk och inte på hans yttre framträdande eller flera andra faktorer. Fastän människan har olika uppfattningar om dessa ord, kan ingen förneka det faktum att den inkarnerade Guden dömer och erövrar hela mänskligheten. Oavsett vad människan tycker om det, talar fakta trots allt för sig själva. Ingen kan säga att ”verket utförs av Gud, men köttet är inte Gud”. Det vore nonsens, för detta verk kan inte utföras av någon annan än Gud i köttet. Eftersom detta verk redan har fullbordats ska Guds verk med att döma människan inte utföras en andra gång efter detta verk. Gud i sin andra inkarnation har redan avslutat hela det förvaltande verket och det kommer inte att finnas något fjärde stadium av Guds verk. Eftersom den som döms är människan, som är kött och har fördärvats och det inte är Satans ande som döms direkt, utförs inte domens verk i den andliga världen utan bland människorna. Ingen är mer lämpad och kvalificerad för verket att döma fördärvet av människans kött än den inkarnerade Guden. Om domen verkställdes direkt av Guds Ande skulle den inte vara allomfattande. Dessutom skulle ett sådant verk vara svårt för människor att acceptera eftersom Anden inte kan komma ansikte mot ansikte med människan och på grund av det skulle inte effekterna vara omedelbara, än mindre skulle människan kunna skåda Guds oantastliga sinnelag mer klart. Satan kan bara besegras helt om Gud i köttet dömer mänsklighetens fördärv. Eftersom Gud i köttet är likadan som människan som äger en normal mänsklighet, kan han direkt döma människans orättfärdighet; detta är tecknet på hans inneboende helighet och hans utomordentlighet. Gud är den ende som är kvalificerad och i stånd att döma människan, för han besitter sanningen och rättfärdigheten och därmed kan han döma henne. De som saknar sanningen och rättfärdigheten är inte lämpade att döma andra. Om det här verket utfördes av Guds Ande skulle det inte vara en seger över Satan. Anden är till sin natur mer upphöjd än dödliga varelser och Guds Ande är av naturen helig och segrar över köttet. Om Anden utförde detta verk direkt, skulle han inte kunna döma all människans olydnad och avslöja all människans orättfärdighet. Domens verk utförs nämligen också genom människans föreställningar om Gud och människan har aldrig haft några föreställningar om Anden, så därför kan inte Anden uppenbara människans orättfärdighet bättre, än mindre avslöja denna orättfärdighet fullständigt. Den

inkarnerade Guden är fienden för alla dem som inte känner honom. Genom att döma människans föreställningar och motstånd mot honom blottar han all mänsklighetens olydnad. Effekterna av hans verk i köttet är mer uppenbara än effekterna av Andens verk. Därför verkställs inte domen över hela mänskligheten direkt av Anden utan är den inkarnerade Gudens verk. Gud i köttet kan ses och beröras av människan och Gud i köttet kan erövra henne helt och hållet. I sitt förhållande till den inkarnerade Guden går människan från motstånd till lydnad, från förföljelse till acceptans, från uppfattning till kunskap och från avvisande till kärlek. Det här är effekterna av den inkarnerade Gudens verk. Människan kan bara bli frälst genom att acceptera hans dom, lär bara gradvis känna honom genom orden från hans mun, erövrar av honom medan hon motsätter sig honom och tar emot livsförsörjningen från honom under det att hon accepterar hans tuktan. Allt detta är den inkarnerade Gudens verk och inte verk av Gud under hans identitet som Anden. Det verk som den inkarnerade Guden utför är det största och mest djupgående verket, och de två stadierna av inkarnationens verk är den avgörande delen av de tre stadierna i Guds verk. Människans djupgående fördärv är ett stort hinder för den inkarnerade Gudens verk. I synnerhet är det verk som utförs på de sista dagarnas människor oerhört svårt, omgivningen är fientlig och alla sorters människor är av usel kaliber. Men vid slutet av detta verk kommer det ändå att uppnå verklig effekt, utan några brister; det här är effekten av köttets verk och denna effekt är mer övertygande än effekten av Andens verk. Guds verks tre stadier ska avslutas i köttet och måste avslutas av den inkarnerade Guden. Det viktigaste och mest avgörande verket utförs i köttet och människans frälsning måste utföras personligen av Gud i köttet. Även om hela mänskligheten anser att Gud i köttet inte har något samband med människan, påverkar detta kött i själva verket hela mänsklighetens öde och existens.

Varje stadium av Guds verk är till för hela mänskligheten och vänder sig till hela mänskligheten. Även om det är hans verk i köttet, är det ändå riktat till hela mänskligheten; han är hela mänsklighetens Gud och alla skapade och icke skapade varelsers Gud. Hans verk i köttet har ett begränsat omfång och även föremålet för detta verk är begränsat, men varje gång han blir kött för att utföra sitt verk väljer han ett föremål för detta verk som är maximalt representativt. Han väljer inte en grupp enkla och oansenliga människor att bearbeta, utan som föremålet för sitt verk plockar han i stället ut en grupp personer som är i stånd att vara representanter för hans verk i köttet.

Den här gruppen väljs ut därför att omfattningen av hans verk i köttet är begränsad och den förbereds särskilt för hans inkarnerade kött och väljs ut speciellt för hans verk i köttet. Guds urval av föremål för sitt verk är inte ogrundat, utan följer en bestämd princip: Föremålet för verket måste vara till gagn för den inkarnerade Gudens verk och måste kunna representera hela mänskligheten. Judarna kunde till exempel representera hela mänskligheten då det gällde att acceptera Jesu personliga återlösning och kineserna kan representera hela mänskligheten då det gäller att acceptera den inkarnerade Gudens personliga erövring. Det finns en grund till att judarna fick representera hela mänskligheten och det finns också en grund till att det kinesiska folket får representera hela mänskligheten i fråga om att acceptera Guds personliga erövring. Ingenting uppenbarar återlösningens betydelse mer än det återlösande verk som utfördes bland judarna, och ingenting uppenbarar det erövrade verkets grundlighet och framgång mer än det erövrade verket bland det kinesiska folket. Den inkarnerade Gudens verk och ord tycks bara rikta sig till en liten grupp människor, men i själva verket är hans verk inom denna lilla grupp verket i hela universum och hans ord riktas till hela mänskligheten. När hans verk i köttet når sitt slut kommer de som följer honom att börja sprida det verk han har utfört bland dem. Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggstavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket — och som har varit gömd i tusentals år. Han för

vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på — människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats. När Gud nu har utfört sitt verk till detta stadium har det redan uppnått optimal effekt och varit en fullständig framgång. Den inkarnerade Gudens personliga verk har redan fullbordat nittio procent av hela hans förvaltningsverk. Detta kött har gett hela hans verk en bättre början och sammanfattat hela hans verk, och det har offentliggjort hela hans verk och gett hela detta verk en sista grundlig påfyllning. Hädanefter kommer det inte att finnas någon annan inkarnerad Gud som utför det fjärde stadiet av Guds verk

och den tredje inkarnationen av Gud kommer inte att utföra något ytterligare underbart verk.

Varje stadium av verk som Gud i köttet utför representerar hans verk för hela tidsåldern och representerar inte som människans verk en viss tidsperiod. Slutet på hans sista inkarnations verk innebär sålunda inte att hans verk har nått ett fullständigt slut, för hans verk i köttet representerar hela tidsåldern och inte bara den tidsperiod då han utför sitt verk i köttet. Det är bara det att han avslutar sitt verk för hela tidsåldern under den tid då han är i köttet, varefter det sprider sig till alla platser. När den inkarnerade Guden har fullbordat sin verksamhet kommer han att anförtro sitt framtida verk åt dem som följer honom. På så sätt kommer hans verk under hela tidsåldern att fortsätta utföras utan avbrott. Verket under hela inkarnationens tidsålder ska inte anses vara helt avslutat förrän det har spridit sig genom hela universum. Den inkarnerade Gudens verk inleder en ny era och de som fortsätter hans verk är de människor som används av honom. Det verk som människan utför sker helt inom ramen för den inkarnerade Gudens verksamhet och kan inte gå utöver denna omfattning. Om den inkarnerade Guden inte kommer för att utföra sitt verk, är inte människan i stånd att avsluta den gamla tidsåldern och starta en ny era. Det verk som människan utför ligger enbart inom hennes mänskligt genomförbara pliktområde och representerar inte Guds verk. Endast den inkarnerade Guden kan komma och fullborda det verk som han har att utföra och ingen kan göra detta å hans vägnar. Vad jag talar om handlar naturligtvis om inkarnationens verk. Denna inkarnerade Gud utför först ett steg av verk som inte överensstämmer med människans föreställningar, och sedan utför han mer verk som inte överensstämmer med människans föreställningar. Syftet med verket är att erövra människan. Dels stämmer inte Guds inkarnation med människans föreställningar, dels utför han mer verk som inte stämmer med människans föreställningar, och det gör att människan utvecklar ännu mer kritiska åsikter om honom. Han utför bara erövringens verk bland människor som har otaliga uppfattningar om honom. Oavsett hur de behandlar honom kommer alla människor att ha underkastats hans herravälde när han har fullbordat sin verksamhet. Detta verks faktum återspeglas inte bara bland kineser utan representerar hur hela mänskligheten ska erövrats. De effekter som uppnås på dessa människor förebådar de effekter som ska uppnås på hela mänskligheten, och effekterna av det verk han utför i framtiden kommer till och med att mer och mer

överstiga effekterna på dessa människor. Det verk som Gud i köttet utför omges inte av väldiga fanfarer och är inte heller höljt i dunkel. Det är påtagligt och verkligt, och det är verk där ett och ett är lika med två. Det är inte dolt för någon och vilseleder inte heller någon. Vad folk ser är verkligt och äkta och vad människan vinner är verklig sanning och kunskap. När verket avslutas kommer människan att ha en ny kunskap om honom och de som verkligen söker Gud kommer inte längre att ha några föreställningar om honom. Det här är inte bara hans verks effekt på kineser, utan det representerar effekten av hans verk med att erövra hela mänskligheten. Ingenting är nämligen till mer nytta för verket med att erövra hela mänskligheten än detta kött, detta köts verk och allt som rör detta kött. Allt detta är till nytta för hans verk i dag liksom för hans framtida verk. Detta kött ska erövra hela mänskligheten och vinna hela mänskligheten. Det finns inget bättre verk genom vilket hela mänskligheten ska få skåda Gud, lyda Gud och lära känna Gud. Det verk som människan utför representerar bara en begränsad utsträckning, men när Gud utför sitt verk talar han inte till en viss person utan till hela mänskligheten och alla dessa som accepterar hans ord. Det slut han förkunnar är slutet för alla människor, inte bara slutet för en viss person. Han favoriserar inte någon och missgynnar inte heller någon utan han verkar för och talar till hela mänskligheten. Denna inkarnerade Gud har därmed redan delat in hela mänskligheten efter deras slag, dömt hela mänskligheten och ordnat ett lämpligt slutmål för hela mänskligheten. Fastän Gud bara utför sitt verk i Kina har han i själva verket redan beslutat om hela universums verk. Han kan inte vänta tills hans verk har spridit sig till hela mänskligheten innan han gör sina uttalanden och åtgärder steg för steg. Vore det inte för sent då? Nu är han fullt kapabel att fullborda det framtida verket i förväg. Eftersom den som verkar är Gud i köttet, utför han gränslöst verk med en begränsad omfattning, och därefter ska han se till att människan fullgör den plikt som hon har att fullgöra; det här är principen för hans verk. Han kan bara leva tillsammans med människan en tid och kan inte följa med henne tills hela erans verk är avslutat. Det är för att han är Gud som han förutsäger sitt framtida verk. Sedan ska han med sina ord dela in hela mänskligheten efter dess slag och mänskligheten kommer att träda in i hans stegvisa verk i enlighet med hans ord. Ingen ska komma undan och alla måste praktisera i enlighet med detta. I framtiden ska tidsåldern följaktligen vägledas av hans ord och inte av Anden.

Den inkarnerade Gudens verk måste utföras i köttet. Om det utfördes direkt av Guds Ande skulle det inte ge några effekter. Även om verket utfördes av Anden skulle det inte vara av någon större betydelse och i slutändan skulle det inte vara övertygande. Alla varelser vill veta om Skaparens verk har betydelse, vad det representerar, vad det är till för, huruvida Guds verk är fullt av auktoritet och visdom och huruvida det är av yttersta vikt och betydelse. Det verk han utför är till för hela mänsklighetens frälsning, för att besegra Satan och för att vittna om honom själv bland alla ting. På så sätt måste alltså det verk han utför vara av stor betydelse. Människans kött har fördärvats av Satan och blivit kraftigt förblindat och skadat i grunden. Den främsta orsaken till att Gud verkar personligen i köttet är att föremålet för hans frälsning är människan som är köttslig, och att Satan också använder sig av människans kött för att störa Guds verk. Striden med Satan är egentligen verket med att erövra människan och samtidigt är människan föremålet för Guds frälsning. På så sätt är den inkarnerade Gudens verk en nödvändighet. Satan fördärvade människans kött och människan blev Satan förkroppsligad och det som Gud ska besegra. Därför äger verket med att strida mot Satan och rädda mänskligheten rum på jorden, och för att strida mot Satan måste Gud bli människa. Det här är ett ytterst praktiskt verk. När Gud verkar i köttet, strider han egentligen mot Satan i köttet. När han verkar i köttet, utför han sitt verk i den andliga världen och gör hela sitt verk i den andliga världen verkligt på jorden. Den som erövrar är människan som är olydig mot honom, den som besegras är förkroppsligandet av Satan (det är naturligtvis också människan) som är hans fiende, och den som i slutändan blir frälst är också människan. Därför är det ännu mer nödvändigt för honom att bli en människa som har det yttre skalet av en skapad varelse, så att han verkligen kan strida mot Satan, erövra människan, som är olydig mot honom och har samma yttre skal som han, och frälsa människan som har samma yttre skal som han och har skadats av Satan. Hans fiende är människan, föremålet för hans erövring är människan och föremålet för hans frälsning är människan, som skapades av honom. Därför måste han bli människa, och därmed blir hans verk mycket lättare. Han kan besegra Satan och erövra mänskligheten, och dessutom kan han frälsa mänskligheten. Trots att det här köttet är normalt och verkligt, är han inget vanligt kött: Han är inte kött som bara är mänskligt, utan kött som är både mänskligt och gudomligt. Det är så han skiljer sig från människan och det är detta som är tecknet på Guds identitet. Endast kött som detta kan

utföra det verk han avser att göra, fullgöra den inkarnerade Gudens verksamhet och fullborda hans verk bland människorna. Om det inte vore på det viset skulle hans verk bland människorna alltid vara tomt och bristfälligt. Även om Gud kan kämpa mot Satans ande och komma segrande ur striden, kan den fördärvade människans gamla natur aldrig lösas upp, och de som är olydiga mot Gud och motsätter sig honom kan aldrig verkligen komma under hans herravälde. Han kan alltså aldrig erövra mänskligheten och aldrig vinna hela mänskligheten. Om inte hans verk på jorden kan lösas, kommer hans förvaltning aldrig att ta slut och hela mänskligheten kommer inte att kunna träda in i vilan. Om Gud inte kan träda in i vilan tillsammans med alla sina skapade varelser kommer detta förvaltningsverk aldrig att nå någon framgång och följderna blir att Guds härlighet försvinner. Trots att hans kött inte har någon auktoritet, kommer det verk han utför att ha åstadkommit sin effekt. Detta är hans verks oundvikliga riktning. Oavsett om hans kött besitter auktoritet eller inte, är han Gud själv så länge som han är kapabel att utföra Guds eget verk. Oavsett hur normalt och vanligt detta kött är, kan han utföra det verk han har att göra, för detta kött är Gud och inte bara en människa. Anledningen till att detta kött kan utföra det verk som inte människan kan utföra är att hans inre väsen är olikt alla människors, och anledningen till att han kan frälsa människan är att hans identitet skiljer sig från alla människors. Detta kött är så viktigt för mänskligheten, därför att han är människa och i ännu högre grad Gud, därför att han kan utföra det verk som ingen vanlig köttslig människa kan utföra och därför att han kan frälsa den fördärvade människan som lever tillsammans med honom på jorden. Trots att den inkarnerade Guden är identisk med människan, är han viktigare för mänskligheten än någon aktad person för han kan utföra det verk som inte Guds Ande kan utföra, han är mer kapabel än Guds Ande att vittna om Gud själv och han är mer kapabel än Guds Ande att vinna mänskligheten helt och hållet. Även om detta kött är normalt och vanligt gör hans bidrag till mänskligheten och hans betydelse för mänsklighetens existens honom synnerligen värdefull, och detta kötts verkliga värde och betydelse är omätligt för varje människa. Även om det här köttet inte kan förgöra Satan direkt, kan han använda sitt verk till att erövra mänskligheten och besegra Satan och få honom att helt underkasta sig hans herravälde. Det är tack vare att Gud är inkarnerad som han kan besegra Satan och rädda mänskligheten. Han förgör inte Satan direkt, utan blir kött för att utföra verket med att erövra mänskligheten som har

fördärvats av Satan. På så sätt är han bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna och bättre i stånd att rädda den fördärvade människan. Den inkarnerade Gudens seger över Satan bär starkare vittnesbörd och är mer övertygande än om Guds Ande förintat Satan direkt. Gud i köttet är bättre i stånd att hjälpa människan lära känna Skaparen och bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna.

Ur "Ordet framträder i köttet"

6. Varför sägs det att Guds två inkarnationer fullbordar inkarnationens mening?

Bibelverser som referens:

”Så Kristus offrades en gång för att bära mångas synder; och för dem som väntar honom skall han uppenbara sig för andra gången utan synd för att frälsa dem” (Hebr 9:28).

”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud” (Joh 1:1).

Relevanta ord från Gud:

Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad. Efter det att lagens tidsålder nått sitt slut och med början i nådens tidsålder inledde Gud det frälsningsverk som fortsätter fram till den yttersta tiden, då han genom att döma och tukta människosläktet för dess upproriskhet kommer att rena mänskligheten helt och hållet. Först då kommer Gud att avsluta sitt frälsningsverk och träda in i vila. Därför har Gud, i verkets tre stadier, bara kommit i köttet två gånger för att själv utföra sitt verk bland människorna. Det beror på att bara ett av verkets tre stadier syftar till att visa människor hur de ska leva sitt liv, medan de andra två består av frälsningens verk. Endast genom att bli kött kan Gud leva sida vid sida med människan, uppleva världens lidande och leva i en vanlig kropp av kött. Endast på detta sätt kan han förse människorna med den praktiska väg de behöver som skapade varelser. Det är genom Guds inkarnation som människan får full frälsning från Gud och inte direkt från himlen som svar på sina böner. Eftersom människan är av kött har hon nämligen ingen möjlighet att se Guds ande, än mindre kan hon nalkas hans ande. Allt hon kan komma i kontakt med är den inkarnerade Gudens kött och det är bara med hjälp av det som hon kan förstå alla vägarna och alla sanningarna och motta fullständig frälsning. Den andra inkarnationen kommer att räcka för att rensa bort människans synder och rena henne

fullständigt. Med den andra inkarnationen kommer följaktligen hela Guds verk i köttet att slutföras och betydelsen av Guds inkarnation att fulländas.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blinda fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktsans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket.

Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

I sin första inkarnation slutförde inte Gud inkarnationens verk; han slutförde bara det första steget i det verk som det var nödvändigt för Gud att utföra i köttet. För att avsluta inkarnationens verk har Gud därför återvänt till köttet än en gång och lever ut köttets hela normalitet och verklighet, det vill säga han uppenbarar Guds ord i ett helt vanligt och normalt kött och därmed avslutar han det verk han lämnade ogjort i köttet. Det andra inkarnerade köttet är till sitt väsen likt det första, men det är ännu mer verkligt, till och med mer normalt än det första. Som en följd därav är det lidande det andra inkarnerade köttet tål större än det första, men detta lidande är ett resultat av hans verksamhet i köttet och det skiljer sig från den fördärvade människans lidande. Det härrör dessutom från hans köttets normalitet och verklighet. Eftersom han utövar sitt ämbete i ett ytterst normalt och verkligt kött, måste köttet utstå en hel del umbäranden. Ju mer normalt och verkligt detta kött är, desto mer kommer han att lida i utövandet av sitt ämbete. Guds verk uttrycks i ett mycket alldagligt kött, ett som inte alls är övernaturligt. Eftersom hans kött är normalt och även måste axla verket med att frälsa människan, lider han i ännu högre grad än ett övernaturligt kött skulle ha gjort – allt detta lidande härstammar från hans köttets verklighet och normalitet. Från det lidande som de två inkarnerade kötten har genomgått när de bedrivit sin verksamhet kan man se det inkarnerade köttets väsen. Ju mer normalt köttet är, desto större umbäranden måste han utstå medan han utför verket; ju verkligare det kött är som tar sig an verket, desto hårdare är de uppfattningar som människor får och desto fler faror kommer troligen att drabba honom. Och ändå, ju verkligare köttet är och ju mer köttet besitter en normal människas behov och fullständiga förnuft, desto mer kapabel är han att ta på sig Guds verk i köttet. Det var Jesu kött som spikades fast på korset, sitt kött som han överlämnade som ett syndoffer; det var genom ett kött med normal mänsklighet som han besegrade Satan och fullständigt frälste människan från korset. Och det är som fullständigt kött som Gud i sin andra inkarnation utför erövringsverket och besegrar Satan. Endast ett kött som är fullständigt normalt och verkligt kan utföra det erövrande verket i sin helhet och utgöra ett kraftfullt vittnesbörd. Det vill säga, erövrandet av människan blir effektivt genom den inkarnerade Gudens verklighet och normalitet, inte

genom övernaturliga under och uppenbarelsen. Denna inkarnerade Guds uppgift är att tala och därigenom att erövra och fullkomna människan; med andra ord, Andens verk förverkligas i köttet och köttets plikt är att tala och därigenom att erövra, uppenbara, fullkomna och eliminera människan helt. Därför är det i det erövrande verket som Guds verk i köttet till fullo ska genomföras. Det inledande friköpande verket utgjorde bara början på inkarnationens verk; det kött som utför det erövrande verket kommer att slutföra hela inkarnationens verk. ... I detta stadium av verket gör Gud inte tecken och under, utan verket uppnår sina resultat genom ord. Anledningen till detta är dessutom att den inkarnerade Gudens verk denna gång inte är att bota sjuka och driva ut demoner, utan att erövra människan genom att tala; den medfödda förmåga som detta Guds inkarnerade kött besitter är alltså att tala och att erövra människan, inte att bota sjuka och driva ut demoner. Hans verk i normal mänsklighet är inte att göra under, inte att hela de sjuka och driva ut demoner, utan att tala, så för människor verkar det andra inkarnerade köttet mycket mer normalt än det första. Människor ser att Guds inkarnation inte är någon lögn, men denna inkarnerade Gud är annorlunda än den inkarnerade Jesus och fastän båda är Gud förkroppsligad är de inte helt och hållet de samma. Jesus ägde normal mänsklighet, vanlig mänsklighet, men han åtföljdes av många tecken och under. I denna inkarnerade Gud kommer mänskliga ögon inte att se några tecken eller under, varken botande sjuka eller utdrivande av demoner, vandring på vatten eller fasta i fyrtio dagar ... Han utför inte samma verk som Jesus gjorde, inte för att hans kött i grunden är annorlunda än Jesu kött, utan för att det inte är hans ämbetsuppgift att bota sjuka och driva ut demoner. Han river inte ner sitt eget verk, stör inte sitt eget verk. Eftersom han erövrar människan med sina verkliga ord, finns det inget behov av att betvinga henne med hjälp av under, utan detta stadium består av att slutföra inkarnationens verk.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Varför säger jag att inkarnationens mening inte fullbordades i Jesu verk? Därför att Ordet inte blev helt och hållet kött. Vad Jesus gjorde var bara en del av Guds verk i köttet; han utförde bara det friköpande verket och inte verket med att vinna människan fullständigt. Därför har Gud blivit kött igen i de sista dagarna. Detta stadium av verket utförs också i ett vanligt kött, utförs av en ytterst normal människa vars mänsklighet inte är det minsta transcendent. Gud har med andra ord blivit en alltigenom mänsklig

varelse och det är en person vars identitet är Guds identitet, en fullständig människa, ett fullständigt kött, som utför verket. För det mänskliga ögat är han bara ett kött som inte är transcendent över huvud taget, en väldigt vanlig person som kan tala himlens språk, som inte gör några mirakulösa tecken, inte gör några under, än mindre uppenbarar den inre sanningen om religion i stora mötessalar. I folks ögon är det andra inkarnerade köttets verk helt olikt det förstas, i så hög grad att de två inte verkar ha något gemensamt, och man kan inte se något ingenting av det förstas verk den här gången. Även om det andra inkarnerade köttets verk skiljer sig från det förstas, är det inget bevis för att deras källa inte är en och samma. Huruvida källan är densamma beror på karaktären hos det verk som utförts av kötten och inte på deras yttre skal. Under sitt verks tre stadier har Gud inkarnerats två gånger och båda gångerna inviger den inkarnerade Gudens verk en ny tidsålder, inleder ett nytt verk; inkarnationerna kompletterar varandra. Det är omöjligt för det mänskliga ögat att se att de två kötten faktiskt kommer från samma källa. Det ligger naturligtvis inte inom det mänskliga ögats eller det mänskliga sinnets förmåga. Men till sitt väsen är båda likadana, för deras verk har sitt ursprung i samma Ande. Huruvida de två inkarnerade kötten kommer från samma källa kan inte avgöras utifrån i vilken era och på vilken plats de föddes, eller utifrån liknande faktorer, utan utifrån det gudomliga verk som uttrycks av dem. Det andra inkarnerade köttet utför inte något av det verk som Jesus utförde, för Guds verk följer inga konventioner, utan varje gång öppnar det upp en ny väg. Det andra inkarnerade köttet har inte som målsättning att fördjupa eller befästa det första köttets avtryck i människors medvetande, utan att komplettera det och fullkomna det, att fördjupa människans kunskap om Gud, att bryta alla regler som finns i människors hjärtan och utplåna de felaktiga bilderna av Gud i deras hjärtan. Man kan säga att inget enskilt stadium av Guds eget verk kan ge människan fullständig kunskap om honom; varje stadium ger bara en del, inte helheten. Trots att Gud har uttryckt sitt sinne i sin helhet, förblir människans kunskap om Gud ändå ofullständig på grund av hennes begränsade förmåga att förstå. Det är omöjligt att med mänskligt språk förmedla hela Guds sinne; hur mycket mindre kan då ett enda stadium av hans verk fullständigt uttrycka Gud? Han verkar i köttet med sin normala mänsklighet som täckmantel och man kan bara känna honom genom hans gudomlighets uttryck, inte genom hans kroppsliga skal. Gud kommer i köttet för att göra det möjligt för människan att lära

känna honom genom hans olika verk, och det finns inte två stadier av hans verk som är likadana. Endast på detta sätt kan människan ha en fullständig kunskap om Guds verk i köttet, en kunskap som inte begränsar sig till en enda aspekt.

Utdrag ur "Köttets inre väsen bebos av Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Det skede av verket som Jesus utförde uppfyllde bara andemeningen av "Ordet var hos Gud": Guds sanning var hos Gud och Guds ande var hos köttet och var oskiljaktigt från detta kött. Det vill säga, den inkarnerade gudens kött kom med Guds ande, vilket är ett större bevis för att Guds första inkarnation var att Jesus blev människa. Detta stadium av verket uppfyller exakt den inre betydelsen av "Ordet blir kött", ger en djupare mening till "Ordet var hos Gud och ordet var Gud" och låter dig stadfast tro på orden "I begynnelsen var ordet". Vilket vill säga att vid tiden för skapelsen var Gud uppfylld av ord, hans ord var med honom och oskiljaktiga från honom, och i den sista tidsåldern visar han kraften och auktoriteten i sina ord ännu tydligare och låter människan se alla hans vägar – höra alla hans ord. Sådant är verket i den sista tidsåldern. Du måste få en grundlig förståelse av alla dessa saker. Det är inte fråga om att känna köttet, utan om hur du förstår köttet och ordet. Det här det vittnesbörd du måste bära, det som alla måste få veta. Eftersom detta är den andra inkarnationens verk – och den sista gången som Gud blir kött – fullbordar den inkarnationens betydelse, utfärdar och grundligen genomför Guds verk i köttet och avslutar eran av Guds tillvaro i köttet.

Utdrag ur "Trosutövning (4)" i "Ordet framträder i köttet"

7. Hur ska man förstå att Kristus är sanningen, vägen och livet?

Bibelverser som referens:

”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Detta var i begynnelsen hos Gud” (Joh 1:1-2).

”Och ordet blev kött och bodde bland oss ... full av nåd och sanning” (Joh 1:14).

”Jag är vägen, sanningen, och livet: ingen kommer till Fadern utom genom mig” (Joh 14:6).

”De ord som jag har talat till eder äro ande och äro liv” (Joh 6:63).

Relevanta ord från Gud:

Livets väg är inget som vem som helst kan äga och inte heller är den något som vem som helst enkelt kan uppnå. Det beror på att livet endast kan komma från Gud, det vill säga endast Gud själv äger livets essens och endast Gud själv har livets väg. Därmed är endast Gud livets ursprung och den ständigt framspringande källan med livets levande vatten. Alltsedan han skapade världen har Gud utfört mycket verk som inbegriper livskraft, har utfört mycket verk som ger människan liv och har betalat ett högt pris för att människan ska kunna vinna liv, för Gud själv är evigt liv och Gud själv är den väg genom vilken människan uppstår. Gud lämnar aldrig människans hjärta och lever bland människorna hela tiden. Han har varit den drivande kraften i människans existens, grunden för människans existens och en stor pant för människans existens efter födseln. Han får människan att födas på nytt och gör det möjligt för henne att leva ihärdigt i alla sina roller. Tack vare hans makt och hans aldrig sinande livskraft har människan levt generation efter generation, under vilka makten hos Guds liv har varit stöttepelaren i människans existens, och för vilken Gud har betalat ett pris som ingen vanlig människa någonsin har betalat. Guds livskraft kan förhärskas över all annan makt; den överträffar dessutom all annan makt. Hans liv är evigt, hans makt är enastående och hans livskraft kan inte besegras av någon skapad varelse eller fientlig kraft. Guds livskraft existerar och lyser med sin skinande strålgans, oberoende av tid och plats. Himmel och jord må genomgå stora förändringar, men Guds liv är för evigt detsamma. Allting må försvinna men Guds liv kommer att bestå, för Gud är upphovet till alltings existens och roten till dess existens. Människans liv härstammar från Gud, och himlens existens beror på Gud och jordens existens har sitt ursprung i Guds livs makt. Inget föremål som äger livskraft

kan överträffa Guds suveränitet och inget ting med energi kan frigöra sig från Guds auktoritets räckvidd. På det viset måste alla, oavsett vilka de är, underkasta sig Guds herravälde, alla måste leva under Guds befäl och ingen kan undkomma hans kontroll.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Gud själv är livet och sanningen, och hans liv och sanning samexisterar. De som saknar förmåga att vinna sanningen ska aldrig vinna liv. Utan sanningens vägledning, stöd och försörjning ska du bara vinna ord, lärosatser och dessutom död. Guds liv är ständigt närvarande och hans sanning och liv samexisterar. Om du inte kan finna sanningens källa kommer du inte att vinna livets näring; om du inte kan vinna livets försörjning har du garanterat ingen sanning, så bortsett från fantasier och föreställningar ska din kropp i sin helhet inte att vara annat än kött, ditt stinkande kött. Du ska veta att böckers ord inte räknas som liv, historieskrivningar kan inte hyllas som sanningen och lärosatser från det förflutna kan inte tjäna som en redogörelse för ord som talas idag av Gud. Endast det som uttrycks av Gud när han kommer till jorden och lever bland människorna är sanningen, livet, Guds vilja och hans nuvarande sätt att verka.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Kristus av de sista dagarna för med sig liv och för med sig den varaktiga och eviga sanningens väg. Denna sanning är den stig genom vilken människan ska vinna liv och den enda stig på vilken människan ska lära känna Gud och bli godkänd av Gud.

Utdrag ur "Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg" i "Ordet framträder i köttet"

Den här gången kommer Gud för att verka, inte i en andlig kropp utan i en helt vanlig sådan. Det är inte bara kroppen för Guds andra inkarnation utan även den kropp som Gud återvänder i. Det är ett helt vanligt kött. I honom kan du inte se något som skiljer sig från andra, men från honom kan du få de sanningar du aldrig har hört tidigare. Detta obetydliga kött är vad som förkroppsligar alla sanningens ord från Gud, företar sig Guds verk i de sista dagarna och uttrycker hela Guds sinnelag så att människan ska förstå det. Längtar du inte verkligen efter att få se Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att förstå Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att få se mänsklighetens slutmål? Han kommer att berätta alla dessa hemligheter för dig – hemligheter som ingen människa har kunnat berätta och han kommer även att berätta för dig om de sanningar du inte förstår. Han är din port in i riket och din vägvisare in i

den nya tidsåldern. Ett sådant vanligt kött innefattar många outgrundliga mysterier. Hans gärningar kan vara ofattbara för dig, men målet med hela det verk som han uträttar är tillräckligt för att du ska se att han inte är simpelt kött som människan tror. För han representerar Guds vilja liksom den omsorg som Gud visar mänskligheten i de sista dagarna. Även om du inte kan höra de ord han talar som tycks skaka himmel och jord eller se hans ögon som blossande flammor, och även om du inte kan känna tuktan av hans järnstav, kan du av hans ord höra ilskan hos Gud och veta att Gud visar medlidande med mänskligheten; du kan se Guds rättfärdiga sinnelag och hans visdom, och dessutom inse vilka bekymmer och vilken omsorg Gud har om hela mänskligheten. Guds verk de sista dagarna är att låta människan se Guden i himlen leva bland människor på jorden samt göra det möjligt för människan att lära känna, lyda, vörda och älska Gud. Det är därför han har återvänt till köttet en andra gång. ...

... Att ni har kommit fram till idag är tack vare köttet. Det är för att Gud lever i köttet som ni har möjlighet att leva. All lycka har vunnits på grund av denne vanlige man. Inte bara det, utan i slutänden kommer alla folk att tillbe denne vanlige man och även tacka och lyda denne obetydliga man, för det är den sanning, det liv och den väg han kom med som har räddat hela mänskligheten, lindrat konflikten mellan människan och Gud, minskat avståndet mellan dem och öppnat upp en förbindelse mellan Guds och människans tankar. Det är också han som har kommit med ännu större ära till Gud. Är inte en vanlig man som denne värd din tillit och beundran? Är inte ett sådant vanligt kött redo att kallas Kristus? Kan inte en sådan vanlig man vara uttrycket för Gud bland människor? Är inte en sådan man, som hjälper mänskligheten att slippa katastrofer, värd din kärlek och värd att hålla fast vid? Om du avvisar de sanningar som hans mun yttrar och även avskyr att han finns ibland er, vilket blir ditt öde då?

Utdrag ur "Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna" i "Ordet framträder i köttet"

Och ändå är det denna vanliga person, dold bland människor, som uträttar det nya verket med att frälsa oss. Han klargör inget för oss och berättar inte heller för oss varför han har kommit. Han uträttar bara det verk han avser att göra, stegvis och enligt sin plan. Hans ord och yttranden blir allt mer frekventa. Från att trösta, förmana, påminna och varna till att förebrå och fostra. Från en ton som är vänlig och mild till ord som är häftiga och majestätiska – alla ingjuter de medlidande och bävan i människan. Allt han

säger når in till de hemligheter som är dolda djupt inom oss, hans ord plågar våra hjärtan, plågar vår ande och gör oss skamsna och förödmjukade.

Utan vår vetskap har denna oansenliga man steg för steg lett oss in i Guds verk. Vi genomgår otaliga prövningar, är underkastade oräkneliga tillrättavisningar och provas av döden. Vi lär om Guds rättfärdiga och majestätiska sinnelag, åtnjuter också hans kärlek och medlidande, börjar uppskatta Guds väldiga makt och vishet, bevittna Guds skönhet och skåda Guds ivriga önskan att frälsa människan. Genom orden från denna vanliga människa börjar vi lära känna Guds sinnelag och substans, börjar vi förstå Guds vilja, börjar vi lära känna människans natur och substans och se frälsningens och fulländningens väg. Hans ord får oss att ”dö” och får oss att återigen ”födas på nytt”. Hans ord ger oss tröst men gör oss också förkrossade av skuld med en känsla av tacksamhetsskuld. Hans ord skänker oss glädje och frid, men även stor smärta. Ibland är vi som lamm till slakt i hans händer, ibland är vi som hans ögonsten och får åtnjuta hans kärlek och tillgivenhet, ibland är vi som hans fiende, brända till aska av vreden i hans blick. Vi är den mänsklighet som räddats av honom, vi är maskar inför hans blick och vi är de förlorade fåren som han tänker på att återfinna dag och natt. Han är barmhärtig mot oss, han föraktar oss, han upphöjer oss, han tröstar och förmanar oss, han vägleder oss, han upplyser oss, han tillrättavisar och fostrar oss och han till och med förbannar oss. Han oroar sig för oss natt och dag, han skyddar och värnar om oss natt och dag, han viker aldrig från vår sida och han ägnar oss all sin omsorg och betalar vilket pris som helst för oss. Bland orden från detta lilla och oansenliga kött har vi åtnjutit Gud i sin helhet och skådat den slutmål som Gud har skänkt åt oss. ...

Gud fortsätter att yttra sig och använder olika metoder och perspektiv för att förmana oss till vad vi ska göra och han ger uttryck åt sitt hjärtas röst. Hans ord bär livskraft och visar vilken väg vi ska gå och låter oss förstå vad sanningen är. Vi börjar lockas av hans ord, vi kommer att fokusera på hans ton och sätt att tala och börjar undermedvetet intressera oss för hjärtats röst hos denna oansenliga person. Han gör gedigna ansträngningar för oss, mister sömn och aptit för oss, gråter för oss, suckar för oss, stönar i sjukdom för oss, utstår förödmjukelser för vårt slutmål och vår frälsnings skull, och hans hjärta blöder och faller tårar för vår känslolöshet och upproriskhet. Ett sådant vara och sådana ägodelar som hans är bortom en vanlig person och det kan inte besittas eller uppnås av någon av de fördärvade. Han har en tolerans och ett tålamod

som ingen vanlig människa besitter, och ingen skapad varelse besitter hans kärlek. Ingen förutom honom kan känna till alla våra tankar, ha ett sådant grepp om vår natur och substans, döma mänsklighetens upproriskhet och fördärv eller tala till oss och verka bland oss på det viset å Gud i himlens vägnar. Ingen förutom han kan besitta Guds auktoritet, vishet och värdighet. Guds sinnelag och det han har och är utgår i sin helhet från honom. Ingen utom honom kan visa oss vägen och ge oss ljus. Ingen utom honom kan avslöja de mysterier som inte Gud har röjt från skapelsen fram till idag. Ingen utom honom kan rädda oss från Satans slaveri och vårt fördärvade sinnelag. Han representerar Gud och ger uttryck åt Guds hjärtas röst, Guds förmaningar och Guds dömande ord till hela mänskligheten. Han har inlett en ny tidsålder, en ny era och kommit med en ny himmel och jord, ett nytt verk och han har fört med sig hopp till oss och avslutat det liv vi levde i vaghet och låtit oss att fullt ut skåda frälsningens väg. Han har erövrat hela vår varelse och vunnit våra hjärtan. Från den stunden har våra sinnen blivit medvetna och vår ande tycks bli upplivas: Denna vanliga, oansenliga person som lever bland oss och som sedan länge har blivit avvisad av oss – är han inte den Herre Jesus som ständigt finns i våra tankar och som vi längtar efter dag och natt? Det är han! Det är verkligen han! Han är vår Gud! Han är vägen, sanningen och livet! Han har låtit oss leva igen, se ljuset och har hindrat våra hjärtan från att komma på villovägar. Vi har återvänt till Guds hem, vi har återvänt inför hans tron, vi befinner oss ansikte mot ansikte med honom, vi har bevittnat hans anlete och har sett vägen framåt.

Utdrag ur "Att skåda Guds framträdande i hans dom och tuktan" i "Ordet framträder i köttet"

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och prövas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens.

Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Ordet har blivit kött och sanningens ande har förverkligats i köttet – hela sanningen, vägen och livet har framträtt i köttet, att Guds ande verkligen har anlänt till jorden och att anden har framträtt i köttet. Även om detta ytligt sett tycks annorlunda än avlelsen genom den Helige Ande, kan du tydligare se i det här verket att anden redan har förverkligats i köttet och, vidare, att ordet har blivit kött och att ordet har framträtt i köttet. Du förstår den sanna betydelsen av orden: "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud." Dessutom måste du förstå att Ordet av i dag är Gud och se att ordet blir kött. Detta är det bästa vittnesbörd du kan ge. Det visar att du besitter verklig kunskap om att Gud blir kött – du känner honom inte bara, utan du är också medveten om att vägen du går idag är livets och sanningens väg. Det skede av verket som Jesus utförde uppfyllde bara andemeningen av "Ordet var hos Gud": Guds sanning var hos Gud och Guds ande var hos köttet och var oskiljaktigt från detta kött. Det vill säga, den inkarnerade gudens kött kom med Guds ande, vilket är ett större bevis för att Guds första inkarnation var att Jesus blev människa. Detta stadium av verket uppfyller exakt den inre betydelsen av "Ordet blir kött", ger en djupare mening till "Ordet var hos Gud och ordet var Gud" och låter dig stadfast tro på orden "I

begynnelsen var ordet”. Vilket vill säga att vid tiden för skapelsen var Gud uppfylld av ord, hans ord var med honom och oskiljaktiga från honom, och i den sista tidsåldern visar han kraften och auktoriteten i sina ord ännu tydligare och låter människan se alla hans vägar – höra alla hans ord. Sådant är verket i den sista tidsåldern. Du måste få en grundlig förståelse av alla dessa saker. Det är inte fråga om att känna köttet, utan om hur du förstår köttet och ordet. Det här det vittnesbörd du måste bära, det som alla måste få veta.

Utdrag ur ”Trosutövning (4)” i ”Ordet framträder i köttet”

Mina ord utgör den evigt oföränderliga sanningen. Jag är människans livförsörjning och mänsklighetens enda vägvisare. Mina ords värde och mening avgörs inte av huruvida de erkänns eller godkänns av mänskligheten, utan av substansen i själva orden. Även om inte en enda människa på denna jord kan ta emot mina ord, är mina ords värde och deras hjälp till mänskligheten ovärderliga för varje människa. Därför, inför de många människor som gör uppror mot, tillbakavisar eller är fullständigt föraktfulla mot mina ord, är min hållning endast denna: Låt tid och fakta vara mitt vittne och visa att mina ord är sanningen, vägen och livet. Låt dem visa att allt jag har sagt är rätt, och utgör det som människan bör förse med och, dessutom, som människan bör acceptera. Jag kommer att låta alla som följer mig få veta detta faktum: De som inte helt och hållet kan acceptera mina ord, de som inte kan praktisera mina ord, de som inte kan hitta ett syfte i mina ord, och de som inte kan ta emot frälsningen på grund av mina ord, är de som har fördömts av mina ord och som, dessutom, har gått miste om min frälsning, och min käpp skall aldrig avvika från dem.

Utdrag ur ”Ni borde överväga era gärningar” i ”Ordet framträder i köttet”

8. Hur kan Gud, genom att inkarneras för att utföra domens verk, göra slut på den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden och den mörka tidsålder då Satan härskade?

Bibelsverser som referens:

”I de sista dagarna skall berget med Jehovas hus grundas på bergens topp, och vara upphöjt över kullarna; och alla folk skall strömma till det, ja, många folk skola gå åstad och skola säga: ’Upp, låt oss draga åstad till Jehovas berg, upp till Jakobs Guds hus, för att han må undervisa oss om sina vägar, så att vi kunna vandra på hans stigar.’ Ty från Sion skall lag utgå, och Jehovas ord från Jerusalem. Och han skall döma mellan hednafolken och skipa rätt åt många folk. Då skola de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skola ej mer lyfta svärd mot varandra och icke mer lära sig att strida. I av Jakobs hus, kommen, låtom oss vandra i Jehovas ljus” (Jes 2:2-5).

”Vi tacka dig, Herre Gud, du Allsmäktige, du som är, och som var, för att du har tagit i besittning din stora makt och trätt fram såsom konung. Folken vredgades, men din vredes dag har nu kommit, och den tid då de döda skola få sin dom, och då du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som frukta ditt namn, både små och stora, och då du skall fördärva dem som fördärva jorden” (Upp 11:17-18).

Relevanta ord från Gud:

Ankomsten av de sista dagarnas inkarnerade Gud har satt punkt för Nådens Tidsålder. Han har kommit främst för att tala sina ord, använda ord för att göra människan fullkomlig, upplysa och kasta ljus över människan och undanröja den vaga Gudens plats i människans hjärta. Det är inte det stadium av verket som Jesus utförde när han kom. När Jesus kom gjorde han många mirakel, han helade sjuka och drev ut demoner och utförde korsfästelsens försoningsverk. Som en konsekvens tror människan i sina föreställningar att det är sådan Gud bör vara. När Jesus kom utförde han nämligen inte verket med att ta bort avbilden av den vaga Guden ur människans hjärta. När han kom blev han korsfäst, han helade de sjuka och drev ut demoner och han spred evangeliet om himmelriket. I ett avseende tar Guds inkarnation under de sista dagarna bort den plats som den vaga Guden har i människans föreställningar, så att det inte längre finns en avbild av den vaga Guden i människans hjärta. Gud får människan att lära känna hans verklighet och avlägsnar den vaga Gudens plats i människans hjärta

genom sina faktiska ord och sitt faktiska verk, sina förflyttningar över alla riken och det osedvanligt verkliga och normala verk som han utför bland människor. I ett annat avseende använder Gud de ord som talas av hans kött till att göra människan fullständig och till att fullborda allt. Det är det verk som Gud kommer att fullborda under de sista dagarna.

Utdrag ur "Att känna Guds verk idag" i "Ordet framträder i köttet"

Det är först i dag, när jag personligen kommer bland människorna och talar mina ord, som människan har lite kunskap om mig, tar bort platsen för sin "Gud" ur sina tankar och i stället skapar en plats för den praktiske Guden i sitt medvetande. Människan har föreställningar och är full av nyfikenhet — vem skulle inte vilja se Gud? Vem skulle inte vilja möta Gud? Ändå är det enda som upptar en bestämd plats i människans hjärta en Gud som människan känner är diffus och abstrakt. Vem skulle inse detta om jag inte sa det till dem rent ut? Vem skulle på allvar tro, med all säkerhet och utan minsta antydning till tvivel, att jag verkligen existerar? Det är en väldig skillnad mellan den "Gud" som finns i människans hjärta och verklighetens Gud, och det går inte att jämföra dem. Om jag inte blev kött skulle människan aldrig lära känna mig, och även om hon lärde känna mig, skulle inte denna kunskap ändå vara en föreställning? ...

Eftersom människan har frestats och fördärvats av Satan, eftersom hon har tagits över av föreställningar och tankar, har jag blivit kött i syfte att personligen erövra hela mänskligheten, avslöja alla människans föreställningar och slita sönder hennes tankegångar. Resultatet har blivit att människan inte längre stoltserar framför mig och inte längre tjänar mig efter sina egna föreställningar, och därmed är den "Gud" som människan föreställt sig fullkomligt fördriven.

Utdrag ur "Kapitel 11" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

Alla de som lever i köttet måste ha mål att sträva mot för att förändra sitt sinnelag, och för att kunna lära känna Gud måste de bevittna Guds verkliga gärningar och verkliga ansikte. Båda kan bara uppnås genom Guds inkarnerade kött och båda kan bara åstadkommas av det normala och verkliga köttet. Det är därför inkarnationen är nödvändig och det är därför hela den fördärvade mänskligheten behöver den. Eftersom människor är skyldiga att känna Gud, måste bilderna av de vaga och övernaturliga gudarna förjagas från deras hjärtan, och eftersom de är skyldiga att göra sig av med sitt fördärvade sinnelag måste de först bli medvetna om sitt fördärvade sinnelag. Om

människan enbart arbetar med att få bort bilderna av de vaga gudarna ur folks hjärtan, kommer hon inte att uppnå rätt effekt. Bilderna av de vaga gudarna i människors hjärtan kan inte blottas, kastas bort eller fördrivas helt och hållet enbart med hjälp av ord. Om man gör så, skulle det i slutändan ändå inte vara möjligt att röja bort dessa djupt rotade företeelser ur människorna. Endast genom att ersätta dessa vaga och övernaturliga företeelser med den praktiske Guden och den sanna bilden av Gud och få människor att gradvis lära känna dem kan den avsedda effekten uppnås. Människan inser att den Gud hon sökte i gångna tider är vag och övernaturlig. Det som kan åstadkomma denna effekt är inte Andens direkta ledarskap, än mindre en viss individs undervisning, utan den inkarnerade Guden. Människans föreställningar blottläggs när den inkarnerade Guden officiellt utför sitt verk, eftersom den inkarnerade Gudens normalitet och verklighet är motsatsen till den vaga och övernaturliga Guden i människans fantasi. Människans ursprungliga uppfattningar kan bara avslöjas genom att kontrasteras mot den inkarnerade Guden. Utan jämförelsen med den inkarnerade Guden skulle inte människans uppfattningar kunna avslöjas; utan verkligheten som kontrast skulle med andra ord inte de vaga företeelserna kunna avslöjas. Ingen är kapabel att utföra detta verk med hjälp av ord, och ingen är kapabel att uttrycka detta verk med hjälp av ord. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och ingen annan kan utföra detta verk å hans vägnar. Oavsett hur rikt människan språk än må vara, är hon oförmögen att uttrycka Guds normalitet och verklighet i ord. Endast om Gud personligen verkar bland människor och visar fram sin gestalt och sitt väsen helt och hållet kan människan lära känna honom mer praktiskt och se honom tydligare. Denna effekt kan ingen köttslig människa åstadkomma. Guds Ande kan naturligtvis inte heller åstadkomma denna effekt.

Utdrag ur "Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning" i "Ordet framträder i köttet"

Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller

människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggtavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket — och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland

människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på — människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats.

Utdrag ur ”Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning” i ”Ordet framträder i köttet”

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och provas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet ”ord” är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan.

Utdrag ur ”Rikets tidsålder är ordens tidsålder” i ”Ordet framträder i köttet”

Under denna Guds inkarnation på jorden, när han personligen utför sitt verk bland människorna, så är allt verk han utför till för att besegra Satan, och han kommer att besegra Satan genom att erövra människan och göra er fullständiga. När ni bär ett genljudande vittnesbörd, kommer även detta att bli ett tecken på Satans nederlag. Människan erövrar först och blir till sist helt fullkomlig för att besegra Satan. I det väsentliga är dock detta tillsammans med Satans nederlag samtidigt hela mänsklighetens frälsning från detta tomma bedrövelsens hav. Oavsett om detta verk utförs genom hela universum eller i Kina, så sker allt för att besegra Satan och komma med frälsning till hela mänskligheten så att människan kan träda in i viloplatsen. Du förstår, Guds inkarnation i vanligt kött är just för ändamålet att besegra Satan. Den köttslige Guds verk används för att komma med frälsning till alla dem under himlen som älskar Gud, det är för ändamålet att erövra hela mänskligheten, och dessutom för ändamålet att besegra Satan. Kärnan i hela Guds förvaltande verk är oskiljbart från Satans nederlag och till för att komma med frälsning till hela mänskligheten.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

Det väsentliga i människans frälsning är alltså striden med Satan, och kriget med Satan återspeglas i första hand i människans frälsning. De sista dagarnas skede, då människan skall erövrar, är det sista skedet i striden med Satan, och även verket med människans fullständiga frälsning från Satans domän. Den inre meningen hos erövringen av människan är att förkroppsligandet av Satan, människan som har fördärvats av Satan, återvänder till Skaparen efter dennes erövring, genom vilket hon kommer att överge Satan och helt återvända till Gud. På det sättet kommer människan att ha blivit fullständigt frälst. Erövrandets verk är alltså det sista verket i striden mot Satan, och det slutgiltiga skedet i Guds förvaltning för Satans nederlags skull. Utan detta verk skulle människans fulla frälsning i slutändan vara omöjlig, Satans fullständiga nederlag skulle också vara omöjligt, och mänskligheten skulle aldrig kunna träda in i det underbara slutmålet, eller bli fri från Satans inflytande. Följaktligen kan inte människans frälsningsverk slutföras innan striden med Satan är slutförd, för kärnan i Guds förvaltande verk är till för människans frälsnings skull. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i

besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojor, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid, och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

Allteftersom mina ord går i fullbordan tar riket successivt form på jorden och människan återförs successivt till sitt normala tillstånd, och därmed upprättas på jordenriket i mitt hjärta. I riket återfår allt Guds folk den normala människans liv. Borta är den kalla vintern, ersatt av en värld av vårliga städer där det är vår hela året om. Folk möter inte längre människans dystra och eländiga värld och lider inte längre av den kalla kylan i människans värld. Folk slåss inte med varandra, länder börjar inte kriga med varandra, det sker inte längre några massmord och inget blod spills längre i massakrer; hela jorden är fylld av glädje och överallt har människor varma känslor för varandra. Jag rör mig över hela världen, jag njuter från min höga tron, jag lever bland stjärnorna. Och änglarna framför nya sånger och nya danser för mig. Deras egen bräcklighet får inte längre tårarna att rinna nedför deras ansikten. Jag hör inte längre ljudet av änglar som gråter inför mig, och ingen klagar längre hos mig över umbäranden.

Utdrag ur "Kapitel 20" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

När alla människor har fullkomnats och alla jordens nationer blir Kristi rike, då är det dags för de sju åskorna att mullra. I dag tas ett stort steg mot det stadiet; framryckningen mot den dagen har inletts. Detta är Guds plan och i en nära framtid kommer den att förverkligas. Men Gud har redan åstadkommit allt han har yttrat. Således är det uppenbart att jordens nationer inte är annat än sandslott som skakar när högvattnet närmar sig: Den sista dagen är nära och den stora röda draken kommer att falla över ända under Guds ord. Himlens änglar har stigit ner på jorden för att se till att

Guds plan utförs med framgång, och de gör sitt yttersta för att behaga Gud. Den inkarnerade Guden själv har tagit plats på slagfältet för att strida mot fienden. Överallt där inkarnationen framträder kommer fienden att tillintetgöras. Kina blir det första landet som förintas; det kommer att ödeläggas av Guds hand. Gud kommer inte att ge någon som helst pardon där. Beviset på den stora röda drakens successiva sammanbrott kan ses i folkets fortsatta mognad; detta är uppenbart och synligt för vem som helst. Folkets mognad är ett tecken på fiendens fall. Detta är en del av förklaringen till vad som menas med ”tar upp kampen med den.”

Utdrag ur ”Kapitel 10” i ”Tolkningar av hemligheterna i Guds ord till hela universum” i ”Ordet framträder i köttet”

När världens alla nationer och folk återvänder inför min tron, kommer jag därefter att ta himlens hela rikedom och dela ut den över den mänskliga världen, så att den, tack vare mig, blir fylld till brädden med makalös rikedom. Men så länge som den gamla världen fortsätter att existera, kommer jag att slunga ut min ilska över dess nationer, öppet förkunna mina administrativa förordningar i hela universum, och sända tuktan till vemhelst som kränker dem:

När jag vänder mitt ansikte mot universum för att tala, hör hela mänskligheten min röst, och ser därefter alla de verk som jag har format i hela universum. De som går emot min vilja, det vill säga som motsätter sig mig med mänskliga gärningar, kommer att falla under min tuktan. Jag kommer att ta de talrika stjärnorna på himlen och skapa dem på nytt, och tack vare mig kommer solen och månen att förnyas – skyarna är inte längre som de var; jordens otaliga ting kommer att förnyas. Alla kommer att bli fullkomnade genom mina ord. Universums många nationer kommer att delas upp på nytt och ersättas av min nation, så att nationerna på jorden försvinner för evigt och blir till en nation som tillber mig; alla jordens nationer kommer att förstöras, och upphöra att existera. Av människorna i universum kommer alla de som tillhör djävulen att utrotas; alla som tillber Satan kommer att slås ned av min brinnande eld, det vill säga alla förutom de som nu befinner sig i strömmen, resten kommer att förvandlas till aska. När jag tuktar de många folken, kommer de i den religiösa världen i varierande utsträckning att återvända till mitt rike, erövrade av mina verk, eftersom de kommer att ha sett ankomsten av den Helige som kommer på ett vitt moln. Hela mänskligheten kommer att följa sin egen sort, och kommer att tuktas utifrån vad de har gjort. De som har tagit ställning mot mig kommer alla att förgås; vad gäller de vars gärningar på jorden inte har

involverat mig, kommer de, på grund av hur de har klarat sig, att fortsätta existera på jorden under mina söners och mitt folks styre. Jag kommer att uppenbara mig för de otaliga folken och de otaliga nationerna, låta min egen röst ljuda ut över jorden för att tillkännage fullbordandet av mitt fantastiska verk, så att hela mänskligheten kan se det med egna ögon.

Utdrag ur "Kapitel 26" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

B. Guds förvaltningsplan för att frälsa mänskligheten – verkets tre stadier

1. Varför utför Gud verket med att rädda mänskligheten?

Relevanta ord från Gud:

I begynnelsen vilade Gud. Det fanns inga människor eller någonting annat på jorden vid den tiden, och Gud hade inte utfört något verk överhuvudtaget. Gud påbörjade sitt förvaltningsverk först när människosläktet fanns och först när det hade blivit fördärvat. Från den tidpunkten vilade Gud inte längre utan började istället vara verksam bland människorna. Det var på grund av mänsklighetens fördärv som Gud togs från sin vila, och det var också på grund av ärkeängeln uppror som Gud togs från sin vila. Om inte Gud besegrar Satan och frälser mänskligheten, som har blivit fördärvad, kommer Gud aldrig att kunna träda in i vila igen. Eftersom människan saknar vila så gör Gud det. När Gud åter träder in i vila kommer människan också att träda in i vila. Ett liv i vila är ett liv utan krig, utan orenhet, utan ständig orättfärdighet. Det vill säga ett liv utan Satans trakasserier ("Satan" syftar här på fientliga krafter), Satans fördärv samt invasioner av varje kraft som motsätter sig Gud. Allting följer sin egen sort och tillber skapelsens Herre. Himmel och jord är alldeles stilla. Detta är mänsklighetens vilsamma tillvaro. När Gud träder in i vila kommer ingen orättfärdighet att bestå på jorden, och det sker inga fler invasioner av fientliga krafter. Mänskligheten kommer också att träda in i ett nytt rike, det kommer inte längre att vara en mänsklighet som är fördärvad av Satan, utan snarare en mänsklighet som har blivit frälst efter att ha blivit fördärvad av Satan. Mänsklighetens vilodag är också Guds vilodag. Gud gick miste om sin vila till följd av mänsklighetens oförmåga att träda in i vila; det var inte så att Gud från början saknade förmåga att vila.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

Så här ligger det till: Innan jorden fanns var ärkeängeln den främste av himlens änglar. Han hade makt över alla änglarna i himlen; detta var den makt Gud hade gett honom. Med undantag för Gud var han den störste av himlens änglar. När Gud senare hade skapat mänskligheten begick ärkeängeln ett större svek mot Gud på jorden. Jag säger att den svek Gud eftersom den ville förvalta mänskligheten och sätta sig över Guds makt. Det var ärkeängeln som frestade Eva att synda, och det gjorde han därför att han ville upprätta sitt rike på jorden och få mänskligheten att vända Gud ryggen och lyda honom istället. Ärkeängeln såg att det fanns så mycket som kunde lyda honom —

änglarna kunde göra det, liksom människorna på jorden. Fåglarna och djuren, träden, skogarna, bergen, floderna och allt levande på jorden stod under människans — det vill säga Adam och Evas — omsorg, medan Adam och Eva lydde ärkeängeln. Därför ville ärkeängeln sätta sig över Guds makt och svika Gud. Därefter ledde han många änglar i uppror mot Gud, och dessa blev sedan olika sorters orena andar. Har inte mänsklighetens utveckling till denna dag orsakats av ärkeängeln's fördärv? Att mänskligheten är som den är idag beror på att ärkeängeln svek Gud och fördärvade mänskligheten. ... Mänskligheten och allt levande på jorden är nu under Satans domän och under de ogudaktigas domän. Gud vill uppenbara sina handlingar för allt levande så att folk kan lära känna honom och därigenom besegra Satan och fullständigt krossa hans fiender. Hela detta verk åstadkoms genom att hans handlingar uppenbaras. Hela skapelsen befinner sig under Satans herravälde, så Gud vill uppenbara sin allmakt för dem och på så sätt besegra Satan. Om det inte fanns någon Satan, skulle han inte uppenbara sina gärningar. Om det inte varit för Satans trakasserier skulle Gud ha skapat mänskligheten och låtit den leva i Edens lustgård. Varför uppenbarade han aldrig alla sina gärningar för änglarna eller för ärkeängeln innan Satans svek? Om alla änglarna och ärkeängeln hade känt Gud och även lytt honom från början, skulle han inte ha utfört de där meningslösa gärningarna. Men på grund av Satans och de onda andarnas existens har även människor satt sig upp mot Gud och är fyllda till brädden med ett upproriskt sinnelag. Därför vill Gud uppenbara sina handlingar. Eftersom han vill föra krig mot Satan måste han använda sin makt och alla sina handlingar för att besegra honom; på så vis kommer det frälsningsverk som han utför bland mänskligheten att låta den se hans visdom och allmakt.

Utdrag ur "Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag" i "Ordet framträder i köttet"

Ovanför den mänskliga rasen är himlen dunkel och dyster utan minsta skymt av klarhet, och människans värld är höljd i becksvalt mörker så att den som lever där inte ens kan se sin egen utsträckta hand framför ansiktet eller solen när han höjer blicken. Vägen under hans fötter slingrar sig fram, krokig, lerig och full av gropar; hela landskapet är fyllt med lik. De mörka hörnen är fyllda med de dödas kvarlevor, och i de kalla och skuggiga hörnen har massor av demoner slagit sig ner. Demoner kommer och går i horder överallt i människornas värld. Avkommorna av alla slags vilddjur, täckta av smuts, är inbegripna i skriande strider och ljudet sätter skräck i hjärtat. I dessa tider, i

denna värld, detta "jordiska paradiset" – vart skall man ta vägen för att söka livets lyckoämnen? Vart kan man ta vägen för att finna sitt livs slutmål? Mänskligheten, som för länge sedan trampats ner under Satans fötter, har från första stund varit en skådespelare som tagit på sig Satans skepnad – och inte bara det, utan människan är Satan förkroppsligad och tjänar som det bevis som klart och tydligt vittnar om Satan. Hur kan denna mänskliga ras, denna hop av degenererat avskum, denna fördärvade mänskliga familjs avkomma, vittna om Gud? Hur kommer min härlighet fram? Var kan man börja tala om mitt vittnesbörd? Den fiende som, efter att ha fördärvat mänskligheten, står emot mig, har redan tagit mänskligheten – den mänsklighet som jag skapade för länge sedan och som var full av min härlighet och mitt utlevande – och solkat ned den. Han har ryckt bort min härlighet, och allt han har genomsyrat människan med är gift kraftigt spetsat med Satans fulhet och saft av frukten från trädet som gav kunskap om gott och ont. I begynnelsen skapade jag människan, jag skapade alltså mänsklighetens anfader, Adam. Han försågs med kropp och utseende, bräddfull av energi, bräddfull av livskraft, och dessutom var han tillsammans med min härlighet. Det var den underbara dag när jag skapade människan. Därefter formades Eva av Adams kropp, och hon blev människans anmoder, och därför var de människor jag skapade fyllda av min andedräkt och till brädden fyllda med min härlighet. Adam föddes ursprungligen av min hand och han var min avbild. Den ursprungliga betydelsen av "Adam" var alltså en varelse skapad av mig, genomsyrad av min livsenergi, genomsyrad av min härlighet, med form och utseende, med ande och andedräkt. Han var den enda skapade varelsen som hade en ande och var kapabel att representera mig, vara min avbild och att ta emot min andedräkt. Till en början var Eva den andra människan utrustad med andedräkt vars skapelse jag hade bestämt, så den ursprungliga betydelsen av "Eva" var en skapad varelse som skulle föra min härlighet vidare, en varelse fylld med min livskraft och dessutom försedd med min härlighet. Eva kom från Adam, så hon var också min avbild, för hon var den andra människan som skapats till min avbild. Den ursprungliga betydelsen av "Eva" var en levande människa med ande, kropp och ben, mitt andra vittnesbörd liksom min andra mänskliga avbild. De var mänsklighetens förfäder, människans rena och dyrbara skatt och – från första början – levande varelser försedda med ande. Men den onde förtrampade avkomlingarna till mänsklighetens förfäder, tog dem till fånga och kastade in den mänskliga världen i totalt

mörker, så att avkomman inte längre tror på min existens. Vad som är än mer avskyvärt är att samtidigt som den onde fördärvar människor och trampar ner dem, rycker han hänsynslöst bort min härlighet, mitt vittnesbörd, den livskraft jag skänkte dem, den andedräkt och det liv som jag blåste in i dem, hela min härlighet i den mänskliga världen och allt det hjärteblod jag har offrat för mänskligheten. Mänskligheten befinner sig inte längre i ljuset, människorna har förlorat allt jag gett dem och kastat bort den härlighet jag skänkt. Hur skulle de kunna erkänna mig som alla skapade varelsers Herre? Hur skulle de kunna fortsätta tro på min existens i himlen? Hur skulle de kunna upptäcka hur min härlighet manifesterar sig på jorden? Hur skulle dessa barnbarn kunna betrakta den Gud som deras förfäder dyrkade som den Herre som skapat dem? Dessa beklagansvärda barnbarn har generöst "gett" den onde den härlighet, den avbild och det vittnesbörd som jag skänkte Adam och Eva, liksom det liv jag skänkte mänskligheten och som de är beroende av för att existera. Utan att bry sig det minsta om den ondes närvaro ger de all min härlighet till honom. Är de inte urtypen för vad som kallar "avskum"? Hur skulle en sådan mänsklighet, sådana onda demoner, sådana vandrande lik, sådana Satans figurer, och sådana fiender till mig kunna äga min härlighet? Jag kommer att återta min härlighet, återta mitt vittnesbörd som finns bland människorna, liksom allt annat som en gång tillhörde mig och som jag för länge sedan gav till mänskligheten; jag kommer att erövra mänskligheten fullkomligt. Men du ska veta att de människor jag skapade var heliga personer som var mina avbilder och bar min härlighet. De tillhörde inte Satan och var inte utsatta för hans trampande, utan de var en ren manifestation av mig, fri från minsta spår av Satans gift. Och därför låter jag mänskligheten veta att jag bara vill ha det som är skapat med min hand, de heliga som jag älskar och som inte tillhör något annat väsen. Vidare skall jag finna behag i dem och betrakta dem som min härlighet. Men det jag vill ha är inte den mänsklighet som fördärvats av Satan, som idag tillhör honom och inte längre är min ursprungliga skapelse. Eftersom jag har för avsikt att återta min härlighet som finns i den mänskliga världen kommer jag helt att erövra de kvarvarande överlevande bland människorna som bevis på min härlighet då jag besegrat Satan. Jag tar bara mitt vittnesbörd som en utkristallisering av mitt jag, som föremålet för min glädje. Detta är min vilja.

Utdrag ur "Vad det innebär att vara en verklig människa" i "Ordet framträder i köttet"

2. Lär känna målsättningen med de tre stadierna i Guds verk med att förvalta mänskligheten

Relevanta ord från Gud:

Hela min förvaltningsplan, en plan som sträcker sig över sextusen år, består av tre skeden, eller tre åldrar: lagens tidsålder i begynnelsen, nådens tidsålder (vilken också är återlösningens tidsålder) samt rikets tidsålder i de sista dagarna. Mitt verk under dessa tre tidsåldrar varierar i innehåll i enlighet med varje tidsålders natur, men i varje skede stämmer det överens med människans behov – eller, för att vara mer exakt, det görs i enlighet med de trick som Satan använder i kriget jag för mot honom. Syftet med mitt verk är att vinna över Satan, manifestera min visdom och allmakt, avslöja alla Satans trick och därmed rädda hela den mänskliga rasen, vilken lever under hans domän. Det är att visa min visdom och allmakt samtidigt som jag avslöjar Satans outhärdliga ohygglighet. Det är också att lära mina skapelser att skilja mellan gott och ont, att veta att jag är härskaren över alla ting, att se tydligt att Satan är mänsklighetens fiende, den lägsta av de lägsta, den onde, och att med fullkomlig säkerhet skilja mellan gott och ont, sanning och falskhet, helighet och smuts, och mellan vad som är fantastiskt och vad som är skamligt. På det här sättet kommer den okunniga mänskligheten att kunna vittna om mig att det inte är jag som fördärvar mänskligheten och att endast jag – skapelsens Herre – kan rädda mänskligheten, kan ge människan saker för hennes glädje. De kommer att inse att jag är alla tings härskare och att Satan bara är en av de varelser som jag skapade och som sedan vände sig emot mig. Min sextusenåriga förvaltningsplan är uppdelad i tre skeden för att uppnå följande effekt: att göra det möjligt för mina skapelser att bli mina vittnen, att förstå min vilja och att veta att jag är sanningen.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

I dag ska vi först sammanfatta Guds tankar, åsikter och varenda åtgärd han har gjort sedan han skapade mänskligheten. Vi ska ta en titt på det arbete han har utfört från det att han skapade världen fram till den officiella starten av nådens tidsålder. Sedan kan vi upptäcka vilka av Guds tankar och åsikter människan inte känner till, och därifrån kan vi klargöra ordningen i Guds förvaltningsplan och få en grundlig förståelse av det sammanhang där Gud skapade sitt förvaltningsverk, dess källa och utvecklingsprocess, och även få en grundlig förståelse av vilka resultat han vill få av sitt förvaltningsverk – alltså kärnan och syftet med hans förvaltningsverk. För att förstå

dessas ting måste vi gå tillbaka till en avlägsen, tyst och stilla tid då det inte fanns några människor ...

Det första Gud tänkte när han steg upp från sin bädd var detta: att han skulle skapa en levande individ – en verklig, levande människa – någon att leva med som skulle vara hans ständiga följeslagare; en individ som skulle kunna lyssna till honom och som han skulle kunna anförtro sig till och tala med. För första gången skopade så Gud upp en handfull jord och använde den för att skapa den allra första levande individen utifrån den bild han hade föreställt sig i sina tankar, och så gav han denna levande varelse ett namn – Adam. Hur kände sig Gud när han väl hade denna individ som levde och andades? För första gången kände han glädjen i att ha någon att älska, en följeslagare. För första gången kände han också det ansvar det innebär att vara pappa och den oro som följer med det. Denna person som levde och andades gav Gud glädje och fröjd; för första gången kände han sig tröstad. Det här var det första Gud någonsin gjort som han inte utfört med sina tankar eller ens med ord, utan gjort med sina egna händer. När den här sortens varelse – en individ gjord av kött och blod som levde och andades, en individ med kropp och form som var kapabel att tala med Gud – stod framför Gud, upplevde han en glädje som han aldrig tidigare känt. Gud kände verkligen sitt ansvar och denna levande varelse inte bara ryckte i hans hjärta utan värmdes och berörde hans hjärta för varje liten rörelse den gjorde. När denna levande varelse stod framför Gud var det första gången tanken väcktes att frambringa fler sådana människor. Det här var den händelsekedja som började med denna första tanke Gud hade. För Gud var det första gången alla dessa händelser ägde rum, och oavsett vad han kände just då – glädje, ansvar, oro – så fanns det ingen han kunde dela känslan med. Från den stunden kände Gud verkligen en ensamhet och sorgsenhet som han aldrig tidigare upplevt. Han kände att människan inte kunde acceptera eller fatta hans kärlek och oro eller hans avsikter för människan, så han kände fortfarande sorg och smärta i sitt hjärta. Han hade gjort de här sakerna för människans skull, men människan var inte medveten om det och förstod inte. Förutom lycka förde den glädje och tröst som människan gav honom snabbt med sig hans första känslor av sorg och ensamhet. Det här var vad Gud tänkte och kände just då. Medan Gud gjorde alla dessa saker gick han i sitt hjärta från glädje till sorg och från sorg till smärta, och de här känslorna var blandade med ängslan. Allt han ville var att skynda sig att så fort som möjligt låta denna person, denna mänsklighet, veta vad som

fanns i hans hjärta och förstå hans avsikter. Sedan skulle de kunna bli hans följeslagare och dela hans tankar och följa hans vilja. De skulle inte längre bara lyssna när Gud talade och själva förbli tysta; de skulle inte längre vara omedvetna om hur de skulle kunna ansluta sig till Gud i hans arbete; framför allt skulle de inte längre vara likgiltiga gentemot Guds krav. Dessa saker som Gud gjorde för första gången är mycket betydelsefulla och av stort värde för hans förvaltningsplan och för människan i dag.

Efter att ha skapat alla ting och mänskligheten vilade inte Gud. Han var rastlös och ivrig att genomföra sin förvaltning och vinna det folk han hyste så stor kärlek till bland människorna.

.....

... Gud betraktar det här exemplet på hans förvaltning av mänskligheten, hans frälsning av mänskligheten, som viktigare än någonting annat. Han gör inte dessa saker enbart med sitt sinne eller enbart sina ord och absolut inte med en nonchalant attityd – han gör alltsamman med en plan, med ett mål, med normer och med sin vilja. Det är tydligt att detta arbete för att frälsa mänskligheten betyder mycket för både Gud och människa. Oavsett hur svårt arbetet är, oavsett hur stora hindren är, oavsett hur svag människan är eller hur allvarlig mänsklighetens upproriskhet är, så innebär inget av detta någon svårighet för Gud. Gud håller sig sysselsatt, lägger ner stor möda på sina omsorgsfulla insatser och tar hand om det verk han själv vill utföra. Dessutom arrangerar han allting och utövar sin suveränitet över alla dessa människor som han vill bearbeta och hela det verk han vill fullborda – inget av detta har någonsin gjorts tidigare. Det här är första gången Gud har använt dessa metoder och betalat ett så högt pris för detta väldiga projekt med att förvalta och frälsa mänskligheten. Medan Gud utför sitt verk, uttrycker och offentliggör han bit för bit och utan förbehåll sina omsorgsfulla insatser, vad han har och är, sin visdom och allmakt, och varje aspekt av sitt sinne för människan. Han offentliggör och uttrycker dessa saker på ett sätt han aldrig tidigare gjort. Med undantag för det folk som Gud siktar på att förvalta och frälsa, har det aldrig i hela universum funnits någon varelse som stått så nära Gud och haft en så förtrolig relation med honom. I hans hjärta är mänskligheten, som han vill förvalta och frälsa, ytterst viktig; han värdesätter denna mänsklighet över allt annat; trots att han har betalat ett högt pris för dem och trots att de ständigt sårar honom och bryter mot hans vilja, ger han aldrig upp hoppet om dem utan fortsätter oförtröttligt sitt arbete utan att

klaga eller ångra något. Han vet nämligen att förr eller senare kommer folk att vakna vid hans kallelse och bli berörda av hans ord, inse att han är skapelsens Herre och återvända till hans sida ...

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv III" i "Ordet framträder i köttet"

Oavsett vad Gud gör eller med vilka medel han gör det, oavsett kostnaden eller hans målsättning, förändras inte syftet med hans handlingar. Hans syfte är att arbeta in Guds ord, Guds krav och Guds vilja för människan i människan; syftet är med andra ord att arbeta in i människan allt som Gud anser vara positivt i enlighet med hans steg, att göra människan förmögen att förstå Guds hjärta och fatta Guds innersta väsen, att låta henne lyda Guds suveränitet och arrangemang, och därmed låta människan uppnå fruktan för Gud och skyende av det onda — allt detta som är en aspekt av Guds syfte med allt han gör. Den andra aspekten är att eftersom Satan är den kontrasterande bakgrunden och redskapet i Guds verk överlämnas människan ofta till Satan: detta är de medel Gud använder för att låta människor se Satans ondska, fulhet och föraktlighet i hans frestelser och angrepp, och därmed få folk att hata Satan och kunna känna och känna igen det som är negativt. Den här processen låter dem gradvis befria sig från Satans kontroll och från Satans anklagelser, störning och angrepp tills de — tack vare Guds ord, sin kunskap om och lydnad mot Gud, samt sin tro på Gud och fruktan för honom — triumferar över Satans angrepp och triumferar över Satans anklagelser; först då kommer de att ha blivit fullständigt räddade undan Satans styre. Människors räddning betyder att Satan har besegrats, det betyder att de inte längre är maten i Satans mun — att Satan har släppt dem fria i stället för att sluka dem. Det beror på att dessa människor är rättskaffens, att de har tro, lydnad och fruktan för Gud och att de bryter fullständigt med Satan. De får Satan att skämmas, de gör honom till en ynkrygg och besegrar honom i grunden. Deras fasta beslut att följa Gud och deras lydnad mot och fruktan för Gud besegrar Satan och får honom att släppa taget om dem helt och hållet. Den sortens människor är de enda som verkligen har vunnits av Gud och det är detta som är Guds ultimata syfte med att frälsa människan.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

Sådan är Guds förvaltning: att överlåta mänskligheten till Satan – en mänsklighet som inte vet vad Gud är, vad Skaparen är, hur man tillber Gud och varför det är nödvändigt att underkasta sig Gud – och ge Satans fördärv fritt spelrum. Steg för steg

återvinner Gud sedan människan ur Satans grepp, tills människan tillber Gud helt och avvisar Satan. Det är Guds förvaltning. Det hela låter som en mytisk berättelse och det verkar förvirrande. Människor tycker att det är som en mytisk berättelse och det beror på att de inte har en aning om hur mycket människan har varit med om de senaste flera tusen åren, än mindre vet de hur många historier som har utspelats i kosmos och på himlavalvet. Det beror också på att de inte kan greppa den mer häpnadsväckande, mer skrämmande värld som existerar bortom den materiella världen men som deras dödliga ögon hindrar dem från att se. Den ter sig obegriplig för människan och det beror på att människan saknar insikt i betydelsen av Guds frälsning av mänskligheten och betydelsen av Guds förvaltningsverk och inte förstår hur Gud slutligen vill att människosläktet ska vara. Är det en mänsklighet besläktad med Adam och Eva, ofördärvad av Satan? Nej! Syftet med Guds förvaltning är att vinna en grupp människor som tillber Gud och underkastar sig honom. Denna mänsklighet har blivit fördärvat av Satan men ser inte längre Satan som sin far. Den känner igen Satans fula tryne och avvisar det och kommer inför Gud för att godta hans dom och tuktan. Den vet vad som är fult och hur det står i kontrast till det som är heligt, och den känner igen Guds storhet och Satans ondska. En sådan mänsklighet kommer inte längre att arbeta för Satan, eller tillbe Satan, eller avguda Satan. Det beror på att det är en grupp människor som verkligen har vunnits av Gud. Detta är innebörden av Guds förvaltning av mänskligheten.

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

Gud skapade mänskligheten, placerade den på jorden och har lett den fram till idag. Sedan frälste han mänskligheten och tjänade som ett syndoffer för mänskligheten. I slutänden måste han ändå erövra mänskligheten, frälsa mänskligheten fullständigt och återställa den till dess ursprungliga skepnad. Det är det verk som han har varit engagerad i från början till slut – att återställa människan till hennes ursprungliga avbild och hennes ursprungliga skepnad. Han ska grundlägga sitt rike och återställa människans ursprungliga skepnad, vilket innebär att han ska återställa sin auktoritet på jorden och återställa sin auktoritet i hela skapelsen. Människan miste sitt gudfruktiga hjärta efter att ha blivit fördärvad av Satan, miste den funktion som en av Guds skapade varelser bör ha och blev en fiende som var olydig mot Gud. Människan levde under Satans domän och lydde Satans befallningar, så Gud hade inget sätt att verka bland sina

skapade varelser och hade än mindre förmåga att väcka rädsla hos sina skapade varelser. Människan skapades av Gud och borde tillbe Gud, men i själva verket vände människan Gud ryggen och tillbad Satan. Satan blev avguden i människans hjärta. På det viset förlorade Gud sin ställning i människans hjärta, vilket betyder att han förlorade meningen med att ha skapat människan, och för att återställa meningen med att ha skapat människan var han tvungen att återställa människans ursprungliga skepnad och befria människan från hennes fördärvade sinnelag. För att kunna återkräva människan från Satan måste han frälsa människan från synden. Endast därigenom kan han successivt återställa människans ursprungliga skepnad och återställa människans ursprungliga funktion och i slutänden återställa sitt rike. Den slutliga tillintetgörelsen av dessa olydnadens söner kommer också att ske för att människan ska kunna tillbe Gud bättre och leva bättre på jorden. Eftersom Gud skapade människan kommer han att göra så att människan tillber honom; eftersom han vill återställa människans ursprungliga funktion kommer han att återställa den helt, utan några besudlanden. Att återställa hans auktoritet innebär att få människan att tillbe honom och få människan att lyda honom. Det innebär att han ska få människan att leva på grund av honom och få hans fiender att förgås till följd av hans auktoritet; det innebär att han ska låta minsta del av sig själv leva kvar bland mänskligheten och utan något motstånd från människan. Det rike som han vill upprätta är hans eget rike. Den mänsklighet som han vill ha är en som tillber honom, en som lyder honom fullt ut och har hans härlighet. Om han inte frälser den fördärvade mänskligheten blir det inget av meningen med att han skapade människan, han kommer inte att ha någon auktoritet bland människor och hans rike kan inte längre existera på jorden. Om han inte tillintetgör de fiender som är olydiga mot honom kommer han inte kunna uppnå sin fullkomliga härlighet, inte heller kunna upprätta sitt rike på jorden. Dessa är symbolerna för fullbordandet av hans verk och symbolerna för fullbordandet av hans stora plan: att totalt tillintetgöra den del av mänskligheten som är olydig mot honom och föra dem som har fulländats in i vila. När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom. Han kommer att ha en evig seger på jorden och de som motsätter sig honom ska förgås för all evighet. Detta

kommer att återställa hans ursprungliga avsikt med att skapa människan; det kommer att återställa hans avsikt med att skapa allt och det kommer också att återställa hans auktoritet på jorden, hans auktoritet bland allt och auktoriteten bland hans fiender. Dessa är symbolerna för hans totala seger. Efter det ska mänskligheten träda in i vila och träda in i en tillvaro enligt det rätta spåret. Gud kommer också att träda in i evig vila med människan och träda in i ett evigt liv som delas av Gud och människan. Orenheten och olydnaden på jorden ska försvinna och likaså klagan på jorden. Inget av det som motsätter sig Gud på jorden kommer att existera. Endast Gud och de människor som han har frälst ska finnas kvar; endast hans skapelse ska finnas kvar.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

Efter att ha utfört sina sex tusen år av verk fram till idag har Gud redan uppenbarat många av sina handlingar, och det främsta syftet har varit att besegra Satan och bringa frälsning till hela mänskligheten. Han använder detta tillfälle för att allting i himlen, allting på jorden, allting i haven, liksom minsta ting i Guds skapelse på jorden ska se hans allmakt och alla hans handlingar. Han tar tillfället i akt att besegra Satan för att uppenbara alla sina gärningar för människorna så att de kan lovprisa honom och upphöja hans visdom då han besegrat Satan. Allting på jorden, i himlen och i haven ärar honom, prisar hans allmakt, prisar alla hans gärningar och ropar ut hans heliga namn. Det här är beviset på hans seger över Satan; det är beviset på att han övervunnit Satan. Vad som är än viktigare är att det är beviset på hans frälsning av mänskligheten. Hela Guds skapelse ger honom ära, prisar honom för att han besegrat sin fiende och återvänt i triumf, och lovprisar honom som den store segerrike kungen. Hans syfte är inte bara att besegra Satan, vilket är skälet till att hans verk har pågått i sextusen år. Han använder Satans nederlag för att rädda mänskligheten; han använder Satans nederlag för att uppenbara alla sina handlingar och all sin härlighet. Han kommer att förhärligas och änglarnas hela härskara kommer att se hela hans härlighet. Budbärarna i himlen, människorna på jorden och allt skapat på jorden kommer att se Skaparens härlighet. Det här är det verk som han utför. Hela hans skapelse i himlen och på jorden kommer att bevittna hans härlighet och han kommer att återvända i triumf efter att ha besegrat Satan fullständigt och låta mänskligheten lovprisa honom. På så sätt kommer han att ha uppnått dubbel framgång med sitt arbete. I slutändan kommer hela mänskligheten att

erövrar av honom och han kommer att utplåna varenda en som gör motstånd eller uppror; han kommer med andra ord att utplåna alla dem som tillhör Satan.

Utdrag ur "Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag" i "Ordet framträder i köttet"

3. Syftet med, och betydelsen av, Guds verk i lagens tidsålder

Relevanta ord från Gud:

I begynnelsen, efter människans skapelse, var det israeliterna som utgjorde grundval för Guds verk. Hela Israel var basen för Jehovas arbete på jorden. Jehovas verk gick ut på att direkt leda och ledsaga människan genom att presentera lagarna så att människan kunde leva ett normalt liv och dyrka Jehova på ett normalt sätt på jorden. Under lagens tidsålder kunde människan varken se eller röra Gud. Eftersom allt han gjorde var att vägleda de första människorna som fördärvats av Satan, undervisa och ledsaga dem, innehöll hans ord endast lagar, bestämmelser och normer för människans uppträdande och försåg dem inte med livets sanningar. Israeliterna under hans ledarskap hade inte blivit i grunden fördärvade av Satan. Hans lagverk utgjorde bara det allra första stadiet i frälsningsverket, den allra första början på frälsningsverket, och hade praktiskt taget ingenting att göra med förändringar i människans livssinneslag.

Utdrag ur "Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt" i "Ordet framträder i köttet"

"Jehova" är det namn jag tog under mitt verk i Israel och det betyder israeliternas (Guds utvalda folk) Gud som kan ha medlidande med människan, förbanna människan och vägleda människans liv; den Gud som äger stor makt och är full av visdom. ... Det vill säga endast Jehova är det utvalda israelitiska folkets Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud, Moses Gud och hela Israels folks Gud. I den nuvarande tidsåldern tillber följaktligen alla israeliter utom det judiska folket Jehova. De offrar till honom på altaret och tjänar honom i templet, klädda i prästerliga dräkter. Det de hoppas på är att Jehova ska framträda igen. ... Namnet Jehova är ett särskilt namn för Israels folk som levde under lagen. I varje tidsålder och varje stadium av verk är mitt namn inte ogrundat utan har en representativ innebörd: Varje namn representerar en tidsålder. "Jehova" representerar lagens tidsålder och är hedersbenämningen på den Gud som tillbads av folket i Israel.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

Under lagens tidsålder utförde han verket att vägleda mänskligheten under namnet Jehova, och därmed inleddes verkets första skede på jorden. I det skedet bestod verket av att bygga templet och altaret och att med hjälp av lagen vägleda Israels folk och verka

i deras mitt. Genom att vägleda Israels folk skapade han en bas för sitt verk på jorden. Från denna bas utvidgade han sitt verk bortom Israel. Det innebär att med Israel som utgångspunkt utökades hans verk så att senare generationer successivt fick klart för sig att Jehova var Gud, att det var Jehova som skapat himlarna och jorden och alla ting och att det var Jehova som skapat alla levande varelser. Han spred sitt verk genom Israels folk utöver dem. Landet Israel var den första heliga platsen för Jehovas verk på jorden, och det var till landet Israel som Gud först kom för att verka på jorden. Detta var lagens tidsålders verk.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Den tidigaste mänskligheten visste ingenting och därför var Gud tvungen att börja undervisa människan från de mest ytliga och grundläggande principerna för överlevnad och föreskrifter nödvändiga för att leva, och ingjuta dessa ting i människans hjärta bit för bit och ge människan en gradvis förståelse av Gud, en gradvis uppfattning och förståelse av Guds ledning, och en grundläggande uppfattning om förhållandet mellan människan och Gud, genom dessa föreskrifter och genom dessa regler som bestod av ord. Efter att ha uppnått denna effekt, först då kunde Gud steg för steg utföra det arbete han skulle göra senare, och därför är dessa föreskrifter och det verk som Gud utförde under lagens tidsålder den fasta grunden för hans verk med att frälsa mänskligheten och det första verksamhetsstadiet i Guds förvaltningsplan.

Utdrag ur "Guds verk, Guds sinnelag och Gud själv II" i "Ordet framträder i köttet"

Verket under lagens tidsålder

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Det verk som Jehova en gång utförde med israeliterna fastställde Guds jordiska ursprungsplats bland mänskligheten, vilket också var den heliga plats där han var närvarande. Han begränsade sin verksamhet till Israels folk. Till att börja med verkade han inte utanför Israel, utan han valde ett folk som han fann lämpligt för att begränsa omfattningen av sitt verk. Israel är den plats där Gud skapade Adam och Eva; av den platsens stoft skapade Jehova människan. Denna plats blev basen för hans verk på jorden. Israeliterna, som var Noas och även Adams ättlingar, utgjorde den mänskliga grunden för Jehovas verk på jorden.

Vid denna tid var betydelsen, syftet och etapperna med Jehovas verk i Israel att inleda hans verk på hela jorden, vilket med Israel som sitt centrum spreds successivt till

de hedniska folken. I hela universum följer hans verksamhet samma princip – han upprättar en förebild och utvidgar den sedan tills alla människor i universum har tagit emot hans evangelium. De första israeliterna var ättlingar till Noa. Dessa personer hade bara försetts med Jehovas livsande och förstod tillräckligt för att kunna tillgodose de grundläggande behoven i livet, men de visste inte vad för slags Gud Jehova var eller vilken hans vilja med människan var, än mindre hur de skulle vörda hela skapelsens Herre. Huruvida det fanns regler och lagar som skulle följas^a eller huruvida det fanns någon plikt som skapade varelser hade att göra för Skaparen, visste Adams ättlingar ingenting om. Allt de visste var att mannen skulle svettas och arbeta för att försörja sin familj, och att hustrun skulle underkasta sig sin make och vidmakthålla den ras av människor som Jehova skapat. Detta folk, som endast hade Jehovas andedräkt och hans liv, visste med andra ord ingenting om hur de skulle följa Guds lagar eller hur de skulle tillfredsställa hela skapelsens Herre. De förstod alldeles för lite. Så även om det inte fanns någon ohederlighet eller svekfullhet i deras hjärtan och även om det sällan uppstod avund och stridigheter bland dem, hade de likväl ingen kunskap om eller förståelse av Jehova, hela skapelsens Herre. Dessa mänsklighetens förfäder förstod bara att äta och njuta av det som Jehova gav, men de förstod inte att vörda Jehova. De visste inte att Jehova är den som de borde tillbe på böjda knän. Så hur kunde de kallas hans skapelser? Om så vore fallet, hur är det då med orden ”Jehova är hela skapelsens Herre” och ”han skapade människan för att människan skulle uppenbara honom, prisa honom och representera honom”? Uttalades de då inte förgäves? Hur kunde människor som inte hyser någon vördnad för Jehova bli ett vittnesbörd om hans härlighet? Hur kunde de bli uppenbarelser av hans härlighet? Skulle inte Jehovas ord ”Jag skapade människan till min avbild” då bli ett vapen i händerna på Satan — den onde? Skulle inte dessa ord då bli en förödmjukande fläck på Jehovas skapelse av människan? För att fullborda denna etapp av sitt verk gav Jehova, sedan han skapat människan, inte mänskligheten några instruktioner eller någon vägledning från Adams till Noas tid. Det var inte förrän efter att floden hade förstört världen som han formellt började vägleda israeliterna, som var ättlingar till Noa och även till Adam. Hans verk och ord i Israel vägledde hela Israels folk som levde sina liv runtom i Israels land. På detta sätt visade Jehova mänskligheten att han inte bara kunde blåsa liv i människan, att hon kunde få liv från honom och resa sig från stoft till skapad människa, utan att han också kunde

förbränna mänskligheten, förbanna mänskligheten och använda sin stav för att styra mänskligheten. De såg också att Jehova kunde vägleda människans liv på jorden och tala och verka bland mänskligheten utifrån dagens och nattens timmar. Han utförde detta verk enbart för att hans skapade varelser skulle veta att människan kom från stoft som han hade plockat upp, och dessutom att människan skapats av honom. Och inte bara det, utan meningen med det arbete han inledde i Israel var att andra folk och nationer (som faktiskt inte var skilda från Israel utan snarare hade förgrenats från israeliterna, men ändå härstammade från Adam och Eva) skulle kunna ta emot evangeliet om Jehova från Israel, så att alla skapade väsen i universum skulle kunna vörda Jehova och anse honom mäktig. Om inte Jehova hade inlett sitt arbete i Israel, utan i stället, sedan han skapat människorna, hade låtit dem leva ett bekymmerslöst liv på jorden, skulle de — med tanke på människans fysiska natur (denna natur innebär att människan aldrig kan veta det hon inte kan se, vilket innebär är hon inte kunde veta att det var Jehova som hade skapat mänskligheten, och än mindre varför han hade gjort det), aldrig kunna veta att det var Jehova som skapat mänskligheten och att han är hela skapelsens Herre. Om Jehova hade skapat människan och placerat henne på jorden och helt enkelt dammat av sina händer och gett sig av, i stället för att stanna bland mänskligheten för att vägleda dem en tid, då skulle hela mänskligheten ha blivit till intet igen. Även himlen och jorden och de myriader ting han skapat skulle, liksom hela mänskligheten, ha blivit till intet igen och skulle dessutom ha trampats ned av Satan. Därmed skulle Jehovas önskan att ”på jorden, det vill säga i hans skapelses mitt, ha en plats att stå på, en helig plats” ha krossats. Så att han, efter att ha skapat mänskligheten, kunde stanna kvar bland dem för att vägleda dem i deras liv och tala till dem från deras mitt, allt detta skedde i syfte att förverkliga hans önskan och fullfölja hans plan. Det verk han utförde i Israel syftade bara till att genomföra den plan som han utarbetat innan han skapade allting, och därför stod inte hans verk bland israeliterna och hans skapelse av allting i strid med varandra, utan båda skedde för hans förvaltnings, hans verks och hans härlighets skull, och även i syfte att ge hans skapelse av mänskligheten en djupare mening. Han vägledde mänsklighetens liv på jorden under två tusen år efter Noa, och under den tiden lärde han människorna förstå hur de skulle vörda Jehova, hela skapelsens Herre, hur de skulle leva och kunna fortsätta leva, och mest av allt hur de

skulle agera som vittnen för Jehova, visa honom lydnad, vörda honom och till och med prisa honom med musik, så som David och hans präster gjorde.

Före de två tusen år då Jehova utförde sitt verk visste människan ingenting, och nästan hela mänskligheten hade förfallit i omoral tills de, innan världen förstördes av floden, hamnat i en sådan avgrund av lösaktighet och sedligt fördärv att Jehova inte längre fanns i deras hjärtan, och än mindre hans väg. De förstod aldrig det verk som Jehova skulle utföra. De saknade förnuft, hade ännu mindre kunskap, och liksom en maskin som andas var de fullständigt okunniga om människan, Gud, världen, livet och liknande. På jorden ägnade de sig åt många lockande ting, liksom ormen, och sade mycket som var stötande för Jehova, men eftersom de var okunniga tuktrade eller fostrade han dem inte. Först efter floden, när Noa var 601 år gammal, framträdde Jehova officiellt för Noa och vägledde honom och hans familj — och ledde de fåglar och fyrfotadjur som överlevt floden tillsammans med Noa och hans ättlingar — till slutet av Lagens Tidsålder, sammanlagt 2500 år. Han var verksam i Israel (alltså officiellt verksam) under totalt 2000 år, och under 500 år verkade han samtidigt både i och utanför Israel, alltså sammanlagt 2500 år. Under denna period lärde han israeliterna att de för att kunna tjäna Jehova skulle bygga ett tempel, bära prästerliga dräkter och gå barfota in i templet i gryningen för att inte deras skor skulle besudla templet och eld sändas ner över dem från templets krön och bränna dem till döds. De fullgjorde sina plikter och underkastade sig Jehovas planer. De bad till Jehova i templet och efter att ha mottagit hans uppenbarelse, alltså efter att Jehova hade talat, ledde de folkmassan och lärde dem att visa vördnad för Jehova, deras Gud. Och Jehova sa till dem att de skulle bygga ett tempel och ett altare, och att de vid den tidpunkt som Jehova angav, det vill säga vid påskhögtiden, skulle förbereda nyfödda kalvar och lamm att lägga på altaret som slaktoffer till Jehova, för att tygla dem och lägga vördnad för Jehova i deras hjärtan. Huruvida de hörsammade denna lag blev måttet på deras lojalitet mot Jehova. Jehova påbjöd också att de skulle helga sabbaten, den sjunde dagen av hans skapelse. Dagen efter sabbaten gjorde han till den första dagen, en dag då de skulle prisa honom, offra till honom och musicera för honom. Denna dag kallade Jehova samman alla prästerna för att dela upp offren på altaret åt folket att äta, så att de skulle kunna njuta av offren på Jehovas altare. Och Jehova sade att de var välsignade, att de delade ett stycke med honom och att de var hans utvalda folk (vilket var Jehovas förbund med israeliterna).

Det är därför Israels folk än i dag säger att Jehova är endast deras Gud, och inte andra folks Gud.

Under Lagens Tidsålder gav Jehova många bud, som Mose skulle förmedla till de israeliter som följde honom ut ur Egypten. Dessa befallningar gav Jehova till israeliterna, och de berörde inte egyptierna. De var avsedda att tygla israeliterna. Han använde buden för att ställa krav på dem. De principer utifrån vilka de bedömdes som syndiga eller rättfärdiga var om de höll sabbaten, om de visade aktning för sina föräldrar, om de tillbad avgudar och så vidare. Bland dem fanns några som drabbades av Jehovas eld, några som stenades till döds och några som fick Jehovas välsignelse. Det avgjordes av huruvida de hörsammade dessa bud eller inte. De som inte höll sabbaten skulle stenas till döds. De präster som inte höll sabbaten skulle drabbas av Jehovas eld. De som inte visade aktning för sina föräldrar skulle också stenas till döds. Allt detta lovordades av Jehova. Jehova fastställde sina bud och lagar, så att folket skulle lyssna till och lyda hans ord och inte göra uppror mot honom medan han ledde dem genom deras liv. Han använde dessa lagar för att hålla den nyfödda mänskligheten under kontroll, för att bättre kunna lägga grunden för sitt framtida verk. Utifrån det arbete som Jehova utförde kallades följaktligen den första tidsåldern för Lagens Tidsålder. Fastän Jehova gjorde många uttalanden och utförde mycket arbete, vägledde han bara folket på ett positivt sätt, genom att lära dessa okunniga människor hur en människa ska vara, hur hon ska leva och hur hon ska förstå Jehovas väg. Till största delen bestod det arbete han utförde i att få folket att hålla sig till hans väg och följa hans lagar. Arbetet utfördes på människor som var ytligt fördärvade. Det sträckte sig inte så långt som till att förändra deras sinne eller utveckling i livet. Han fokuserade bara på att med hjälp av lagar avgränsa och kontrollera folket. För den tidens israeliter var Jehova bara en Gud i templet, en Gud i himlen. Han var en molnspelare, en eldspelare. Allt Jehova krävde var att de skulle lyda vad människor idag känner som hans lagar och bud – man skulle till och med kunna kalla dem regler – för vad Jehova gjorde var inte tänkt att omforma dem, utan att ge dem fler saker som människan borde ha och instruera dem med sin egen mun, för efter att ha skapats hade inte människan något av det hon borde ha. Jehova gav folket vad de borde ha för sitt liv på jorden och därmed gjorde han så att det folk som han lett överträffade sina förfäder, Adam och Eva, eftersom det som Jehova gav dem var mer än han gett till Adam och Eva i begynnelsen. Oaktat detta bestod det verk

som Jehova utförde i Israel endast av att vägleda mänskligheten och få den att erkänna sin Skapare. Han varken erövrade eller förändrade dem, utan vägledde dem bara. Detta är summan av Jehovas verk i Lagens Tidsålder. Det är bakgrunden, den sanna berättelsen, essensen av hans verk i hela Israels land, samt början på hans sextusenåriga verk – att hålla mänskligheten under kontroll av Jehovas hand. Ur detta föddes ytterligare verk i hans sextusenåriga förvaltningsplan.

Ur "Ordet framträder i köttet"

Fotnoter:

a. Originaltexten innehåller inte frasen "som skulle följas".

4. Syftet med och betydelsen av Guds verk i nådens tidsålder

Bibelverser som referens:

”Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bli frälst genom honom” (Joh 3:17).

Relevanta ord från Gud:

Jesus representerar allt verk under nådens tidsålder. Han inkarnerades i köttet och korsfästes på korset, och han inledde också nådens tidsålder. Han korsfästes för att fullända återlösningen verk, för att avsluta lagens tidsålder och påbörja nådens tidsålder. Därför kallades han också för ”överbefälhavaren”, ”syndoffret” och ”återlösaren”. Även om Jesu verk skilde sig innehållsmässigt från Jehovas verk var de ändå samma vad gäller principer. Jehova påbörjade lagens tidsålder, upprättade grundvalen — utgångspunkten — för sitt verk på jorden och utfärdade lagen och budorden. Det här var de två verk han utförde och de representerar lagens tidsålder. Det verk som Jesus utförde under nådens tidsålder gick inte ut på att utfärda lagar utan att uppfylla dem och därmed införa nådens tidsålder och avsluta lagens tidsålder, som hade varat i tvåtusen år. Han var banbrytaren som kom för att inleda nådens tidsålder, samtidigt som den största delen av hans verk handlade om försoning. Alltså var även hans verk tvåfaldigt: att inleda en ny tidsålder och slutföra återlösningens verk genom sin korsfästelse, varefter han gav sig av. Och därefter var lagens tidsålder slut och nådens tidsålder började.

Det verk Jesus gjorde var i enlighet med människans behov i den tidsåldern. Hans uppgift var att återlösa mänskligheten och förlåta dem deras synder, och därför utgjordes hans sinne helt och hållet av ödmjukhet, tålamod, kärlek, fromhet, fördragsamhet, barmhärtighet och kärleksfull vänlighet. Han välsignade mänskligheten rikligt och gav dem nåd i överflöd, och allt de möjligen skulle kunna få glädje av gav han dem för deras förnöjelse: frid och lycka, sin tålmodighet och kärlek, sin nåd och kärleksfulla vänlighet. På den här tiden var allt människan möttes av ett överflöd av saker att glädjas åt: Deras hjärtan var fridfulla och trygga, deras ande hade fått tröst och de stärktes av frälsaren Jesus. Att de kunde få dessa saker berodde på tiden de levde i. Under nådens tidsålder hade människan redan fått utstå Satans fördärv, och därför krävde verket att försona hela mänskligheten ett överflöd av nåd, oändlig fördragsamhet

och oändligt tålmod och än mer ett offer som kunde sona för mänsklighetens synder så att det skulle uppfylla sitt syfte. Det som mänskligheten såg under nådens tidsålder var bara mitt försoningsoffer för mänsklighetens synder, det vill säga Jesus. Det enda de visste var att Gud kunde vara barmhärtig och fördragsam, och det enda de såg var Jesu nåd och kärleksfulla vänlighet. Det här berodde helt och hållet på att de föddes i nådens tidsålder. Det innebar att innan de kunde bli återlösta måste de ta del av de många olika typer av nåd som Jesus skänkte dem; endast detta var till fördel för dem. På det här sättet kunde de bli förlåtna för sina synder genom att glädja sig åt nåden, och de fick även chansen att återlösas genom att glädja sig åt Jesu fördragsamhet och tålmod. Enbart genom Jesu fördragsamhet och tålmod vann de rätten att ta emot förlåtelse och njuta av överflödet av nåd som Jesus skänkte – precis som Jesus sade: ”Jag har inte kommit för att återlösa rättfärdiga utan syndare, för att låta syndare få förlåtelse för sina synder.” Om Jesus hade inkarnerats med ett sinnelag av dömande, förbannelse och intolerans mot människans brott, då skulle människan aldrig ha fått chansen att bli försonad och i stället skulle hon ha förblivit syndig för evigt. Om så hade varit fallet skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp under lagens tidsålder och lagens tidsålder skulle ha förlängts med sextusen år. Människans synder skulle bara ha blivit fler och allvarigare, och skapandet av mänskligheten skulle inte ha lett till något. Människorna skulle bara ha kunnat tjäna Jehova under lagen, men deras synder skulle ha överstigit dem som begicks av människorna som skapades först. Ju mer Jesus älskade mänskligheten, förlät dem deras synder och gav dem tillräckligt med nåd och kärleksfull vänlighet, desto mer fick människorna möjligheten att bli räddade, att bli kallade de förlorade lammen som Jesus köpte tillbaka till ett högt pris. Satan kunde inte lägga sig i hans verk eftersom Jesus behandlade sina anhängare på samma sätt som en kärleksfull moder behandlar det lilla barnet vid sitt bröst. Han blev inte arg på dem eller föraktade dem, utan var full av tröst. Han fick aldrig ett raseriutbrott mitt ibland dem, utan stod ut med deras synder och såg mellan fingrarna med deras dårskap och okunskap, till den grad att han sa ”förlåt andra sjuttio gånger sju gånger”. Så hans hjärta förvandlade andra människors hjärtan. Det var på det här sättet som människorna fick förlåtelse för sina synder genom hans fördragsamhet.

Utdrag ur ”Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder” i ”Ordet framträder i köttet”

Även om Jesus i sin inkarnation var helt utan känsla, tröstade han alltid sina lärjungar, sörjde för dem, hjälpte dem och stödde dem. Hur mycket verk han än utförde eller hur mycket lidande han än utstod, krävde han aldrig för mycket av människorna, utan var alltid tålmodig och fördragsam med deras synder, så att människor under nådens tidsålder tillgivet kallade honom "den älskvärda frälsaren Jesus". Det som Jesus hade och var för människorna på den tiden – för alla människor – var nåd och kärleksfull vänlighet. Han kom aldrig ihåg folks överträdelser, och hans behandling av dem var inte baserad på deras överträdelser. Eftersom det var en annan tidsålder, gav han ofta folket gott om mat och dryck så att de kunde äta sig mätta. Han behandlade alla som följde honom med nåd, helade de sjuka, drev ut demoner, uppväckte de döda. För att folket skulle tro på honom och se att allt han gjorde var gjort ärligt och uppriktigt, gick han så långt att han återupplivade ett ruttnande lik, och visade dem att i hans händer kunde till och med de döda komma tillbaka till livet. På det här sättet uthärdade han i tystnad och utförde sitt återlösningsverk mitt ibland dem. Redan innan Jesus spikades upp på korset hade han tagit på sig mänsklighetens synder och blivit ett syndoffer för människorna. Till och med innan han blev korsfäst hade han redan öppnat vägen till korset för att försona mänskligheten. Till slut spikades han upp på korset, offrade sig för korsets skull och skänkte all sin nåd, kärleksfulla vänlighet och helighet till mänskligheten. Mot mänskligheten var han alltid tolerant, aldrig hämndlysten, utan förlät dem deras synder, uppmanade dem att omvända sig och lärde dem att visa tålamod, fördragsamhet och kärlek, att följa i hans fotsteg och offra sig själva för korsets skull. Hans kärlek till bröderna och systrarna överträffade hans kärlek till Maria. Det verk som han utförde hade som princip att hela folket och driva ut demoner, allt för hans återlösnings skull. Vart han än gick behandlade han alla som följde honom med nåd. Han gjorde de fattiga rika, fick de lama att gå, de blinda att se och de döva att höra. Han bjöd till och med in de lägsta, de nödlidande och syndarna att sitta vid samma bord som honom. Han undvek dem aldrig utan var alltid tålmodig, och sade till och med: "Om en herde förlorar ett av hundra får, kommer han att lämna de nittionio för att söka efter det enda förlorade fåret och när han finner det kommer han verkligen att glädja sig." Han älskade sina följare som en tacka älskar sina lamm. Trots att de var dåraktiga och okunniga, och var syndare i hans ögon, och dessutom var de lägsta medlemmarna i samhället, såg han dessa syndare – människor som andra föraktade –

som sina ögonstenar. Eftersom han föredrog dem offrade han sitt liv för deras skull, som ett lamm som offrades på altaret. Han rörde sig mitt ibland dem, som om han var deras tjänare, och lät dem använda honom och slakta honom, och underkastade sig dem villkorslöst. För sina följare var han den älskvärda frälsaren Jesus, men för fariseerna, som undervisade människorna från sina höga hästar, visade han inte nåd och kärleksfull vänlighet, utan avsky och förargelse. Han utförde inte mycket verk bland fariseerna, utan undervisade och tillrättavisade dem bara emellanåt. Han rörde sig inte mitt bland dem och utförde återlösningsverket och han gjorde inte heller några tecken eller under. Han skänkte all sin nåd och kärleksfulla vänlighet till sina följare, och härdade ut för dessa syndares skull ända till slutet, när han spikades upp på korset och genomled varje förödmjukelse ända tills han fullständigt hade försonat hela mänskligheten. Det var summan av hans verk.

Utan Jesu återlösning skulle mänskligheten för evigt ha levt i synd och blivit syndens barn, demoners avkomlingar. Om det hade fortsatt på det här sättet skulle hela världen ha blivit ett hem för Satan, en plats där han slagit sig ner. Men återlösningsverket krävde att han visade nåd och kärleksfull vänlighet mot mänskligheten; bara på detta sätt kunde mänskligheten få förlåtelse och till sist vinna rätten att göras fullständig och helt och hållet vunnen. Utan detta skede av verket skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen inte ha kunnat fortsätta. Om Jesus inte hade blivit korsfäst, om han bara hade helat människor och drivit ut deras demoner, då skulle människorna inte ha kunnat bli helt förlåtna för sina synder. Under de tre och ett halvt år då Jesus utförde sitt verk på jorden slutförde han bara hälften av sitt återlösningsverk. Sedan, genom att spikas upp på korset och bli lik syndigt kött, genom att lämnas över till den onde, fullbordade han korsfästelsens verk och blev herre över mänsklighetens öde. Först efter att han hade överlämnats i Satans händer försonade han mänskligheten. I trettio och ett halvt år led han på jorden och blev förlöjligad, förtalad och övergiven, ända till den punkt där han inte hade någon plats att lägga sitt huvud, ingen viloplats och han korsfästes senare med hela sitt vara – en helig och oskuldsfull kropp – uppspikad på korset. Han uthärdade alla former av lidande som existerar. De som hade makt hånade och plågade honom, och soldaterna spottade honom till och med i ansiktet; trots det förblev han tyst och härdade ut ända till slutet, underkastade sig villkorslöst ända till dödsögonblicket, varefter han försonade hela mänskligheten. Först då fick han

tillåtelse att vila. Det verk som Jesus utförde representerar endast nådens tidsålder; det representerar inte lagens tidsålder och är inte heller ett substitut för de sista dagarnas verk. Det här är essensen i Jesu verk under nådens tidsålder, den andra tidsålder som mänskligheten har genomgått – återlösningens tidsålder.

Utdrag ur "Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

"Jesus" är Immanuel, alltså syndoffret som är fullt av kärlek och fullt av medkänsla och som återlöser människan. Han uträttade nådens tidsålders verk och representerar nådens tidsålder och kan endast representera en del av förvaltningsplanens verk. ... Jesus är mänsklighetens ende återlösare och han är syndoffret som återlöste människan från synden. Namnet Jesus kom alltså från nådens tidsålder och uppstod på grund av återlösningens verk i nådens tidsålder. Namnet Jesus kom till för att människor i nådens tidsålder skulle kunna födas på nytt och bli frälsta, och det är ett särskilt namn för hela mänsklighetens återlösning. Därför representerar namnet Jesus återlösningens verk och betecknar nådens tidsålder. ... "Jesus" representerar nådens tidsålder och är namnet på Guden för alla dem som återlöstes under nådens tidsålder.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

På den tiden handlade Jesu verk om hela mänsklighetens återlösning. Alla som trodde på honom blev förlåtna; bara man trodde på honom skulle han återlösa en; om man trodde på honom var man inte längre en syndare, utan man hade befriats från sina synder. Detta var vad det innebar att bli frälst och att bli rättfärdiggjord genom tron. Men i dem som trodde fanns det kvar som var upproriskt och satte sig upp mot Gud och som fortfarande långsamt måste tas bort. Frälsning betydde inte att Jesus hade vunnit människan helt och hållet, utan att hon inte längre var syndig, att hon hade blivit förlåten sina synder: Förutsatt att man trodde, skulle man aldrig mer bli syndfull.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (2)" i "Ordet framträder i köttet"

5. Guds dom och tuktan i den yttersta tiden är hans enda kritiska, avgörande verk för att rädda mänskligheten

Bibelsverser som referens:

”Och han sa med hög röst: ’Frukta Gud och ge honom äran, för stunden för hans dom har kommit’ (Upp 14:7).

”Ty tiden är inne att domen måste börja med Guds hus” (1 Pet 4:17).

”Och han skall döma mellan hednafolken och skipa rätt åt många folk” (Jes 2:4).

”Och om någon människa hör mina ord och inte håller dem, dömer jag inte honom, för jag har inte kommit för att döma världen, utan för att frälsa världen. Den som avvisar mig och inte tar emot mina ord har en som dömer honom; det ord som jag har talat ska döma honom på den sista dagen” (Joh 12:47-48).

”Jag har mycket mer att säga er, men ni kan inte ta emot det nu. Men när han, sanningens Ande, kommer, ska han leda er till hela sanningen; för han skall inte tala av sig själv, utan vadhelst han hör skall han tala; och han skall visa er vad som skall ske” (Joh 16:12-13).

Relevanta ord från Gud:

När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer

att få åtnjuta högre sanningar och motta större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

En gång var jag känd som Jehova. Jag kallades även Messias, och en gång kallade människorna mig med kärlek och aktning för Frälsaren Jesus. Idag är jag emellertid inte längre den Jehova eller Jesus som människor kände i gångna tider – jag är den Gud som har återvänt i de sista dagarna, den Gud som ska föra tidsåldern till ett slut. Jag är Gud själv som reser mig från världens ände, fylld av hela mitt sinnelag och full av auktoritet, ära och härlighet. Människor har aldrig engagerat sig i mig, aldrig känt mig och alltid varit ovetande om mitt sinnelag. Från världens skapelse fram till idag har inte en enda människa sett mig. Detta är den Gud som framträder för människan i de sista dagarna men är dold bland människor. Han uppehåller sig bland människorna, sann och verklig, som den brinnande solen och den flammande lågan, fylld med makt och överflödande av auktoritet. Det finns inte en enda person eller sak som inte ska dömas av mina ord och inte en enda person eller sak som inte ska renas med brinnande eld. Till sist ska alla nationer välsignas på grund av mina ord och även slås i stycken på grund av mina ord. På det viset ska alla folk i de sista dagarna se att jag är Frälsaren som har återvänt, och att jag är den Allsmäktige Guden som erövrar hela mänskligheten. Och alla ska se att jag en gång var syndoffret för människan, men att jag i de sista dagarna också blir solens lågor som förbränner allt, liksom rättfärdighetens sol som avslöjar alla ting. Detta är mitt verk i de sista dagarna. Jag tog det här namnet och äger det här sinnelaget för att alla människor ska se att jag är en rättfärdig Gud, den brännande solen, den flammande lågan, och för att alla ska tillbe mig, den ende sanne Guden, och så att de ska kunna se mitt sanna ansikte: Jag är inte bara israeliternas Gud och jag är inte bara Återlösaren – jag är Gud över alla skapade varelser i himlen och på jorden och i haven.

Utdrag ur "Frälsaren har redan återvänt på ett 'vitt moln'" i "Ordet framträder i köttet"

Den yttersta tidens verk är att tala ord. Stora förändringar kan åstadkommas i människan med hjälp av ord. De förändringar som nu sker i dessa människor då de tar emot dessa ord är mycket större än de som skedde i människor då de tog emot tecknen och undren i nådens tidsålder. För i nådens tidsålder kastades de onda andarna ut ur människor med hjälp av handpåläggning och bön, men människans fördärvade sinnelag fanns fortfarande kvar. Människor botades från sina sjukdomar och fick sina synder

förlåtna, men när det gällde exakt hur människan skulle renas från det sataniska sinnelaget i sitt inre, så var det ett arbete som återstod. Människan blev bara frälst och förlåten sina synder för sin tros skull, men hennes syndiga natur var inte utplånad utan fanns fortfarande kvar i henne. Människan fick sina synder förlåtna genom den inkarnerade Guden, men det betydde inte att människan inte längre hade synd i sitt inre. Människans synder kunde bli förlåtna genom syndoffer, men när det gäller hur människan ska fås att inte synda mer och hur hennes syndiga natur ska kunna bli totalt utplånad och förvandlad, så är det ett problem hon inte har någon möjlighet att lösa. Människans synder blev förlåtna, och det var tack vare Guds korsfästelseverk, men hon fortsatte att leva med det gamla fördärvade sataniska sinnelaget. Därför måste människan bli fullständigt fri från sitt fördärvade sataniska sinnelag, så att hennes syndiga natur kan utplånas fullständigt för att aldrig mer utvecklas; därmed blir det möjligt för människans sinnelag att förvandlas. Det kräver att människan begriper hur hon ska kunna växa till i livet, begriper livets väg och begriper hur hon ska kunna förändra sitt sinnelag. Dessutom kräver det att hon handlar i överensstämmelse med denna väg så att hennes sinnelag successivt förändras och hon kan leva i skenet från ljuset, så att allt hon gör är i samklang med Guds vilja, så att hon kan göra sig av med sitt fördärvade sataniska sinnelag och så att hon kan bryta sig loss från Satans mörka inflytande och därmed bli helt och hållet fri från synd. Först då kommer hon att motta fullständig frälsning. På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blinda fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina

synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktnas verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket. Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktna kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktna såväl som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvligt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövringsstadium och frälsningsverkets andra stadium. Det är genom ordets dom och tuktna som människan

slutligen blir vunnen av Gud, och det är genom att ordet används till att förädla, döma och avslöja som alla orenheter, uppfattningar, motiv och individuella begär i människans hjärta blir fullständigt uppenbarade.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Guds verk i den nuvarande inkarnationen syftar till att uttrycka hans sinnelag i första hand genom tuktan och dom. På denna grundval förser han människan med mer sanning och visar henne ytterligare sätt att omsätta denna i praktiken. På så sätt uppnår han sin målsättning att erövra människan och rädda henne från hennes eget fördärvade sinnelag. Detta är vad som ligger bakom Guds verk i rikets tidsålder.

Utdrag ur förordet till "Ordet framträder i köttet"

Under de sista dagarna använder Kristus många olika sanningar för att undervisa människan, blotta människans väsen och dissekera hennes ord och gärningar. De orden inkluderar olika sanningar såsom människans plikt, hur människan ska lyda Gud, hur människan ska vara lojal mot Gud, hur människan bör leva ut den vanliga mänskligheten, liksom Guds visdom och sinnelag och så vidare. Alla de orden är riktade mot människans väsen och hennes fördärvade sinnelag. I synnerhet talas de ord som blottar hur människan avvisar Gud om hur människan är ett förkroppsligande av Satan och en fientlig kraft mot Gud. När Gud tar sig an domens verk klarlägger han inte bara människans natur med ett fåtal ord, utan han blottar, åtgärdar och beskär den under en längre tid. Sådana metoder för blottläggande, åtgärd och beskärning kan inte ersättas med vanliga ord, utan med den sanning som människan inte alls besitter. Endast den sortens metoder kan kallas dom, endast genom dom av det slaget kan människan kuvas och grundligt övertygas att underkasta sig under Gud och dessutom vinna sann kunskap om Gud. Vad domens verk ger upphov till är människans förståelse av Guds sanna ansikte och sanningen om sin egen upproriskhet. Domens verk låter människan vinna stor förståelse av Guds vilja, syftet med Guds verk och de hemligheter som är obegripliga för henne. Det låter också människan känna igen och bli medveten om sitt eget fördärvade inre väsen och rötterna till detta fördärv och även upptäcka människans uselhet. Domens verk ger upphov till alla dessa effekter, för substansen i detta verk är i själva verket arbetet med att öppna upp Guds sanning, väg och liv för alla dem som tror på honom. Detta arbete är domens verk som utförs av Gud.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Guds verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och provas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan. Under hela rikets tidsålder använder Gud ord för att utföra sitt verk och uppnå resultat av sitt arbete; han gör inga kraftgärningar och utför inga mirakel, utan arbetar med hjälp av ord. Genom dessa ord får människan näring och försörjning och vinner kunskap och verklig erfarenhet.

Utdrag ur "Rikets tidsålder är ordens tidsålder" i "Ordet framträder i köttet"

Sanningen är att syftet med det verk som utförs nu är att få människor att överge Satan, överge sin gamla förfader. Alla domar efter ordet syftar till att avslöja

mänsklighetens fördärvade sinnelag och göra det möjligt för folk att förstå livets väsen. Dessa upprepade domar genomtränger folks hjärtan. Varje dom påverkar deras öde direkt och är menad att såra deras hjärtan så att de kan släppa taget om alla dessa saker och på så vis lära känna livet, lära känna denna smutsiga värld och även lära känna Guds visdom och allmakt samt lära känna denna av Satan fördärvade mänsklighet. Ju mer av den här sortens tuktan och dom, desto mer kan människans hjärta såras och desto mer kan hennes ande väckas till liv. Att väcka andarna hos dessa extremt fördärvade och allra djupast bedragna människor till liv är målet med den här sortens dom. Människan har ingen ande, hennes ande dog för länge sedan och hon vet inte att det finns en himmel, vet inte att det finns en Gud och vet absolut inte att hon kämpar i dödens avgrund. Hur skulle det då vara möjligt för henne att veta att hon lever i det här onda helvetet på jorden? Hur skulle hon möjligtvis kunna veta att hennes ruttna lik, genom Satans fördärv, har fallit ner till dödens Hades? Hur skulle hon möjligtvis kunna veta att allt på jorden sedan länge förstörs av mänskligheten bortom all räddning? Och hur skulle hon möjligtvis kunna veta att Skaparen har kommit till jorden i dag och letar efter en grupp fördärvade människor som han kan rädda? Till och med när människan har upplevt varje möjlig förfining och dom är hennes slöa medvetande fortfarande knappt vaket och praktiskt taget ligkiltigt. Mänskligheten är så förfallen! Även om den här sortens dom är som det grymma haglet som faller ner från himlen, är den av största nytta för människan. Om människor inte dömdes på det här sättet skulle inga resultat uppnås och det skulle vara fullständigt omöjligt att rädda människor från misärens avgrund. Om det inte vore för det här verket skulle det vara väldigt svårt för folk att stiga upp ur Hades eftersom deras hjärtan har varit döda länge och deras andar har trampats ner av Satan för länge sedan. Det som krävs för att rädda er som har sjunkit ner till förfallets bottenlösa djup är att ihärdigt ropa till er och ihärdigt döma er, och först då kommer era iskalla hjärtan att väckas till liv.

Utdrag ur "Endast de som fullkomnats kan leva ett meningsfullt liv" i "Ordet framträder i köttet"

I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin

natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så straffa alla de orättfärdiga strängt.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Gud gör sitt verk med tuktan och dom för att människan ska få kunskap om honom och för hans vittnesbörds skull. Utan hans fördömande av människans fördärvade sinnelag skulle människan omöjligt känna till hans rättfärdiga sinnelag som inte tål några överträdelser, inte heller skulle hon kunna omvandla sin gamla kunskap om Gud till ny. För sitt vittnesbörds skull och för sin förvaltnings skull visar han sin helhet offentligt, så att människans genom hans offentliga framträdande får möjlighet att nå kunskap om Gud, bli förvandlad till sitt sinnelag och bära ett genljudande vittnesbörd om Gud. Förvandlingen av människans sinnelag uppnås genom Guds verk av allehanda slag; utan sådana förändringar av sitt sinnelag skulle människan inte kunna vittna om Gud och vara i enlighet med Guds hjärta. Förvandlingen av människans sinnelag innebär att hon befriar sig själv från Satans tvång och mörkrets inflytande och i sanning blir en förebild och ett exempel på Guds verk, ett vittne om Gud, och en som är i enlighet med Guds hjärta. Idag har den inkarnerade Guden kommit för att uträtta sitt verk på jorden, och av människan begär han kunskap om honom, lydnad mot honom, vittnesbörd om honom – att hon känner till hans praktiska och ordinära arbete, lyder alla hans ord och verk som inte stämmer överens med människans föreställningar och vittnar om allt det arbete han uträttar för att frälsa människan så väl som alla de gärningar han åstadkommer för att erövra människan. De som vittnar om Gud måste ha kunskap om Gud; endast ett sådant vittnesbörd är korrekt och verkligt, och endast ett

sådant vittnesbörd kan få Satan att skämmas. Gud använder de som har lärt känna honom genom att utstå hans tuktan och dom, hantering och beskärning, till att vittna om honom. Han använder de som har blivit fördärvade av Satan till att vittna om honom, och han använder också dem som har ett förändrat sinnelag och därmed har fått hans välsignelser, till att vittna om honom. Han har inget behov av att människan prisar honom med sina läppar, inte heller lovprisning och vittnesbörd från folk av Satans slag som inte har blivit frälsta av honom. Endast de som känner Gud är meriterade att vittna om honom, och endast de som har blivit förvandlade till sitt sinnelag är meriterade att vittna om honom. Gud kommer inte att tillåta människan att avsiktligt bringa skam över hans namn.

Utdrag ur "Endast de som känner Gud kan vittna om Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Förstår du nu vad som är dom och vad som är sanning? Om du har förstått uppmanar jag dig att lydigt underkasta dig att bli dömd, annars ska du aldrig få möjlighet att bli prisad av Gud eller förd av honom in i hans rike. De som bara accepterar domen men aldrig kan bli renade, det vill säga de som flyr mitt under domens verk, ska för alltid bli avskydda och förkastade av Gud. Deras synder är fler och svårare än fariseernas, för de har förrått Gud och är upproriska mot Gud. Sådana människor som inte ens är värdiga att tjänstgöra ska få strängare straff, ett straff som dessutom är evigt. Gud ska inte skona någon förrädare som en gång visade lojalitet med orden men sedan förrådade honom. Sådana människor ska få vedergällning genom bestraffning av anden, själen och kroppen. Är det inte just en uppenbarelse av Guds rättfärdiga sinnelag? Är inte det Guds syfte med att döma människan och blotta henne? Gud sänder alla dem som utför alla slags onda gärningar under domens tid till en plats som hemsöks av onda andar och låter dessa onda andar förgöra deras köttsliga kroppar efter behag. Deras kroppar stinker som lik och sådan är deras lämpliga vedergällning. I dessa illojala falska troende, falska apostlar och falska arbetares loggböcker skriver Gud ner varenda en av deras synder. Sedan, när tiden är inne, kastar han in dem bland de orena andarna och låter dessa orena andar besmitta deras kroppar efter behag, så att de aldrig kan bli återfödda och aldrig får se ljuset igen. Dessa hycklare som en gång tjänstgjorde men inte kan förbli lojala till slutet räknas av Gud till de onda, så de följer de ondas råd och får ingå i deras oregerliga patrisk. I slutändan ska Gud förrinta dem. Gud kastar dem åt sidan och tar ingen notis om dem som aldrig har varit lojala mot

Kristus eller har gjort någon ansträngning och skall förinta dem alla vid övergången mellan tidsåldrar. De kommer inte längre att finnas på jorden, än mindre vinna inträde i Guds rike. De som aldrig har varit uppriktiga mot Gud men av omständigheterna tvingas att ha med honom att göra på ett oengagerat sätt räknas till dem som tjänstgör för hans folk. Endast ett mindre antal sådana människor kan överleva, medan majoriteten ska förgås tillsammans med dem som inte ens är kvalificerade nog att tjänstgöra. Slutligen ska Gud föra in alla dem är av samma sinne som Gud i sitt rike, Guds folk och Guds söner liksom de som är förutbestämda av Gud att bli präster. Sådant är det destillat som Gud har fått genom sitt verk. Vad gäller de som inte kan hamna i någon av de kategorier som Gud har ställt upp, ska de räknas till de icke-troende. Och ni kan säkert föreställa er vad resultatet blir för dem. Jag har redan sagt allt jag skulle säga till er. Det är ni som beslutar vilken väg ni ska ta. Det ni bör förstå är följande: Guds verk väntar aldrig på någon som inte håller jämna steg med honom, och Guds rättfärdiga sinnelag visar inget förbarmande med någon människa.

Utdrag ur "Kristus utför domens verk med sanningen" i "Ordet framträder i köttet"

När världens alla nationer och folk återvänder inför min tron, kommer jag därefter att ta himlens hela rikedom och dela ut den över den mänskliga världen, så att den, tack vare mig, blir fylld till brädden med makalös rikedom. Men så länge som den gamla världen fortsätter att existera, kommer jag att slunga ut min ilska över dess nationer, öppet förkunna mina administrativa förordningar i hela universum, och sända tuktan till vemhelst som kränker dem:

När jag vänder mitt ansikte mot universum för att tala, hör hela mänskligheten min röst, och ser därefter alla de verk som jag har format i hela universum. De som går emot min vilja, det vill säga som motsätter sig mig med mänskliga gärningar, kommer att falla under min tuktan. Jag kommer att ta de talrika stjärnorna på himlen och skapa dem på nytt, och tack vare mig kommer solen och månen att förnyas – skyarna är inte längre som de var; jordens otaliga ting kommer att förnyas. Alla kommer att bli fullkomnade genom mina ord. Universums många nationer kommer att delas upp på nytt och ersättas av min nation, så att nationerna på jorden försvinner för evigt och blir till en nation som tillber mig; alla jordens nationer kommer att förstöras, och upphöra att existera. Av människorna i universum kommer alla de som tillhör djävulen att utrotas; alla som tillber Satan kommer att slås ned av min brinnande eld, det vill säga alla

förutom de som nu befinner sig i strömmen, resten kommer att förvandlas till aska. När jag tuktar de många folken, kommer de i den religiösa världen i varierande utsträckning att återvända till mitt rike, erövrade av mina verk, eftersom de kommer att ha sett ankomsten av den Helige som kommer på ett vitt moln. Hela mänskligheten kommer att följa sin egen sort, och kommer att tuktas utifrån vad de har gjort. De som har tagit ställning mot mig kommer alla att förgås; vad gäller de vars gärningar på jorden inte har involverat mig, kommer de, på grund av hur de har klarat sig, att fortsätta existera på jorden under mina söners och mitt folks styre. Jag kommer att uppenbara mig för de otaliga folken och de otaliga nationerna, låta min egen röst ljuda ut över jorden för att tillkännage fullbordandet av mitt fantastiska verk, så att hela mänskligheten kan se det med egna ögon.

Utdrag ur "Kapitel 26" i "Guds ord till hela universum" i "Ordet framträder i köttet"

De som kan stå stadigt under Guds verk av dom och tuktan de sista dagarna – det vill säga under det slutliga renande verket – är de som kommer att träda in i den slutliga vilan med Gud. Därför kommer alla de som träder in i vila att ha brutit sig loss från Satans inflytande och blivit vunna av Gud efter att först ha genomgått hans slutliga renande verk. De människor som slutligen har blivit vunna av Gud kommer att träda in i den slutliga vilan. Essensen av Guds verk av tuktan och dom är att rena mänskligheten, och det är inför dagen för den slutliga vilan. I annat fall kommer inte mänskligheten i sin helhet att kunna följa sina egna gelikar eller träda in i vila. Detta verk är mänsklighetens enda väg till att träda in i vila.

Utdrag ur "Gud och människan ska träda in i vila tillsammans" i "Ordet framträder i köttet"

6. Förhållandet mellan de tre stadierna i Guds verk

Relevanta ord från Gud:

Från Jehovas verk till Jesu verk, och från Jesu verk till det nuvarande stadiets verk — de här tre stadierna utgör en löpande tråd som omfattar hela skalan av Guds förvaltning, och de är allesamman en enda Andes verk. Sedan världens skapelse har Gud ständigt varit verksam med att förvalta mänskligheten. Han är början och slutet, han är den förste och den siste, och han är den som börjar en tidsålder och den som avslutar tidsåldern. Verkets tre stadier, i olika tider och på olika platser, är omisskännligt en enda Andes verk. Alla dessa som skiljer de här tre stadierna åt är motståndare till Gud.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (3)" i "Ordet framträder i köttet"

Verket i den yttersta tiden är det sista av de tre stadierna. Det är ytterligare en ny tidsålders verk och det representerar inte förvaltningsverket i dess helhet. Den sextusenåriga förvaltningsplanen är uppdelad i tre etapper. Ingen enskild etapp kan representera alla tre tidsåldrarnas verk, utan endast en del av en helhet. Namnet Jehova kan inte stå för hela Guds sinnelag. Det faktum att han utförde sitt verk i lagens tidsålder innebär inte att Gud bara kan vara Gud under lagen. Jehova stiftade lagar åt människan, gav henne budord och uppmanade henne att bygga templet och altarna; det verk han utförde representerar endast lagens tidsålder. Detta verk som han utförde visar inte att Gud bara är en Gud som uppmanar människan att följa lagen eller att han är Guden i templet eller att han är Guden framför altaret. Att säga det vore inte sant. Det verk som utfördes under lagen kan bara representera en tidsperiod. Så om Gud hade verkat enbart i lagens tidsålder skulle människan ha kunnat begränsa honom med följande definition: "Gud är Guden i templet och för att tjäna honom måste vi ta på oss prästerliga dräkter och gå in i templet." Om verket i nådens tidsålder aldrig hade utförts, utan lagens tidsålder hade fortsatt till vår tid, skulle människan inte ha vetat att Gud även är barmhärtig och kärleksfull. Om inte verket i lagens tidsålder hade utförts, utan i stället endast verket i nådens tidsålder, skulle människan inte ha vetat mer än att Gud kan återlösa människan och förlåta hennes synder. Då skulle människan bara ha vetat att Gud är helig och oskyldig, och att han är i stånd att offra sig själv och bli korsfäst för hennes skull. Människan skulle bara känna till de här sakerna men inte förstå någonting mer. Därför står varje tidsålder för en del av Guds sinnelag. När det gäller vilka sidor av Guds sinnelag som är representerade i lagens tidsålder, i nådens tidsålder och i det

nuvarande stadiet: först när alla tre stadierna har fogats samman till en helhet kan de uppenbara hela Guds sinnelag. Först när människan har lärt känna alla tre stadierna kan hon förstå det helt och hållet. Inget av de tre stadierna får utelämnas. Du kommer inte att kunna se Guds sinnelag i dess helhet förrän du har lärt känna dessa tre stadier av verket. Det faktum att Gud fullbordade sitt verk i lagens tidsålder är inget bevis för att han bara skulle vara lagens Gud, och det faktum att han fullbordade sitt återlösungsverk betyder inte att han kommer att återlösa mänskligheten i all evighet. Allt det här är slutsatser som människan dragit. Eftersom nådens tidsålder har nått sitt slut kan man inte säga att Gud endast tillhör korset och att korset ensamt representerar Guds frälsning. Att göra det vore att begränsa Gud. I det nuvarande stadiet utför Gud huvudsakligen ordets verk, men det betyder inte att man kan säga att Gud aldrig har varit barmhärtig mot människan och att allt han har kommit med är tuktan och dom. Verket i den yttersta tiden blottlägger Jehovas och Jesu verk, liksom alla de hemligheter som människan inte förstått, för att uppenbara människosläktets slutmål och öde och avsluta hela frälsningsverket bland människorna. Det här stadiet i den yttersta tiden avslutar allting. Alla hemligheter som människan inte förstått måste redas ut så att hon kan tränga djupt ner i dem och få en fullkomligt klar förståelse i sitt hjärta. Först då kan den mänskliga arten klassificeras efter sitt slag. Först när den sextusenåriga förvaltningsplanen är fullbordad kommer människan att förstå Guds sinnelag i dess helhet, för då kommer hans förvaltning att ha nått ett slut.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

Dagens verk har drivit nådens tidsålders verk framåt; det vill säga, arbetet under hela den sextusenåriga förvaltningsplanen har avancerat. Fastän nådens tidsålder är över har det gjorts framsteg i Guds verk. Varför säger jag om och om igen att verkets nuvarande stadium baserar sig på nådens och lagens tidsålder? Därför att dagens verk är en fortsättning på det verk som utfördes i nådens tidsålder och ett steg framåt jämfört med det som utfördes i lagens tidsålder. De tre etapperna hänger nära samman och varje länk i kedjan är nära sammanfogad med de intilliggande. Varför säger jag också att den här etappen av verket bygger på det som Jesus utförde? Om inte det här stadiet byggde på det verk som Jesus utfört, skulle det krävas en andra korsfästelse i det här stadiet och det föregående stadiets återlösande verk skulle behöva göras om på nytt. Det vore meningslöst. Det är alltså inte så att verket är fullkomligt färdigt, utan att

tidsåldern har framskridit och nivån på verket är högre än tidigare. Man kan säga att den här etappen av verket bygger på den grundval som är lagens tidsålder och på den klippa som är Jesu verk. Guds verk byggs upp steg för steg, och det här stadiet är inte någon ny början. Endast kombinationen av de tre verksamhetsstadierna kan anses utgöra den sextusenåriga förvaltningsplanen.

Utdrag ur "De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse" i "Ordet framträder i köttet"

Verkets sista stadium är inte fristående, utan är en del av den helhet som bildas tillsammans med de två föregående stadierna, vilket innebär att det är omöjligt att fullborda hela frälsningsverket genom att bara utföra ett av verkets tre stadier. Även om verkets sista stadium är i stånd att helt frälsa människan, innebär inte det att det bara är nödvändigt att utföra detta enda stadium ensamt och att verkets två tidigare stadier inte är nödvändiga för att frälsa människan från Satans inflytande. Inget enskilt av de tre stadierna kan hållas upp som den enda visionen som hela mänskligheten måste känna till, för frälsningsverkets helhet är de tre stadierna av verket, inte ett enskilt stadium bland dem. Så länge frälsningsverket inte har genomförts kommer inte Guds förvaltning att kunna avslutas helt. Guds vara, sinnelag och visdom uttrycks i frälsningsverkets helhet och avslöjades inte för människan alldeles i början utan har uttryckts gradvis i frälsningsverket. Varje stadium av frälsningsverket uttrycker en del av Guds sinnelag och en del av hans vara; varje stadium av verket kan inte direkt och fullständigt uttrycka hela Guds vara. Följaktligen kan frälsningsverket bara avslutas fullständigt efter att verkets tre stadier har fullbordats, så människans kunskap om Guds helhet är oskiljaktig från de tre stadierna i Guds verk. Vad människan erhåller från ett stadium av verket är enbart det Guds sinnelag som uttrycks i en enda del av hans verk. Det kan inte representera det sinnelag och vara som uttrycks i stadierna före eller efter. Det är för att verket med att frälsa mänskligheten inte kan slutföras omedelbart under en tidsperiod eller på ett ställe, utan gradvis blir djupare i enlighet med människans utvecklingsnivå vid olika tider och på olika platser. Det är verk som utförs i stadier och inte fullbordas i ett enda stadium. Guds hela visdom kristalliseras därför i tre stadier, snarare än i ett enda stadium. Hela hans vara och visdom framställs i dessa tre stadier, varje stadium omfattar hans vara och är en dokumentation av visdomen i hans verk. ... Vart och ett av verkets tre stadier utförs med det föregående stadiet som grundval; det utförs inte självständigt, åtskilt från frälsningsverket. Även om det finns stora skillnader i

tidsåldern och typen av verk som utförs, är fortfarande frälsningen av mänskligheten dess kärna och varje stadium av frälsningsverket är djupare än det förra.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

Verket med Guds hela förvaltningsplan utförs personligen av Gud själv. Det första skedet – världens skapelse – utfördes personligen av Gud själv, och om detta inte hade skett, då skulle ingen ha kunnat skapa mänskligheten; det andra skedet var försoningen av hela mänskligheten, och det utfördes också personligen av Gud själv; det tredje skedet säger sig självt: Det finns ett ännu större behov av att slutet på allt Guds verk utförs av Gud själv. Verket att försona, erövra, vinna och göra hela mänskligheten fullkomlig utförs allt igenom personligen av Gud själv. Om han inte personligen utförde detta verk, då skulle hans identitet inte kunna företrädas av människan, eller hans verk utföras av människan. För att besegra Satan, för att vinna mänskligheten, och för att ge människan ett normalt liv på jorden, leder han personligen människan och verkar personligen bland människorna; för hela sin förvaltningsplans skull, och för hela sitt verk, måste han personligen utföra detta verk.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

Verkets tre stadier gjordes av en enda Gud; detta är den största visionen och den enda vägen till att känna Gud. Verkets tre stadier kunde bara ha genomförts av Gud själv; ingen människa kunde utföra sådant verk för hans räkning. Med andra ord kunde endast Gud själv ha gjort sitt eget verk från begynnelsen fram till idag. Även om de tre stadierna i Guds verk har utförts i olika tidsåldrar och på olika platser, och även om verket är annorlunda i varje stadium, är alltsamman ett verk utfört av en enda Gud. Av alla visionerna är denna den största som människan bör känna till och om hon förstår den helt kommer hon att kunna stå fast.

Utdrag ur "Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud" i "Ordet framträder i köttet"

7. Hur fördjupas de tre stadierna av Guds verk successivt så att människor kan bli räddade och fullkomnade?

Relevanta ord från Gud:

Hela Guds förvaltning är uppdelad i tre stadier, och i varje stadium ställs lämpliga krav på människan. Allteftersom tidsåldrarna passerar och framskrider blir Guds krav på hela mänskligheten allt högre. Steg för steg når så Guds förvaltningsverk sin höjdpunkt tills människan skådar "Ordets framträdande i köttet", och på det här sättet blir kraven på människan ännu högre liksom och kraven på henne att bära vittnesbörd. Ju mer människan verkligen kan samarbeta med Gud, desto mer förhärmligar hon honom. Människans samarbete är det vittnesbörd det krävs att hon ska bära, och det vittnesbörd hon bär är människans trosutövning. Huruvida Guds verk får avsedd effekt och huruvida det kan finnas sant vittnesbörd är följaktligen oupplösligt knutet till människans samarbete och vittnesbörd. När verket är avslutat, alltså när hela Guds förvaltning har nått sitt slut, kommer människan att vara skyldig att bära högre vittnesbörd, och när Guds verk når sitt slut kommer människans trosutövning och inträde att nå sin höjdpunkt. Förr i tiden var människan skyldig att följa lagen och budorden, och hon var skyldig att vara tålmodig och ödmjuk. Idag är människan skyldig att lyda alla Guds arrangemang och att hysa en oerhörd kärlek till Gud, och slutligen är hon skyldig att fortfarande älska Gud under vedermödan. De här tre stadierna är krav som Gud ställer på människan, steg för steg, under hela sin förvaltning. Varje stadium av Guds verk går djupare än det föregående, och i varje stadium är kraven på människan mer djupgående än i det förra, och på så sätt tar hela Guds förvaltning successivt form. Det är just på grund av att kraven på människan blir allt högre som hennes sinnelag kommer allt närmare de normer som Gud ställer upp, och först då börjar hela mänskligheten successivt lämna Satans inflytande tills hela mänskligheten, när Guds verk upphör helt och hållet, kommer att ha räddats undan Satans påverkan.

Utdrag ur "Guds verk och människans trosutövning" i "Ordet framträder i köttet"

Guds förvaltningsverk började när världen skapades, och människan finns i kärnan av detta verk. Guds skapelse av allting kan sägas vara för människans skull. Eftersom hans förvaltningsverk sträcker sig över tusentals år och inte utförs bara på minuter eller sekunder eller ett ögonblick, eller på ett eller två år, tvingades han skapa fler saker som

behövdes för människans överlevnad, så som solen, månen, alla slags levande varelser och mat och en levande miljö för mänskligheten. Det var början på Guds förvaltning.

Efter det överlät Gud mänskligheten till Satan, människan levde under Satans domän och det ledde gradvis till Guds verk i den första tidsåldern: berättelsen om lagens tidsålder... Under flera tusen år av lagens tidsålder vande sig mänskligheten vid vägledning under lagens tidsålder, och de började ta lätt på det hela och lämnade gradvis Guds omvårdnad. Och samtidigt som de höll sig till lagen dyrkade de därmed också avgudar och begick onda handlingar. De var utan Jehovas skydd och levde bara sina liv inför altaret i templet. Faktum var att Guds verk hade lämnat dem för länge sedan och trots att israeliterna fortfarande höll sig till lagen och uttalade Jehovas namn och till och med stolt trodde att endast de var Jehovas folk och Jehovas utvalda, så övergav Guds härlighet dem i tysthet...

.....

Som det alltid har varit efter Jehovas verk i lagens tidsålder påbörjade Gud sitt nya verk i det andra skedet: genom att ta på sig köttet och inkarnerad som människa i tio, tjugo år och tala och uträtta sitt verk bland troende. Ändå var det, utan undantag, ingen som visste och bara ett fåtal som accepterade att han var Gud som blivit kött, efter att Herren Jesus hade spikats upp på korset och uppstått. ... Så snart det andra skedet av Guds verk var fullbordat – efter korsfästelsen – uträttades Guds verk med att rädda människan från synden (vilket innebär att rädda människan ur Satans grepp). Från den stunden behövde mänskligheten bara erkänna Herren Jesus som sin frälsare för att hennes synder skulle bli förlåtna. Teoretiskt sett var människans synder inte längre ett hinder för att hon skulle uppnå frälsning och komma inför Gud, och de var inte längre det övertag med vilket Satan anklagade människan. Det beror på att Gud själv hade utfört riktigt verk, hade blivit lik, och en försmak av, syndigt kött och Gud själv var syndoffret. På det viset steg människan ner från korset, blev friköpt och frälst tack vare Guds kött, likt detta syndiga kött. Och då kom människan, efter att ha blivit tillfångatagen av Satan, ett steg närmare att acceptera frälsningen inför Gud. Det skedet av verket var givetvis Guds förvaltning som var ett steg vidare från lagens tidsålder, på en djupare nivå än lagens tidsålder.

.....

Och sedan följde rikets tidsålder som är ett mer praktiskt skede av verket och samtidigt det svåraste för människan att acceptera. Det beror på att ju närmre människan kommer Gud, desto närmre kommer Guds stav människan och desto tydligare framträder Guds ansikte för människan. Efter friköpandet av mänskligheten återvänder människan nu officiellt till Guds familj. Människan trodde att det nu var njutningens tid, men hon blir utsatt för ett frontalangrepp från Gud vars like ingen kunnat föreställa sig. Det visar sig att det är ett dop som Guds folk måste "åtnjuta". Vid en sådan behandling har människor inget val utan måste stanna upp och tänka inom sig: jag är lammet som har varit borta i många år och som Gud har betalat så mycket för att köpa tillbaka, så varför behandlar Gud mig såhär? Är det Guds sätt att skratta åt mig och avslöja mig? ... När åren har gått har människan blivit härdad, efter att ha upplevt svårigheter i form av förfining och tuktan. Även om människan har gått miste om "härligheten" och "romantiken" från svunna tider, har hon utan att själv veta det kommit att förstå principerna för mänskligt beteende och kommit att uppskatta de år som Gud har ägnat åt att rädda mänskligheten. Människan börjar så sakteliga avsky sitt eget barbariska sätt. Hon börjar hata sin djuriskhet och alla missförstånd med Gud och de orimliga krav hon har ställt på honom. Det går inte att vrida klockan tillbaka. Tidigare händelser blir till ångerfyllda minnen hos människan och Guds ord och kärlek blir drivkraften i människans nya liv. Människans sår läker dag för dag, hennes styrka kommer tillbaka och hon står upp och ser på den Allsmäktiges ansikte ... bara för att upptäcka att han alltid har funnits vid min sida och att hans leende och vackra anlete fortfarande är lika rörande. I hjärtat bryr han sig fortfarande om den mänsklighet som han har skapat och hans händer är lika hjärtliga och mäktiga som de var i början. Det är som om människan har återvänt till Edens lustgård, men den här gången lyssnar hon inte längre på ormens lockelser och vänder sig inte längre bort från Jehovas ansikte. Människan knäböjer inför Gud, ser upp mot Guds leende ansikte och bär fram sitt mest värdefulla offer – Å, min Herre, min Gud!

Utdrag ur "Människan kan endast bli räddad under Guds pågående förvaltning" i "Ordet framträder i köttet"

Jesu verk var bara ett steg över Gamla testamentet; det användes för att inleda en tidsålder och för att leda den tidsåldern. Varför sade han: "Jag har inte kommit för att upphäva lagen utan för att uppfylla den?" Trots det var det mycket i hans verk som skilde sig från de lagarna som utövades och de budord som följdes av Gamla

testamentets israeliter, för han kom inte för att följa lagen utan för att uppfylla den. Att uppfylla den innehöll många faktiska saker: Hans verk var mer praktiskt och verkligt, och dessutom var det mer levande och ingen blind efterlevnad av regler. Helgade inte israeliterna sabbaten? När Jesus kom firade han inte sabbat utan förklarade att Människosonen var herre över sabbaten och när sabbatens herre kom gjorde han som han önskade. Han hade kommit för att uppfylla Gamla testamentets lagar och för att ändra på lagarna. Allt som görs idag är baserat på det nuvarande, men det vilar ändå på grundvalarna av Jehovas verk under lagens tidsålder och överskrider inte omfattningen av detta. Att exempelvis tänka på vad man säger och att inte begå äktenskapsbrott - är inte detta Gamla testamentets lagar? Det som krävs av er idag begränsar sig inte till de tio budorden utan består av bud och lagar av en högre ordning än de som kom förut, men det betyder inte att det som kom förut har upphävts, för varje etapp i Guds verk bygger vidare på den föregående. När det gäller det som Jehova införde för Israel, som att människor skulle offra, hedra sina föräldrar, inte tillbe avgudar, inte röka eller dricka och inte äta döda ting eller dricka blod: utgör det inte grunden för ert utövande av sanningen än idag? Hela verket fram till idag bygger på det förflutnas grundval. Även om gångna tiders lagar inte längre nämns och det har ställts nya krav på er är dessa lagar allt annat än upphävda och har istället fått en högre status. Att säga att de har upphävts skulle innebära att den tidigare tidsåldern vore föråldrad, medan det i själva verket finns budord som ni måste lyda i all evighet. Gångna tiders budord har redan omsatts i praktiken och blivit del av människan, och det finns inget behov av att upprepa bud om att inte röka, inte dricka och så vidare. På denna grundval läggs nya budord alltefter era behov idag, alltefter er mognad och alltefter det verk som utförs idag. Att utfärda budord för den nya tidsåldern innebär inte att man upphäver budord från den gamla tidsåldern, utan att man lyfter dem högre på denna grundval så att människans handlingar blir mer fullständiga och mer i linje med verkligheten. Om det idag krävdes av er att ni skulle följa Gamla testamentets budord och lagar på samma sätt som israeliterna, ja även om det krävdes av er att ni lärde er Jehovas lagar utantill, skulle det vara omöjligt för er att förändras. Om ni bara skulle följa dessa få begränsade budord eller memorera otaliga lagar, så skulle er gamla natur förbli djupt innesluten och det skulle inte gå att rycka ut den. På så sätt skulle ni bli alltmer depraverade och inte en enda en av er skulle bli lydig. Varken ett par enkla budord eller otaliga lagar kan alltså

hjälpa er att lära känna Jehovas gärningar. Ni är inte likadana som israeliterna: genom att följa lagarna och memorera budorden kunde de bevittna Jehovas gärningar och hänge sig enbart åt honom, men det kan inte ni och några budord från Gamla testamentets tidsålder är inte bara oförmögna att få er att överlämna ert hjärta eller skydda er, utan kommer istället att förslappa er och sänka er ner till Hades. För mitt verk är erövringsverket och det riktar in sig på er olydnad och gamla natur. Jehovas och Jesu milda ord kan inte jämföras med dagens stränga domsord. Utan dessa stränga ord skulle det vara omöjligt att erövra er "experter" som har varit olydiga i tusentals år. Gamla testamentets lagar förlorade sin makt över er för länge sedan och dagens dom är långt mer fruktansvärt än de gamla lagarna. Det som lämpar sig bäst för er är dom och inte lagens futtiga restriktioner, för ni är inte den mänsklighet som fanns var i begynnelsen utan en mänsklighet som har varit fördärvad i tusentals år. Det som människan nu måste uppnå utgår från människans verkliga tillstånd idag, hennes kaliber och mognad idag, och det kräver inte att du följer lärosatser. Avsikten är att din gamla natur ska förändras och att du ska göra dig av med dina föreställningar.

Utdrag ur "Visionen av Guds verk (1)" i "Ordet framträder i köttet"

Fastän den väg som människan vandrar i dag också är korsets väg och lidandets väg, skiljer sig människans seder och det hon äter, dricker och njuter av i dag avsevärt från hur det var under lagen och under nådens tidsålder. Kraven på människan i dag skiljer sig från kraven förr i tiden och skiljer sig ännu mer från det som krävdes av människan under lagens tidsålder. Nå, vilka krav ställdes då på människan under lagen när Gud utförde sitt verk i Israel? Inte mer än att hon skulle hålla sabbaten helig och lyda Jehovas lagar. Ingen skulle arbeta på sabbaten eller bryta mot Jehovas lagar. Men så är det inte nu. Folk arbetar på sabbaten, samlas och ber som vanligt och åläggs inga restriktioner. De som levde i nådens tidsålder var tvungna att döpas och uppmanades vidare att fasta, bryta bröd, dricka vin, täcka över huvudet och tvätta andras fötter. Nu har de här reglerna avskaffats, men det ställs större krav på människan, för Guds verk växer sig allt djupare och människans inträde når allt högre. Förr lade Jesus händerna på människor och bad, men vad är det för mening med handpåläggning nu när allting har sagts? Enbart ord kan uppnå resultat. När han lade sina händer på människor på den tiden var det för att välsigna människor och även för att bota dem från deras sjukdomar. Det var så den helige Ande verkade på den tiden, men så är det inte i dag.

Nu använder den helige Ande ord för att verka och uppnå resultat. Hans ord har klargjorts för er, och ni ska omsätta dem i praktisk handling precis som ni har blivit tillsagda. Hans ord är hans vilja; de är det verk han önskar utföra. Genom hans ord kommer du att förstå hans vilja och det som han begär att du ska uppnå, och du kan omsätta hans ord i praktiken direkt utan att det behövs någon handpåläggning. Somliga kanske säger: "Lägg dina händer på mig! Lägg dina händer på mig så att jag kan få din välsignelse och så att jag kan få del av dig." Allt detta är förlegade ritualer från gångna tider som nu är avskaffade eftersom tidsåldern har skiftat. Den helige Ande verkar i enlighet med tidsåldern, varken slumpmässigt eller i enlighet med fastslagna regler. Nu är det en annan tidsålder och en ny tidsålder medför av nödvändighet nytt verk. Det här gäller alla verkets stadier och därför upprepas aldrig hans verksamhet. Under nådens tidsålder utförde Jesus en stor mängd sådana gärningar som att bota sjuka, driva ut onda andar, lägga händerna på människor och be för dem och välsigna människor. Men att göra det igen i vår tid vore meningslöst. Den helige Ande verkade på det sättet på den tiden, eftersom det var nådens tidsålder och det fanns tillräckligt med nåd för människan att åtnjuta. Det begärdes ingen form av betalning av något slag av henne, utan om hon bara hade tro så skulle hon få nåd. Alla behandlades mycket välvilligt. Nu är det en annan tidsålder och Guds verk har framskridit ytterligare; det är genom tuktan och dom som människans upproriskhet och allt orent i henne kommer att rensas bort. Eftersom det stadiet var återlösningens stadium var det nödvändigt för Gud att arbeta på det viset och visa nog med nåd för människan att åtnjuta, så att hon skulle kunna bli återlöst från synden och med nådens hjälp få sina synder förlåtna. I det nuvarande stadiet ska det orättfärdiga i människan blottläggas med hjälp av tuktan, dom och straffande ord, liksom genom fostran och uppenbarelse genom ord, så att mänskligheten efteråt kan bli räddad. Det är ett verk som går mer på djupet än återlösning. Nåden i nådens tidsålder var tillräcklig för människan att åtnjuta; nu när hon redan har erfarit denna nåd ska hon inte längre åtnjuta den. Nu är tiden över för denna verksamhet och den ska inte utföras längre. Nu ska människan räddas genom ordets dom. När människan har dömts, tuktats och förädlats har det gjort att hennes sinnelag förändrats. Sker inte allt detta på grund av de ord jag har talat? Varje stadium i verket är anpassat till hela den mänskliga artens framsteg och den rådande tidsåldern. Verket är det enda betydelsefulla och det utförs helt och hållet för den slutliga

frälsningens skull, så att mänskligheten kan ha ett gott slutmål i framtiden, och så att människorna till sist kan klassificeras efter sitt slag.

Utdrag ur "Inkarnationens hemlighet (4)" i "Ordet framträder i köttet"

I den yttersta tidens verk är ordet mäktigare än manifestationen av tecken och under, och ordets myndighet är större än teckens och unders myndighet. Ordet blottlägger alla de fördärvade sinnelag som är begravda djupt i människans hjärta. Du har ingen möjlighet att upptäcka dem på egen hand. När de läggs blottade framför dig genom ordet kommer du helt naturligt att upptäcka dem; du kommer inte att kunna förneka dem och du kommer att bli fullständigt övertygad. Är inte det ordets makt? Det här är det resultat som uppnås genom ordets verk i dag. Därför är det inte genom botande av sjuka och ande utdrivning som människan kan bli fullkomligt frälst från sina synder, och inte heller kan hon göras fullständig genom att det visas tecken och under. Makten att bota sjuka och driva ut onda andar ger bara människan nåd, men hennes kött tillhör fortfarande Satan och det fördärvade sataniska sinnelaget finns fortfarande kvar i henne. Det som inte har gjorts rent är med andra ord fortfarande behäftat med synd och smuts. Det är först efter det att människan renats med hjälp av ordet som hon kan vinnas av Gud och bli helgad. När de onda andarna drevs ut ur människan och hon blev återlöst innebar det bara att hon slets ut ur Satans grepp och återbördades till Gud. Men utan att ha blivit renad eller förändrad av Gud förblir hon en fördärvad människa. I människans inre existerar fortfarande smuts, motstånd och upproriskhet; människan har bara återvänt till Gud genom hans återlösning, men hon har inte den minsta kunskap om Gud och är fortfarande kapabel att sätta sig upp mot honom och svika honom. Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktan kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktan såväl

som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvligt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövringsstadium och frälsningsverkets andra stadium. Det är genom ordets dom och tuktan som människan slutligen blir vunnit av Gud, och det är genom att ordet används till att förädla, döma och avslöja som alla orenheter, uppfattningar, motiv och individuella begär i människans hjärta blir fullständigt uppenbarade. Även om människan må ha blivit återlöst och förlåten sina synder, så innebär det bara att Gud inte längre minns hennes överträdelser och inte behandlar henne i enlighet med hennes överträdelser. Men eftersom människan, som lever i en köttlig kropp, inte har blivit befriad från synd, kan hon bara fortsätta att synda och blotta sitt fördärvade sataniska sinnelag i all oändlighet. Det här är det liv människan lever — en oändlig kretsgång av att synda och bli förlåten. De flesta människor syndar på dagen bara för att sedan bekänna sina synder på kvällen. Så även om syndoffret är evigt verksamt för människan kan det inte rädda henne från synden. Endast halva frälsningsverket har genomförts, för människan har fortfarande ett fördärvat sinnelag. När folk till exempel insåg att de härstammade från Moab började de klaga, slutade att söka efter livet och blev ytterst negativa. Visar inte detta att mänskligheten fortfarande är oförmögen att underkasta sig Guds herravälde helt och hållet? Är inte det här just deras fördärvade sataniska sinnelag? När du inte blev utsatt för tuktan sträckte du upp händerna högre än alla andra, till och med högre än Jesu händer. Och du ropade ut med hög röst: ”Var en Guds älskade son! Var en Guds förtrogne! Hellre dör vi än böjer oss för Satan! Gör uppror mot den gamle Satan! Gör uppror mot den stora röda draken! Må den stora röda draken falla från makten i förnedring! Må Gud göra oss fullkomliga!” Dina rop ljöd högre än alla andras. Men så kom tuktans tid och mänsklighetens fördärvade sinnelag uppenbarades än en gång. Deras rop upphörde och deras beslutsamhet svek. Det här är människans fördärv; det är något som Satan planterat och som är djupt rotat i människan, något som löper djupare än synd. Det är inte lätt för människan att bli medveten om sina synder; hon har ingen möjlighet att upptäcka sin egen djupt rotade natur, utan för att uppnå det resultatet måste hon förlita sig på ordets dom. Endast på så sätt kan människan förändras successivt från denna punkt och framåt.

I människans frälsningsverk har tre skeden utförts, vilket innebär att striden med Satan har delats upp i tre skeden innan Satan fullständigt besegras. Men den inre sanningen hos hela verket med striden mot Satan är att dess effekter uppnås genom flera steg: genom att skänka nåd till människan, bli ett syndoffer för människan, förlåta människans synder, erövra människan och göra människan fullkomlig. Striden med Satan består faktiskt inte av att ta till vapen mot Satan, utan av människans frälsning, verkandet med människans liv och förändrandet av människans sinnelag så att hon kan bära vittnesbörd om Gud. Det är så Satan besegras. Satan besegras genom att människans fördärvade sinnelag förändras. När Satan har besegrats, det vill säga när människan har blivit fullständigt frälst, då kommer den utskämde Satan att vara fullständigt bunden, och på så sätt kommer människan att vara fullständigt frälst. Det väsentliga i människans frälsning är alltså striden med Satan, och kriget med Satan återspeglas i första hand i människans frälsning. De sista dagarnas skede, då människan skall erövras, är det sista skedet i striden med Satan, och även verket med människans fullständiga frälsning från Satans domän. Den inre meningen hos erövringen av människan är att förkroppsligandet av Satan, människan som har fördärvats av Satan, återvänder till Skaparen efter dennes erövring, genom vilket hon kommer att överge Satan och helt återvända till Gud. På det sättet kommer människan att ha blivit fullständigt frälst. Erövrandets verk är alltså det sista verket i striden mot Satan, och det slutgiltiga skedet i Guds förvaltning för Satans nederlags skull. Utan detta verk skulle människans fulla frälsning i slutändan vara omöjlig, Satans fullständiga nederlag skulle också vara omöjligt, och mänskligheten skulle aldrig kunna träda in i det underbara slutmålet, eller bli fri från Satans inflytande. Följaktligen kan inte människans frälsningsverk slutföras innan striden med Satan är slutförd, för kärnan i Guds förvaltande verk är till för människans frälsnings skull. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes

ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojor, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid, och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Utdrag ur "Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål" i "Ordet framträder i köttet"

8. Man måste veta att endast Guds verks tre stadier utgör hans kompletta verk för att rädda mänskligheten

**Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna
Gud**

(Ett utvalt kapitel ur Guds ord)

Verket med att förvalta mänskligheten är uppdelat i tre stadier, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten är uppdelat i tre stadier. Dessa tre stadier omfattar inte verket med att skapa världen, utan är snarare de tre stadierna av verket under lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Verket med att skapa världen var verket med att framställa hela mänskligheten. Det var inte verket med att frälsa mänskligheten och har inget samband med verket med att frälsa mänskligheten. När världen skapades hade mänskligheten nämligen inte fördärvats av Satan, så det fanns inget behov av att utföra verket med mänsklighetens frälsning. Verket med att frälsa mänskligheten började först när mänskligheten hade fördärvats av Satan, och följaktligen inleddes även verket med att förvalta mänskligheten först efter det att mänskligheten hade fördärvats. Guds förvaltning av människan började med andra ord som ett resultat av verket med att frälsa mänskligheten och härrör inte ur verket med att skapa världen. Det var först sedan mänskligheten fått ett fördärvat sinnelag som det förvaltande verket kom till, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar tre delar, snarare än fyra stadier eller fyra tidsåldrar. Detta är det enda korrekta sättet att hänvisa till Guds förvaltning av mänskligheten. När den sista tidsåldern når sitt slut kommer verket med att förvalta mänskligheten att ha upphört helt. Det förvaltande verkets avslutning innebär att verket med att frälsa hela mänskligheten har slutförts helt och hållet och att mänskligheten har nått sin resas slut. Verket med att förvalta mänskligheten skulle inte existera utan verket med att frälsa hela mänskligheten och inte heller skulle verket bestå av tre stadier. Det var just på grund av mänsklighetens förfall, och för att mänskligheten var i ett så trängande behov av frälsning, som Jehova avslutade världens skapelse och påbörjade lagens tidsålders verk. Först då påbörjades verket med att förvalta mänskligheten, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten påbörjades först då. Att ”förvalta mänskligheten” betyder inte att vägleda den nyskapade mänsklighetens liv på jorden (alltså en mänsklighet som ännu inte hade

fördärvats). Snarare är det mänsklighetens frälsning som fördärvats av Satan; det handlar med andra ord om att förvandla denna fördärvade mänsklighet. Detta är innebörden i att förvalta mänskligheten. Verket med att frälsa mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, utan omfattar endast tre stadier av verk som är åtskilda från världens skapelse. För att förstå verket med att förvalta mänskligheten är det nödvändigt att känna till historien med verkets tre stadier – det här är vad alla måste vara medvetna om för att kunna bli frälsta. Som Guds skapade varelser bör ni inse att människan skapades av Gud och ni bör känna igen källan till mänsklighetens fördärv; ni bör dessutom känna igen människans frälsningsprocess. Om ni bara vet hur lärosatsen säger att man ska agera för att vinna Guds ynnest, men inte har någon aning om hur Gud frälsar mänskligheten, eller om källan till mänsklighetens fördärv, då är detta vad ni saknar som Guds skapade varelser. Du bör inte bara vara nöjd med att förstå dessa sanningar som kan omsättas i praktiken, och samtidigt förblir okunnig om den vidare omfattningen av Guds förvaltningsverk. Om så är fallet är du alltför dogmatisk. Verkets tre stadier är insidehistorien om Guds förvaltning av människan, tillkomsten av hela universums evangelium, det största mysteriet i hela mänskligheten, och är också grunden för spridandet av evangeliet. Om du enbart fokuserar på att förstå enkla sanningar som relaterar till ditt liv och inte vet något om detta, det största av alla mysterier och visioner, är då inte ditt liv som en defekt vara, oduglig till allt utom att bli tittad på?

Om människan enbart koncentrerar sig på praktiserandet och betraktar Guds verk och människans kunskap som något sekundärt, är inte det samma sak som att fixera sig vid petitesseer medan man struntar i det som är viktigare? Det du måste veta, måste du veta, och det du måste omsätta i praktiken, måste du omsätta i praktiken. Först då kommer du att vara en som vet hur man eftersträvar sanningen. Om du, när dagen kommer då du ska sprida evangeliet, bara är i stånd att säga att Gud är en stor och rättfärdig Gud, att han är den högste Guden, en Gud som inte någon framstående människa kan mäta sig med och som är högre än alla andra ... om du bara kan yttra dessa irrelevanta och ytliga ord och är fullständigt oförmögen att tala ord som är av avgörande betydelse och har substans, om du inte har något att säga om att känna Gud eller Guds verk och om du dessutom inte kan förklara sanningen eller tillhandahålla det

som saknas i människan, då är en sådan som du oförmögen att utföra sin plikt väl. Att vittna om Gud och sprida evangeliet om riket är ingen enkel sak. Först måste du utrustas med sanningen och de visioner som man behöver förstå. När du är klar över visionerna av – och sanningen hos – Guds verks olika aspekter, lär du känna Guds verk i ditt hjärta och oavsett vad Gud gör, vare sig det är rättfärdigt dömande eller förfining av människan, besitter du den största visionen som din grundval och du besitter den rätta sanningen att omsätta i praktiken. Då kommer du att kunna följa Gud ändå till slutet. Du måste veta att oavsett vilket verk Gud utför förändras inte syftet med hans verk, kärnan i hans verk eller hans vilja med människan. Oavsett hur hårda hans ord är, oavsett hur fientlig omgivningen är, förändras inte principerna för hans verk eller hans avsikt att frälsa människan. Kärnan i hans verk kommer inte att förändras, förutsatt att det inte är uppenbarelsen av människans ändpunkt eller slutmål, den sista etappens verk eller verket med att avsluta Guds hela förvaltningsplan och förutsatt att det äger rum medan han arbetar människan. Kärnan kommer alltid att vara mänsklighetens frälsning. Detta bör vara grundvalen för er tro på Gud. Målsättningen med verkets tre stadier är hela mänsklighetens frälsning, vilket innebär att människan räddas fullständigt undan Satans styre. Även om vart och ett av verkets tre stadier har olika mål och betydelse, är varje stadium en del av verket med att frälsa mänskligheten och utgör olika frälsningsverk som utförs alltefter mänsklighetens behov. När du väl blivit medveten om syftet med dessa tre stadier av verket kommer du att förstå hur man ska uppskatta betydelsen av varje stadium i verket och hur man ska agera för att tillfredsställa Guds önskan. Om du kan nå denna punkt kommer denna den största av alla visioner att bli grunden för din tro på Gud. Du bör inte bara söka efter enkla sätt att praktisera, eller djupa sanningar, utan du bör kombinera visioner med praktik, så att det både finns sanningar som kan omsättas i praktiken och kunskap som bygger på visioner. Först då kommer du att vara en som helt eftersträvar sanningen.

Verkets tre stadier utgör kärnan i Guds hela förvaltning och i dem uttrycks Guds sinnelag och vad han är. De som inte känner till de tre stadierna i Guds verk är oförmögna att inse hur Gud uttrycker sitt sinnelag. De känner inte heller visdomen i Guds verk och de förblir okunniga om de många sätt på vilka han frälsar mänskligheten och om hans vilja för hela mänskligheten. Verkets tre stadier är det fullständiga uttrycket för verket med att frälsa mänskligheten. De som inte känner till verkets tre

stadier kommer att vara okunniga om de olika metoderna och principerna för den helige Andes verk; de som bara strikt håller sig till lärosatser som finns kvar från ett av verkets stadier är människor som begränsar Gud till lärosatser och vilkas tro på Gud är vag och osäker. Sådana människor kommer aldrig att erhålla Guds frälsning. Endast de tre stadierna i Guds verk kan tillfullo uttrycka Guds sinnelag i dess helhet och fullständigt uttrycka Guds avsikt att frälsa hela mänskligheten och hela processen med mänsklighetens frälsning. Detta är bevis på att han har besekrat Satan och vunnit mänskligheten, det är bevis på Guds seger och uttrycket för Guds hela sinnelag. De som endast förstår ett av de tre stadierna i Guds verk känner bara en del av Guds sinnelag. Enligt människans uppfattning är det lätt hänt att detta enda stadium av verket blir en lärosats. Det blir sannolikt att människan kommer att införa regler om Gud och använda denna enda del av Guds sinnelag som en framställning av hela hans sinnelag. Dessutom är mycket av människans fantasi i sig sammanblandad, på så sätt att hon strikt begränsar Guds sinnelag, vara och visdom, liksom principerna för Guds verk, inom begränsade parametrar och tror att om Gud var sådan en gång, så kommer han att förbli densamme för evigt och aldrig någonsin förändras. Endast de som känner till och förstår verkets tre stadier kan känna Gud fullständigt och korrekt. De kommer åtminstone inte att definiera Gud som israeliternas, eller judarnas, Gud, och de kommer inte heller att betrakta honom som en Gud som för alltid kommer att vara fastspikad vid korset för människans skull. Om du bara lär känna Gud genom ett stadium av hans verk, då är din kunskap alldeles för fattig. Den är bara en droppe i havet. Om det inte vore så, varför skulle då många i det gamla religiösa gardet spika fast Gud vid korset levande? Beror inte det på att människan begränsar Gud inom vissa parametrar? Är det inte så att många motsätter sig Gud och hindrar den helige Andes verk för att de inte känner till Guds omväxlande och skiftande verk, och dessutom för att de bara besitter en smula kunskap och lärosatser som de använder för att bedöma den helige Andes verk? Fastän sådana personers erfarenheter är ytliga, är de arroganta och eftergivna till sin natur och betraktar den helige Andes verk med förakt, ignorerar den helige Andes fostran och använder dessutom sina värdelösa gamla argument för att bekräfta den helige Andes verk. De förstår sig också och är helt övertygade om sin egen kunskap och bildning och att de kan resa över hela världen. Är det inte sådana personer som den helige Ande föraktar och förkastar? Kommer de inte att elimineras av den nya tidsåldern? Är inte de

som kommer inför Gud och öppet motarbetar honom okunniga och oupplysta människor som enbart försöker visa hur begåvade de är? Utan mer än torftig kunskap om Bibeln försöker de sätta sig över den akademiska världen; med enbart ytliga lärosatser att undervisa människor försöker de vrida tillbaka den helige Andes verk och få det att kretsa kring deras egen tankeprocess, och kortsynta som de är försöker de att med en blick skåda 6000 år av Guds verk. Dessa människor har inte något förnuft att tala om! Faktum är att ju mer människor vet om Gud, desto senare är de att döma hans verk. Dessutom talar de bara lite om sin kunskap om Guds verk idag, men de är inte förhastade i sina bedömningar. Ju mindre människor vet om Gud, desto mer arroganta och övermodiga är de och desto mer lättfärdigt förkunnar de Guds vara, men de pratar bara teori och kommer inte med något verkligt bevis. Sådana människor har inget värde över huvud taget. De som betraktar den helige Andes verk som en lek är lättsinniga! De som inte är varsamma när de möter den helige Andes nya verk, som låter munnen gå, är snabba att döma, ger fria tyglar åt sin naturliga instinkt att förneka riktigheten i den helige Andes verk och dessutom förolämpar och hädar den – är inte sådana respektlösa människor okunniga om den helige Andes verk? Är de inte dessutom arroganta, stolta till sin natur och oregerliga? Även om det kommer en dag när sådana människor accepterar den helige Andes nya verk, kommer Gud likväl inte att tolerera dem. Inte nog med att de ser ned på dem som arbetar för Gud, utan dessutom hädar de Gud själv. Sådana dumdristiga människor kommer inte att bli förlåtna, varken i denna eller i den kommande tidsåldern och de kommer att förgås för evigt i helvetet! Sådana respektlösa, slapphänta människor låtsas att de tror på Gud och ju mer de gör det desto troligare är det att de kränker Guds administrativa förordningar. Vandrar inte alla dessa arroganta personer, som är tygellösa av naturen och aldrig har lytt någon, på denna väg? Motsätter de sig inte Gud dag efter dag – han som alltid är ny och aldrig gammal? Idag bör ni förstå varför ni måste känna till hur viktiga de tre stadierna i Guds verk är. De ord jag talar är till nytta för er och inte bara tomt prat. Om ni bara läser dem som man beundrar blommor när man sitter på hästryggen, kommer då inte allt mitt hårda arbete att vara förgäves? Var och en av er bör känna till sin egen natur. De flesta av er är skickliga på att argumentera, ni rabblar lätt upp svaren på teoretiska frågor, men ni har inget att säga om frågor som rör sakens kärna. Ännu idag hänger ni er åt lättsinnigt kallprat, oförmögna att förändra er gamla natur, och de flesta av er lever ert liv endast halvhjärtat

och har inte för avsikt att förändra det sätt på vilket ni strävar framåt för att uppnå en högre sanning. Hur kan sådana människor följa Gud ända till slutet? Även om ni klarar er till vägens ände – vad gagnar det er? Det är bättre att ni ändrar era uppfattningar innan det är för sent, att ni antingen strävar på allvar eller också backar ur tidigt. Med tiden kommer ni att bli snyltande parasiter – är ni villiga att spela en så simpel och ovärdig roll?

Verkets tre stadier är en dokumentation av hela Guds verk, de är en dokumentation av Guds frälsning av mänskligheten och de är inte några fantasier. Om ni verkligen vill söka kunskap om Guds hela sinnelag, då måste ni känna till de tre stadierna av verket som utförts av Gud, och vad mer är, ni får inte utelämna något stadium. Detta är vad de som strävar efter att lära känna Gud minst måste uppnå. Människan kan inte på egen hand komma fram till en sann kunskap om Gud. Det är inte något som människan själv kan fantisera ihop och inte heller är det konsekvensen av att den helige Ande är särskilt välvilligt inställd till en person. Det är istället en kunskap som kommer när människan har upplevt Guds verk och det är en kunskap om Gud som bara kommer sedan hon upplevt fakta om Guds verk. En sådan kunskap kan inte uppnås genom en nyck och är inte heller något som kan läras ut. Den är helt relaterad till personlig erfarenhet. Guds frälsning av mänskligheten är kärnan i dessa verkets tre stadier, men frälsningsverket omfattar ändå flera sätt att verka och flera sätt som Guds sinnelag kommer till uttryck på. Detta är det som är svårast för människan att identifiera och svårt för människan att förstå. Särskiljandet av tidsåldrarna, förändringar i Guds verk, förändringar i verkets lokalisering, förändringar i detta verks mottagare och så vidare; allt detta innefattas i verkets tre stadier. Särskilt skillnaden i den helige Andes sätt att verka, liksom ändringar i Guds sinnelag, bild, namn, identitet eller andra förändringar, är alltsamman en del av verkets tre stadier. Ett stadium kan endast representera en del och är begränsat till en viss omfattning. Det innefattar inte om särskiljandet av tidsåldrarna eller förändringar i Guds verk, och än mindre andra aspekter. Detta är ett helt uppenbart faktum. Verkets tre stadier utgör hela Guds verk med att frälsa mänskligheten. Människan måste känna till Guds verk och Guds sinnelag i frälsningsverket, och utan detta faktum är din kunskap om Gud bara tomma ord, inget annat än en skrivbordskonstruktion. Den sortens kunskap kan varken övertyga eller erövra människan, den har inget med verkligheten att göra och är inte sanningen. Den

må vara väldigt ymnig och behaglig för örat, men om den strider mot Guds inneboende sinnelag kommer Gud inte att skona dig. Inte nog med att han inte kommer att lovorda din kunskap, utan dessutom kommer han att straffa dig för att du är en syndare som hädade honom. Orden om kunskap om Gud yttras inte lättsinnigt. Du må vara munvig och vältalig och även om dina ord är så smarta att du kan göra svart till vitt och vitt till svart med dina argument, så är du ändå på djupt vatten när det gäller att tala om kunskapen om Gud. Gud är inte någon du kan döma förhastat, prisa i förbigående eller oberört prata nedsättande om. Du prisar alla möjliga, men du kämpar för att hitta de rätta orden för att beskriva Guds stora rättskaffenhet och barmhärtighet – och det är vad varenda odugling lär sig. Även om det finns många språkspecialister som är kapabla att beskriva Gud, är riktigheten i deras beskrivning bara en hundradel av den sanning som yttras av människor som tillhör Gud och endast har ett begränsat ordförråd men besitter rik erfarenhet. Sålunda kan man se att kunskap om Gud ligger i noggrannhet och realitet, inte i det skickliga bruket av ord eller en rik vokabulär, och att det inte finns något som helst samband mellan människans kunskap och kunskapen om Gud. Lärdomen som kommer av att känna Gud är större än någon av mänsklighetens naturvetenskaper. Det är en lärdom som endast kan förvärfvas av en extremt liten del av dessa som försöker lära känna Gud och den kan inte förvärfvas av vilken begåvad person som helst. Och därför får ni inte betrakta kunskap om Gud och strävan efter sanningen som något ett barn kan uppnå. Du kanske har varit alltigenom framgångsrik i ditt familjeliv, din karriär eller ditt äktenskap, men när det gäller sanningen och lärdomen av att känna Gud har du inget att komma med – du har inte åstadkommit någonting. Man kan säga att det är mycket svårt för er att omsätta sanningen i praktiken och att känna Gud är ett ännu större problem. Detta är er svårighet och det är också den svårighet som hela mänskligheten står inför. Bland dem som haft vissa framgångar i sitt värv att lära känna Gud finns det nästan ingen som uppfyller normen. Människan vet inte vad det innebär att känna Gud, varför det är nödvändigt att känna Gud eller vad som räknas som att känna Gud. Det är detta som är så förbryllande för mänskligheten – det är helt enkelt den största gåtan som mänskligheten stått inför – och ingen är kapabel att besvara denna fråga eller villig att besvara den, eftersom hittills ingen bland mänskligheten har haft någon framgång i studiet av detta verk. Kanske kommer det, när gåtan med verkets tre stadier kungörs för mänskligheten, att i följd träda fram en grupp

av begåvade personer som känner Gud. Jag hoppas att så är fallet och dessutom är jag i färd med att utföra detta verk och jag hoppas få se fler sådana begåvningar träda fram inom den närmsta framtiden. De kommer att bli de som vittnar om existensen av de här tre stadierna i verket och de blir naturligtvis också de första som vittnar om det här tre stadierna i verket. Om det den dag då Guds verk avslutas inte finns några sådana talanger, eller bara en eller två, och de personligen har accepterat att fullkomnas av den inkarnerade Guden, då är ingenting mer smärtsamt och beklagligt än detta – men det är bara värstascenariot. I alla händelser hoppas jag fortfarande att de som verkligen strävar kan vinna denna välsignelse. Sedan tidens begynnelse har det aldrig funnits verk som detta; ett sådant projekt har aldrig förekommit i människans utvecklingshistoria. Om du verkligen kan bli en av de första bland dessa som känner Gud, skulle inte det vara den högsta äran bland alla varelser? Skulle någon mänsklig varelse vara mer lovordad av Gud? Sådant verk är inte lätt att uppnå, men i slutändan kommer det ändå att bära frukt. Alla de som är kapabla att förvärva kunskapen om Gud – oavsett kön eller nationalitet – kommer till sist att motta Guds största ärebetygelse och vara de enda som besitter Guds myndighet. Detta är dagens verk och det är också framtidens verk. Det är det sista och högsta verk som ska genomföras under 6000 år av verksamhet och det är ett sätt att verka som uppenbarar alla mänsklighetens kategorier. Genom verket med att få människan att lära känna Gud, uppenbaras mänsklighetens olika grader: De som känner Gud är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften, medan de som inte känner Gud inte är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften. De som känner Gud är Guds förtrogna och de som inte känner Gud kan inte kallas Guds förtrogna. Guds förtrogna kan ta emot Guds välsignelser, men de som inte är hans förtrogna är inte värdiga något av hans verk. Oavsett om det handlar om vedermödor, förfining eller dom så är syftet att människan slutligen ska få uppnå en kunskap om Gud och att hon ska underkasta sig Gud. Detta är det enda effekt som till sist kommer att uppnås. Inget i verkets tre stadier är dolt och det är till fördel för människans kunskap om Gud och hjälper henne att vinna en mer fullständig och grundlig kunskap om Gud. Allt detta verk är till nytta för människan.

Guds eget verk är den vision som människan måste känna till, för Guds verk kan inte utföras av människan och hon besitter det inte. Verkets tre stadier är Guds förvaltnings helhet och det finns ingen större vision som människan bör känna till. Om

människan inte känner till denna mäktiga vision, då är det inte lätt att känna Gud och inte lätt att förstå Guds vilja; den väg som människan vandrar på blir dessutom alltmer mödosam. Utan visioner skulle människan inte ha kunnat komma så här långt. Det är visionerna som har beskyddat människan tills idag och som har gett henne det bästa skyddet. I framtiden måste er kunskap bli djupare och ni måste lära känna hela hans vilja och essensen av hans visa verk i de tre stadierna av verket. Endast detta utgör er sanna mognad. Verkets sista stadium är inte fristående, utan är en del av den helhet som bildas tillsammans med de två föregående stadierna, vilket innebär att det är omöjligt att fullborda hela frälsningsverket genom att bara utföra ett av verkets tre stadier. Även om verkets sista stadium är i stånd att helt frälsa människan, innebär inte det att det bara är nödvändigt att utföra detta enda stadium ensamt och att verkets två tidigare stadier inte är nödvändiga för att frälsa människan från Satans inflytande. Inget enskilt av de tre stadierna kan hållas upp som den enda visionen som hela mänskligheten måste känna till, för frälsningsverkets helhet är de tre stadierna av verket, inte ett enskilt stadium bland dem. Så länge frälsningsverket inte har genomförts kommer inte Guds förvaltning att kunna avslutas helt. Guds vara, sinnelag och visdom uttrycks i frälsningsverkets helhet och avslöjades inte för människan alldeles i början utan har uttryckts gradvis i frälsningsverket. Varje stadium av frälsningsverket uttrycker en del av Guds sinnelag och en del av hans vara; varje stadium av verket kan inte direkt och fullständigt uttrycka hela Guds vara. Följaktligen kan frälsningsverket bara avslutas fullständigt efter att verkets tre stadier har fullbordats, så människans kunskap om Guds helhet är oskiljaktig från de tre stadierna i Guds verk. Vad människan erhåller från ett stadium av verket är enbart det Guds sinnelag som uttrycks i en enda del av hans verk. Det kan inte representera det sinnelag och vara som uttrycks i stadierna före eller efter. Det är för att verket med att frälsa mänskligheten inte kan slutföras omedelbart under en tidsperiod eller på ett ställe, utan gradvis blir djupare i enlighet med människans utvecklingsnivå vid olika tider och på olika platser. Det är verk som utförs i stadier och inte fullbordas i ett enda stadium. Guds hela visdom kristalliseras därför i tre stadier, snarare än i ett enda stadium. Hela hans vara och visdom framställs i dessa tre stadier, varje stadium omfattar hans vara och är en dokumentation av visdomen i hans verk. Människan bör känna till hela det Guds sinnelag som uttrycks i dessa tre stadier. Allt detta hos Guds vara är av yttersta vikt för hela mänskligheten och om

människor inte har denna kunskap när de tillber Gud, då skiljer de inte sig från dem som tillber Buddha. Guds verk bland människor är inte dolt för människan och bör vara känt för dem som tillber Gud. Eftersom Gud har utfört de tre stadierna av frälsningsverket bland människor, bör människan känna till uttrycket för vad han har och är under dessa tre stadier av verket. Detta är vad människan måste göra. Vad Gud döljer för människan är det som människan inte klarar av att uppnå och det som hon inte bör känna till, medan det som Gud visar för människan är det som hon bör känna till och som hon bör besitta. Vart och ett av verkets tre stadier utförs med det föregående stadiet som grundval; det utförs inte självständigt, åtskilt från frälsningsverket. Även om det finns stora skillnader i tidsåldern och typen av verk som utförs, är fortfarande frälsningen av mänskligheten dess kärna och varje stadium av frälsningsverket är djupare än det förra. Varje stadium av verket fortsätter på grundval av det tidigare, som inte avskaffas. På så sätt uttrycker Gud, i sitt verk som alltid är nytt och aldrig gammalt, ständigt aspekter av sitt sinnelag som aldrig tidigare har uttryckts för människan, och han avslöjar alltid sitt nya verk, och sitt nya vara, för människan. Även om det religiösa gamla gardet gör sitt yttersta för att motarbeta detta och öppet motsätter sig det, gör Gud alltid det nya verk som han har för avsikt att göra. Hans verk förändras ständigt och därför stöter det alltid på motstånd från människan. Även hans sinnelag förändras ständigt, liksom tidsåldern och mottagarna av hans verk. Dessutom gör han alltid verk som aldrig gjorts förut och utför även verk som förefaller människan stå i motsats till det verk som gjorts förut, gå stick i stäv mot det. Människan kan bara acceptera en typ av verk eller ett sätt att praktisera. Hon har svårt att acceptera verk, eller sätt att praktisera, som strider mot dem eller är högre än dem, men den helige Ande gör alltid nytt verk så därför dyker det upp grupp efter grupp av religiösa experter som motsätter sig Guds nya verk. Dessa människor har blivit experter just för att människan inte har någon kunskap om hur Gud alltid är ny och aldrig gammal, inte har någon kunskap om principerna för Guds verk och dessutom inte har någon kunskap om de många sätt på vilka Gud frälser människan. Därför är människan fullständigt oförmögen att avgöra om det är verk som kommer från den helige Ande och om det är Guds eget verk. Många håller fast vid en attityd som, om den överensstämmer med de ord som kom tidigare, då accepterar de den, och om det finns skillnader mot det tidigare verket, då motsätter de sig och förkastar det. Följer ni inte alla sådana principer idag? Frälsningsverkets tre

stadier har inte haft någon större effekt på er och det finns de som tror att verkets två föregående stadier är en börda som helt enkelt är onödig att känna till. De tror att dessa stadier inte bör förkunnas för massorna och bör dras tillbaka så snart som möjligt, så att människor inte känner sig överväldigade av de två föregående av verkets tre stadier. De flesta anser att det är att ta det för långt att tillkännage verkets två tidigare stadier och att det inte är till någon hjälp för att lära känna Gud – det är vad ni tror. Idag anser ni alla att det är rätt att agera på det viset, men den dagen kommer när ni inser vikten av mitt verk: Vet att jag inte gör något verk som saknar betydelse. Eftersom jag tillkännager verkets tre stadier för er måste de vara till nytta för er; eftersom dessa tre stadier av verket är kärnan i Guds hela förvaltning måste de hamna i fokus för alla i hela universum. En dag kommer ni alla att inse vikten av detta verk. Vet att ni motsätter er Guds verk eller använder era egna uppfattningar för att bedöma dagens verk, eftersom ni inte känner till principerna för Guds verk och inte heller tar den helige Andes verk på tillräckligt stort allvar. Ert motstånd mot Gud och förhindrande av den helige Andes verk orsakas av era uppfattningar och er medfödda arrogans. Det beror inte på att Guds verk är fel, utan på att ni är av naturen alltför olydiga. Efter att ha funnit sin tro på Gud kan vissa människor inte ens säga med säkerhet varifrån människan kom, men de vågar ändå uttala sig offentligt och värdera rätt och fel i den helige Andes verk. Och de tillrättavisar till och med apostlarna som har den helige Andes nya verk, de kommenterar och avbryter; deras mänskliga natur är alltför ringa och det finns inte det minsta vett i dem. Ska inte den dagen komma då sådana människor förkastas av den helige Andes verk och bränns av helvetets eldar? De känner inte Guds verk, utan i stället kritiserar de det och försöker också lära Gud hur han ska verka. Hur kan sådana oförnuftiga människor känna Gud? Människan lär känna Gud under processen att söka och uppleva honom; det är inte genom att godtyckligt kritisera honom som människan lär känna Gud genom den helige Andes upplysning. Ju mer korrekt människors kunskap om Gud är, desto mindre motsätter de sig honom. Å andra sidan, ju mindre människor vet om Gud, desto mer sannolikt är det att de motsätter sig honom. Dina uppfattningar, din gamla natur och din mänsklighet, karaktär och moraliska inställning är det "kapital" med vilket du motstår Gud, och ju mer fördärvad, förfallen och usel du är, desto mer fiende är du till Gud. De som är besatta av sorgliga uppfattningar och har ett självrättfärdigt sinne är ännu mer fientligt inställda till den inkarnerade Guden och

sådana människor är antikristerna. Om dina uppfattningar inte rättas till kommer de alltid att vara emot Gud; du kommer aldrig att vara förenlig med Gud och du förblir åtskild från honom för alltid.

Endast genom att lägga undan dina gamla uppfattningar kan du vinna ny kunskap, men gammal kunskap är inte nödvändigtvis gamla uppfattningar. "Uppfattningar" syftar på de saker människor föreställer sig som står i motsats till verkligheten. Om den gamla kunskapen redan var föråldrad i den gamla tidsåldern och det hindrade människan från att träda in i det nya verket, då är sådan kunskap också en uppfattning. Om människan förmår ha rätt inställning till sådan kunskap och kan lära känna Gud från flera olika infallsvinklar, genom att kombinera det gamla och det nya, då blir den gamla kunskapen till ett stöd för människan och den förutsättning med vilken hon träder in i den nya tidsåldern. Lärdomen av att känna Gud kräver att du behärskar många principer: hur du ska slå in på vägen till att känna Gud, vilka sanningar du måste förstå för att känna Gud och hur du ska göra dig av med dina gamla uppfattningar och din gamla natur så att du kan underkasta dig Guds nya verks alla åtgärder. Om du använder dessa principer som grundvalen för att träda in i lärdomen av att känna Gud, då kommer dina kunskaper att bli djupare och djupare. Om du har en tydlig kunskap om verkets tre stadier – det vill säga om Guds hela förvaltningsplan – och om du fullständigt kan sätta de två föregående stadierna i Guds verk i relation till det nuvarande stadiet och se att det är verk som gjorts av en enda Gud, då har du den fastaste grund du kan ha. Verkets tre stadier gjordes av en enda Gud; detta är den största visionen och den enda vägen till att känna Gud. Verkets tre stadier kunde bara ha genomförts av Gud själv; ingen människa kunde utföra sådant verk för hans räkning. Med andra ord kunde endast Gud själv ha gjort sitt eget verk från begynnelsen fram till idag. Även om de tre stadierna i Guds verk har utförts i olika tidsåldrar och på olika platser, och även om verket är annorlunda i varje stadium, är alltsamman ett verk utfört av en enda Gud. Av alla visionerna är denna den största som människan bör känna till och om hon förstår den helt kommer hon att kunna stå fast. Idag är det största problemet för olika religioner och samfund att de inte känner till den helige Andes verk och inte kan skilja mellan den helige Andes verk och verk som inte kommer av den helige Ande. Därför kan de inte avgöra om även detta stadium av verket, liksom dess två senaste stadier, utförs av Jehova Gud. Även om människor följer Gud, är de flesta ändå

oförmögna att avgöra om det är den rätta vägen. Människan bekymrar sig för om denna väg är den väg som leds personligen av Gud själv och om Guds inkarnation är ett faktum, och de flesta har fortfarande ingen aning om hur de ska bedöma sådana saker. De som följer Gud är oförmögna att fastställa vägen, och därför har de meddelanden som talas bara en delvis verkan bland dessa människor, och kan inte få full effekt, vilket sedan påverkar sådana individers inträde i livet. Om människan kan se i verkets tre stadier att de utfördes av Gud själv vid olika tidpunkter, på olika platser och i olika människor, om de kan se att även om verket är annorlunda så utförs alltsamman av en enda Gud, att eftersom det är ett verk utfört av en enda Gud så måste det vara rätt och utan fel, och att det inte går att förneka att det är en enda Guds verk trots att det strider mot människans uppfattningar – om människan med säkerhet kan säga att det är en enda Guds verk, då blir hennes uppfattningar bara petitesseer som inte värda att nämnas. Eftersom människans visioner är oklara och människan bara känner Jehova som Gud och Jesus som Herren och är kluven när det gäller den inkarnerade Guden av idag, förblir många människor hängivna Jehovas och Jesu verk och är ansatta av uppfattningar om dagens verk. De flesta människor är alltid villrådiga och tar inte dagens verk på allvar. Människan har inga uppfattningar om verkets två senaste stadier som var osynliga. Det beror på att människan inte förstår verkligheten hos verkets två senaste stadier och inte personligen bevittnade dem. Det är för att de inte kan ses som människan fantiserar som hon vill; oavsett vad hon hittar på, finns det inga fakta som bevisar det och ingen som korrigerar det. Människan ger sin naturliga instinkt fria tyglar, kastar försiktigheten överbord och låter fantasin få löpa fritt, för det finns inga fakta som kan bekräfta den, så människans fantasier blir ”fakta” oavsett om det finns några bevis för dem eller inte. Därför tror människan på sin egen inbillade Gud i sitt sinne och söker inte verklighetens Gud. Om en person har en sorts tro, så finns det hundra sorters tro bland hundra människor. Människan hyser sådana övertygelser eftersom hon inte har sett verkligheten i Guds verk, eftersom hon bara har hört det med sina öron och inte skådat det med sina ögon. Människan har hört legender och historier, men sällan har hon lyssnat till kunskapen om fakta i Guds verk. Det är alltså genom sina egna uppfattningar som personer som bara har varit troende i ett år tror på Gud, och detsamma gäller för dem som har trott på Gud hela sitt liv. De som inte kan se fakta kommer aldrig att kunna fly från en tro där de har uppfattningar om Gud. Människan

tror att hon har befriat sig från sina gamla uppfattningars bojor och trätt in på nytt territorium. Vet hon inte att kunskapen hos dem som inte kan se Guds sanna ansikte inte är något annat än uppfattningar och hörsägen? Människan tror att hennes uppfattningar är riktiga och felfria och att dessa uppfattningar kommer från Gud. När människan idag bevittnar Guds verk, släpper hon lös uppfattningar som har byggts upp under många år. Gångna tiders fantasier och idéer blev ett hinder för detta stadiums verk och det blir svårt för människan att släppa taget om sådana uppfattningar och vederlägga sådana idéer. Hos många av dem som har följt Gud fram till idag har uppfattningarna om detta stegvisa verk blivit allt mer sorgliga och dessa människor har successivt utvecklat en envis fientlighet mot den inkarnerade Guden och källan till detta hat är människans uppfattningar och fantasier. Det är just för att fakta inte låter människan ge fria tyglar åt sin fantasi och dessutom inte med lätthet kan vederläggas av människan, för att människans uppfattningar och fantasier inte tål förekomsten av fakta och dessutom för att människan inte reflekterar över riktigheten och sanningshalten hos fakta utan bara hängivet släpper lös sina föreställningar och använder sin egen fantasi, som människans uppfattningar och fantasier har blivit en fiende till dagens verk, ett verk som står i strid med människans föreställningar. Detta kan endast skyllas på människans uppfattningar och inte på Guds verk. Människan kan fantisera vad hon vill, men hon kan inte obehindrat ifrågasätta något stadium av Guds verk eller någon del av det; Guds verks faktum är okränkbart för människan. Du kan ge din fantasi fria tyglar och till och med sammanställa fina historier om Jehovas och Jesu verk, men du kan inte vederlägga fakta om varje stadium i Jehovas och Jesu verk; detta är en princip och det är också en administrativ förordning och ni bör förstå vikten av dessa frågor. Människan menar att detta stadium av verket är oförenligt med hennes uppfattningar, medan så inte är fallet i fråga om verkets två föregående stadier. Människan tror, i sin fantasi, att två föregående stadiernas verk verkligen inte är detsamma som dagens verk, men har du någonsin tänkt på att principerna för Guds verk är likadana, att hans verk alltid är praktiskt och att det oberoende av tidsålder alltid kommer att finnas massor av människor som motverkar och motsätter sig Guds verks faktum? Alla de som i dag motverkar och motsätter sig detta stadium av verket skulle utan tvivel också ha motsatt sig Gud i forna tider, för sådana människor kommer alltid att vara fiender till Gud. De människor som känner Guds verks faktum kommer att se verkets tre stadier som verket

av en enda Gud och kommer att släppa taget om sina uppfattningar. Dessa är de människor som känner Gud och sådana människor är de som verkligen följer Gud. När hela Guds förvaltning närmar sig sitt slut, kommer Gud att dela in allt efter dess slag. Människan framställdes av Skaparens händer; i slutändan måste han helt återbörda människan under sitt herravälde; detta är avslutningen av verkets tre stadier. Scenen för de sista dagarnas verk, liksom de två föregående stadierna i Israel och Judéen, är Guds förvaltningsplan i hela universum. Det kan ingen förneka och det är Guds verks faktum. Även om folk inte har upplevt eller bevittnat mycket av detta verk, är fakta ändå fakta och detta kan ingen människa bestrida. Alla människor som tror på Gud i världens alla länder kommer att acceptera verkets tre stadier. Om du bara känner till ett visst stadium av verket, inte förstår verkets andra två stadier och inte förstår Guds verk i forna tider, då är du oförmögen att yttra den fullständiga sanningen om Guds hela förvaltningsplan och din kunskap om Gud är ensidig, för i din tro på Gud känner eller förstår du honom inte och därför är du inte lämpad att vittna om Gud. Oavsett om din nuvarande kunskap om dessa saker är djup eller ytlig, måste ni i slutändan ha kunskap och vara grundligt övertygade, och alla människor kommer att se Guds verk i dess helhet och underkasta sig Guds herravälde. I slutet av detta verk kommer alla religioner att bli en, alla skapade varelser kommer att återvända in under Skaparens herravälde, alla skapade varelser kommer att tillbe den ende sanne Guden och alla onda religioner kommer att gå under för att aldrig framträda igen.

Varför denna ständiga hänvisning till verkets tre stadier? Tidsåldrarnas gång, social utveckling och naturens förändrade skepnad följer alla förändringar i verkets tre stadier. Mänskligheten förändras i takt med Guds verk och utvecklas inte av sig själv. De tre stadierna i Guds verk nämns för att föra in alla varelser och människor i varje religion och samfund under en enda Guds herravälde. Oavsett vilken religion du tillhör kommer alla i slutändan att underkasta sig Guds herravälde. Endast Gud själv kan utföra detta verk; det kan inte göras av något religiöst överhuvud. Det finns flera stora religioner i världen och var och en har sitt eget överhuvud, sin egen ledare, och anhängarna är spridda i olika länder och regioner över hela världen; i varje land, stort eller litet, finns olika religioner. Men oavsett hur många religioner det finns runtom i världen, existerar alla människor i universum i slutändan under en enda Guds styre och deras tillvaro styrs inte av religiösa överhuvuden eller ledare. Mänskligheten styrs med andra ord inte

av en viss religiös förgrundsgestalt eller ledare, utan hela mänskligheten leds av Skaparen som skapade himmel och jord och alla ting och också skapade människan – och detta är ett faktum. Även om världen har flera stora religioner, existerar de alla, oavsett hur betydande de är, under Skaparens herravälde, och ingen av dem kan överskrida detta herraväldes omfattning. Mänsklighetens utveckling, social förbättring, utvecklingen av naturvetenskaper – alltsamman är oskiljbart från Skaparens arrangemang och detta verk är inte något som kan utföras av ett visst religiöst överhuvud. Religiösa överhuvuden är bara ledare för en viss religion och kan inte representera Gud eller den som skapade himmel och jord och alla ting. Religiösa överhuvuden kan leda alla dem som tillhör religionen i sin helhet, men inte anför alla skapade varelser under himlen – det är ett allmänt erkänt faktum. Religiösa överhuvuden är endast ledare och kan inte jämföras med Gud (Skaparen). Allting är i Skaparens händer och i slutändan kommer de alla att återvända till Skaparens händer. Mänskligheten skapades ursprungligen av Gud och oavsett religion kommer varje person att återvända under Guds herravälde – det är oundvikligt. Endast Gud är den Högste bland alla ting och även den högste härskaren bland alla skapade varelser måste återvända under hans herravälde. Oavsett hur hög ställning en människa har så kan hon inte föra mänskligheten till ett lämpligt slutmål, och ingen kan dela in alla ting efter deras slag. Jehova själv skapade mänskligheten och delade in alla efter deras slag och vid tidens slut kommer han fortfarande att själv utföra sitt eget verk och dela in alla ting efter deras slag – och detta kan ingen annan än Gud göra. Verkets tre stadier, som utfördes från begynnelsen fram till idag, utfördes alla av Gud själv; de utfördes av den ende Guden. Det faktum som verkets tre stadier utgör är det faktum att Gud är ledare för hela mänskligheten, ett faktum som ingen kan förneka. I slutet av verkets tre stadier kommer alla ting att delas in efter deras slag och återvända under Guds herravälde, för i hela universum finns det bara denne ende Gud och det finns inga andra religioner. Den som är oförmögen att skapa världen kommer att vara oförmögen att avsluta den, medan han som skapade världen helt säkert kommer att avsluta den, så om någon är oförmögen att avsluta tidsåldern och enbart kan hjälpa människan att kultivera sitt sinne, kommer hon helt säkert inte att vara Gud och helt säkert inte Herre över mänskligheten. Hon kommer att vara oförmögen att göra ett sådant stort verk; det finns bara en som kan utföra sådant verk och alla som är oförmögna att göra detta verk är helt

säkert fienderna, andra än Gud. Alla onda religioner är oförenliga med Gud och eftersom de är oförenliga med Gud är de hans fiender. Allt verk görs av denne ende sanne Gud och hela universum anföras av denne ende Gud. Oavsett om han verkar i Israel eller Kina, oavsett om verket utförs av Anden eller köttet, görs allt av Gud själv och kan inte göras av någon annan. Det är just för att han är hela mänsklighetens Gud som han verkar fritt, obegränsad av alla omständigheter – och detta är den största av alla visioner. Om du, som en av Guds skapade varelser, vill fullgöra plikten för en av Guds skapade varelser och förstå Guds vilja, måste du förstå Guds verk, förstå Guds vilja för skapade varelser, förstå hans förvaltningsplan och förstå den fulla innebörden av det verk han gör. De som inte förstår det är inte kvalificerade att vara Guds skapade varelser! Om du, som en av Guds skapade varelser, inte förstår varifrån du kom, inte förstår mänsklighetens historia och allt det verk som Gud gjort, och dessutom inte förstår hur mänskligheten har utvecklats fram till idag och inte förstår vem som anför hela mänskligheten, då är du oförmögen att utföra din plikt. Gud har lett mänskligheten fram till idag och ända sedan han skapade människan på jorden har han aldrig övergivit henne. Den helige Ande slutar aldrig att verka, har aldrig slutat att leda mänskligheten och har aldrig övergivit mänskligheten. Men mänskligheten inser inte att det finns någon Gud, än mindre känner den Gud; finns det något mer förödmjukande än detta för alla Guds skapade varelser? Gud leder personligen människan, men människan förstår inte Guds verk. Du är en av Guds skapade varelser, men du förstår inte din egen historia och är omedveten om vem som har lett dig på din färd. Du är ovetande om det verk som Gud har gjort, så du kan inte känna Gud. Om du inte känner till allt detta nu, så kommer du aldrig att bli kvalificerad att vittna om Gud. Idag leder Skaparen än en gång personligen alla människor och får alla folk att skåda hans visdom, allmakt, frälsning och förunderlighet. Men fortfarande varken inser eller förstår du – är du inte därmed en som inte kommer att bli frälst? De som tillhör Satan förstår inte Guds ord, men de som tillhör Gud kan höra Guds röst. Alla de som inser och förstår de ord jag talar är de som kommer att bli frälsta och vittna om Gud; alla de som inte förstår de ord jag talar kan inte vittna om Gud och är de som kommer att elimineras. De som inte förstår Guds vilja och inte begriper Guds verk är oförmögna att uppnå kunskapen om Gud och sådana människor kommer inte att vittna om Gud. Om du vill vittna om Gud måste du känna Gud och kunskapen om Gud uppnås genom Guds verk. Allt som allt, om du vill känna

Gud måste du känna Guds verk. Att känna Guds verk är av yttersta vikt. När verkets tre stadier avslutas kommer det att bildas en grupp med dem som vittnar om Gud, en grupp med dem som känner Gud. Dessa människor kommer alla att känna Gud och vara i stånd att omsätta sanningen i praktiken. De kommer att besitta mänsklighet och förnuft och alla kommer de att känna till de tre stadierna i Guds frälsningsverk. Detta är det verk som slutligen kommer att genomföras och dessa människor är utkristalliseringen av det 6000-åriga förvaltningsverket och det mäktigaste vittnesbördet om Satans slutgiltiga nederlag. De som kan vittna om Gud kommer att kunna ta emot Guds löfte och välsignelse, och de kommer att utgöra den grupp som blir kvar ända till slutet, den grupp som besitter Guds myndighet och vittnar om Gud. Kanske kan alla bland er bli medlemmar i denna grupp, eller kanske bara hälften, eller bara några få – det beror på er vilja och er strävan.

Ur "Ordet framträder i köttet"

